

2. (prekinjena) seja občinskega sveta

Sprejet statutarni sklep in zazidalni načrt za Alpšem

Po zelo vroči razpravi o dnevnem redu 2. seje občinskega sveta, ki se je sestal 9. februarja, so svetniki le obdržali na dnevnem redu za nekatere najbolj sporno 13. točko dnevnega reda – **zazidalni načrt za območje Alpšema**. Kljub nekaterim pomislekom so proti koncu seje s precejšnjo večino glasov načrt tudi sprejeli. Z dvotretjinsko večino vseh svetnikov in nekaj dopolnil so sprejeli tudi **statutarni sklep občine Kamnik**, ki bo do srede aprila nadomestil občinski statut.

Na predlog Igorja Podbrežnika, predsednika občinskega sveta, so naziv in delokrog komisije za volitve in imenovanja razširili tudi na področje administrativnih in kadrovskega zadev ter odlikovanj in priznanj. Na predlog župana Toneta Smolnikarja, pa so svetniki za vršila dolžnosti tajnika občine Kamnik imenovali svetnika Bojana Mlakarja. Do imenovanja novega **upravnega odbora** sklada stavbnih zemljišč pa so podaljšali man-

dat dosedanjemu upravnemu odboru.

Predlagani odlok o **začasnem financiranju javne porabe** v občini Kamnik so dopolnili in sprejeli s tem, da bo začasno financiranje lahko trajalo do konca aprila namesto do konca marca letos, ko mora svet sprejeti letošnji občinski proračun.

Zelo živahno in polemično razpravo sta spodbudila predloga odlokov o spremembah in dopolnitvah **prostorskih sestavin družbenih planov ter prostorskih ureditvenih pogojev občine Kamnik**. To pa predvsem zaradi opredelitve dveh območij: **Term Snovik in Golf centra v Volčjem Potoku**, delno pa tudi zaradi vpliva cestnih povezav preko Tuhinjske doline ter povezave avtocest med Štajersko in Gorenjsko. V zvezi s predvidenima turistično rekreacijskima projektoma v Volčjem Potoku in v Snoviku se je za dosledno upoštevanje načel varstva okolja pri tem zavzel **Rudi Meršak**, svetnik Zelenih. Dejal je, da se bo boril za to, da bo prišlo do prave presoje dejanskih vplivov na okolje ter omenil, da v Ameriki golf igrišča zapirajo, da nam golf ne bo prinesel obljubljenih delovnih mest itd. Projekt v Snoviku pa je podprl **Tone Hočvar**, ki meni, da je treba uresničiti razvojni program Tuhinjske doline, ki ga je sprejela občinska skupščina. **Pavle Očep** je v mnogočem pritrldil Rudiju Meršaku, vendar je menil, da

bo moral zakon o varstvu okolja čimprej dobiti spremljajoče predpise, da ga bo moč uresničevati.

Anton Špenko in Vinko Ovičar sta načela pereče vprašanje kmetijskih melioracij na območju Komende in Most, nestrokovne regulacije vodotokov na zgornjem delu, kar povzroča dodatne težave s poplavamami v Mostah. K temu pripomore tudi dvignjena cesta med Mostami in Mengšem. Špenko je menil, da ni bilo prav, ker je bila javna obravnava prostorskih aktov samo v Komendi, v Mostah, kjer pa je več problemov, pa ne. Omenil je tudi suhadolsko prekladalno postajo odpadkov in predvideno cestno povezavo proti Gorenjski.

Dušan Jesenik je podprl predlagane spremembe in dejal, naj tisti, ki misli drugače, poda konkreten predlog za razvoj posameznega območja. Podobnega mnenja je bil tudi **Dimitrij Perčič**, ki je dejal, da smo se zavestno odločili za razvoj turizma kot pomembne gospodarske dejavnosti. Tudi **Martina Humar** se je zavzela za to, da z ustvarjanjem novih dejavnosti omogočimo našim ljudem nove vire za preživetje. **Rudi Meršak** je pred glasovanjem protestno zapustil sejo dvorano. Svetniki pa so z 19 glasovi za, dvema proti in dvema vzdržanima sprejeli predlagani odlok o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega družbenega plana občine Kamnik.

K predlogu **statutarnega sklepa**, katerega predlagatelj je bil župan, so svetniki dobili na mizo kar precej amandmajev. Kar k 11 členom je spremembe in dopolnitve predlagala **statutarna komisija**. Od tega jih je občinski svet 6 v celoti sprejel, dva člena delno, treh predlogov komisije pa ni sprejel. Med sprejetimi predlogi je treba omeniti črtanje določila, da župan, podžupan, tajnik občine ter vodilni uslužbenci ne morejo biti člani občinskega sveta. Nezdružljivost nekaterih funkcij bo namreč določena z napovedano spremembo zakona o lokalni samoupravi. Črtali so tudi predlog, da bi bila občina konstituirana šele, ko bi bil imenovan tajnik občine. (Nadaljevanje na 2. strani)

Stranje – središče KS Kamniška Bistrica: Krajevno skupnost še potrebujemo (zapis o mnenjih iz krajevnih skupnosti preberite na 3. strani!)

Na rob pripravam novega občinskega statuta

Krajevne skupnosti in mestne četrti v občini Kamnik?

Je že tako, da Slovenci že petdeset let živimo v prehodnih obdobjih. Značilnost vseh prehodnih obdobji so razni "prehodni" ukrepi, ki pa potem kar ostanejo. V sedanjem prehodnem obdobju, ko oživljamo lokalno samoupravo, je izgleda potrebno in smiselno ohraniti "stare" krajevne skupnosti (KS).

Med uradnimi argumenti za ohranitev KS je tudi ugotovitev komisije občinskega sveta, da je naša občina (pre)velika. Občina Kamnik je res ena največjih v Sloveniji in je tudi za profesionalno občinsko upravo, delujočo na sedežu občine, zelo zahteven zalogaj. Zato se bomo sprijaznili, da tiste krajevne skupnosti, ki so v preteklem komunalnem sistemu delovale v zadovoljstvo tam živčih krajanov (pa tudi v zadovoljstvo razbremenjenih občinskih uradnikov), nadaljujejo svoje delo. Seveda bo to uspešno delo še naprej neposredno odvisno od marljivih krajevnih funkcionarjev, ki za potrebe sokrajanov porabijo ogromno svojega časa, znanja in energije, plačani pa za to delo marsikje sploh niso ali pa le simbolično. Težje se bomo sprijaznili, da bomo imeli tudi tiste krajevne skupnosti, kjer krajanji z delom krajevnih funkcionarjev niso (bili) preveč zadovoljni. Njihova zagnanost ni povsod in stalno enaka, z leti (štiriletnega mandata) po-

nekok popušča, zaradi nespo-

razumov s (so)krajani predse-

duje, da občinska uprava (med drugim) skrbi za zadovoljevanje vseh občinskih javnih interesov prebivalcev občine in to neposredno, razen kadar se (če se) občina razdeli na vaške oz. krajevne skupnosti (področje mesta pa na mestne četrti), na katere potem lahko prenese del svojih dolžnosti in pristojnosti, če za to zagotovi tudi sredstva. Tako zakon. Ljudje, zlasti na podeželju, želijo ohranitev KS.

Mislím, da se bomo občani, ki živimo v mestu, le težko sprijaznili s tem, da bi bilo področje mesta Kamnik še vedno razdeljeno na pet (z Duplico celo na šest) krajevnih skupnosti. Kamnik je pred desetletji imel eno samo, uspešno delujočo mestno krajevno skupnost. Sedanja razdrobljenost KS je rezultat politične pogruntacije sedemdesetih let, ki ni dala dobrih rezultatov.

Iz imena krajevna skupnost

izhaja, da je to skupnost (prebivalcev) nekega kraja. In Kamnik je kraj. Je en sam, celovit kraj, znotraj katerega ni drugih krajev. Kamnik pa je tudi mesto, ki bi se po potrebi lahko delilo na mestne četrti. Ker je manjše mesto, je taka delitev dokazljivo nesmiselna: velika večina javnih interesov nam je v mestu skupnih, pa naj bodo to pomembnejše zadeve, kot so pospeševanje turizma in gospodarskih dejavnosti, otroško varstvo in plinifikacija, ali pa manjše vsakodnevne nadloge, kot so pomanjkanje parkirišč in pasji iztrebki.

Poseben problem so po-

goji delovanja sedanjih mestnih krajevnih skupnosti, ki nimajo niti lastnih prostorov, tako da marsikateri predsednik in tajnik mestne KS deluje kar doma. Tam je (če ga KS ima) tudi arhiv KS. Denarja večji del teh KS nima, kajti prihranki od nekdanjih samopriskupkov kopnijo, za nove samopriskupke pa se v mestu neradi odločamo. Tako ni čudno, da npr. KS Center po zadnjih volitvah v svet KS kar eno leto ni mogla dobiti predsednika sveta. Kdo pa je pripravljen delati v takih razmerah? (Nadaljevanje na 2. strani)

kočna

PUST PUST PUST

Pri nas vedno mislimo na svoje kupce, zato smo vam za **pustni čas** pripravili **mesne dobrote in še mnogo drugega po akcijskih cenah:**

- suhi vrat brez kosti 1 kg	995,10 SIT
- čajna salama 1 kg	1224,50 SIT
- zamrznjene ribe panirane 300 gr	312,40 SIT
- zamrznjen oslič 1 kg	750,00 SIT
- sir LIVADA 1 kg	813,70 SIT
- namizno vino belo 1 l	166,50 SIT
- olje rastlinsko 1 l	176,00 SIT
- marmelada marelica, jagoda 700 gr	292,80 SIT

Ne zamudite priložnosti, izkoristite ugodne cene!

DEŽURSTVO: v mesecu MARCU bosta ob sobotah od 7. do 19. ure dežurni trgovini ZAPRICE (tel. 816-061) in ŠMARCA (tel. 816-087), ob nedeljah od 8. do 11. ure pa trgovina ZAPRICE.

SLEDITE MARKACIJI - OBIŠČITE KOČNO!

MESO KAMNIK

Usnjarska 1
tel.: 831-103, 831-275

Poleg drugih ugodnosti pri nakupu naših izdelkov smo za vas v pustnem času pripravili suhomesnate izdelke po posebno ugodnih cenah v naši prodajalni na Usnjarski 1 v Kamniku.

Dnevno sveže meso, drobovina in mesni izdelki so narejeni po izvirnih domačih receptih iz mesa živine slovenskih rejcev.

Pričakujemo vas vsak dan od 7. do 19. ure, ob sobotah pa od 7. do 13. ure.

FRIZERSTVO

MARJANCA JUH KAMNIK, TUNJSKA 2/B

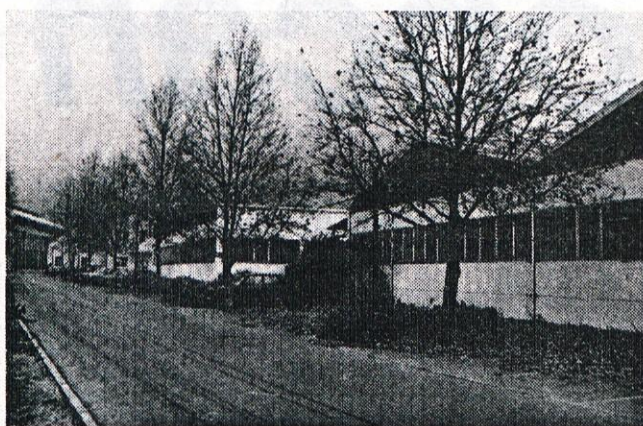
telefon:
- salon 817-422
- doma 817-083

Cenjenim strankam Frizerstvo Marjana sporoča, da ne posluje več na Tunjski 1 (nad Cesarjem), ampak na novi lokaciji na Tunjski 2/b (po cesti naprej, drugi blok – spodaj).

Nov delovni čas: od 7. do 20. ure ob sobotah po naročilu, tel. 817-422

Nasvidenje!

VAŠA MARJANA!

Alprem se posavlja iz starega Kamnika. Po zazidalnem načrtu, ki ga je sprejel občinski svet, je predvideno rušenje sedanjih industrijskih obratov.

Krajevne skupnosti in mestne četrti v občini Kamnik?

(Nadaljevanje s 1. strani)

Ceprav so javni interesi na področju mesta Kamnik večinoma interesi celotnega mesta, pogosto pa tudi interesi cele občine, mestne krajevne skupnosti med seboj praktično ne sodelujejo. Seveda se to pozna v občinskem proračunu: za potrebe mesta je namenjenega manj denarja, kot bi ga bilo, če bi mestni prebivalci in njihovi krajevni funkcionarji nastopali enotno in vztrajno.

Upam, da so za prebivalce

mesta Kamnika, kot tudi za občane drugih delov naše občine, gornja razmišljanja tudi njihova lastna razmišljanja. Da torej želimo enovit mestni prostor, za katerega je delitev na več področnih krajevnih skupnosti (ki jih za področje mesta zakonodaja itak ne predvideva) dolgoročno vsaj škodljiva. Priložnost, da občinski svet napako oblasti iz sedemdesetih let popravi, je enkratna.

B. NOVAK

Pogled svetnika na delo občinskega sveta

Pozornost urejanju prostora

Zelo pomemben za vse občane je sprejem prostorskih sestavin srednjeročnega in dolgoročnega družbenega plana občine Kamnik, ki jih je občinski svet sprejel 9. februarja. S tem aktom in Odlokom o spremembah in dopolnitvah odloka o prostorskih ureditvenih pogojih občine Kamnik bo občanom omogočeno, da bodo lahko urejali prostorsko ureditveno dokumentacijo (lokacijska dovoljenja) povsod tam, kjer je s tem aktom predvidena možnost gradnje. S sprejemom tega odloka bodo občani zopet lahko reševali svoje še neurejene gradbene zadeve. Iz razprave je bilo čutiti veliko zavzetost za varovanje okolja in sonaravno okolju prijazno bivanje. Zavedamo se, da je bilo preteklo načrtovanje in urejanje prostora marsikdaj prepuščeno volji posameznikov, ki niso vedno upoštevali veljavnih predpisov, niti vseh upravičenih želja občanov. Zavedamo se teh pomanjkljivosti, zato si bomo v okviru svojih pristojnosti prizadevali za spoštovanje zakonitosti, za prijazen odnos do občanov in našega prostora.

Za krajane Most in Komende je zanimiva informacija, da je svet potrdil program razvoja osnovnega šolstva v občini, po katerem glede na vrstni red ostaja gradnja osnovnih šol v Komendi in Mostah prednostna.

PAVEL OCEPEK

Bo Meščanska korporacija končno le registrirana?

Zgodba o registraciji Meščanske korporacije Kamnik se vleče kot tista pravljica o jari kači in steklem polžu – ni in ni je konec. Vendar sedaj kaže, da so stvari prišle tako daleč, da bo Meščanska korporacija kot agrarna skupnost končno le registrirana. Trenutno sta od vloženih zahtevkov nerazčiščena samo dva, vendar je gospodarski odbor sklenil, naj se začasno umakneta, če ju ni možno takoj razčistiti. Upoštevana bo-

sta takoj, ko bodo stvari rešene.

Tudi občina Kamnik je prav gotovo zelo zainteresirana, da bi se status Meščanske korporacije čim prej uredil, saj je občina sama kar precejšnji udeleženec v premoženju Meščanske korporacije. Kot zanimivost naj tu povem samo, da je stavba, v kateri je sedaj izpostava državne uprave in občinske uprave (Glavni trg 24), v bistvu last Meščanske korporacije Kamnik, saj je bila naci-

onalizirana. Upravičenci so že zdavnaj vložili zahtevek za vrnitev. Tudi cel malograjski grič, razen kapele in ravnice, na kateri so arheologi izkopavali, je last Meščanske korporacije. Pa del zemljišč, na katerih stoji Alprem, Svilanit, pokopališče na Žalah in še marsikaj drugega, da o zemljišču, na katerem je separacija Kalcita, niti ne govorimo. Zato mora biti prav gotovo v interesu kamniške občine, pa tudi prizadetih podjetij, da se te stvari čim prej razčistijo in uredijo.

Kljub dolgemu času, v katerem se odvijajo aktivnosti za ponovno delovanje Meščanske korporacije Kamnik, pa še vedno vsi upravičenci ne vedo, kaj in kako lahko pridejo do deleža, ki je bil odvzet njim ali njihovim prednikom. Če si hočejo te stvari razjasniti, se lahko vsak ponedeljek od 16.00 do 17.00 oglasijo pri g. Borutu Podgoršku, odvetniku na Glavnem trgu 12 v Kamniku, kjer bodo brezplačno dobili potrebna pojasnila.

B. POLLAK

Svilanit je zablestel na modnem sejmu

Na nedavnem ljubljanskem modnem sejmu je revija MODA IN nagradila Svilanitovo kolekcijo moških kravav in modnih dodatkov. Svilanitovi oblikovalci so se letos odločili za prefinjeno eleganten slog v vseh takoimenovanih "moških" barvah in v večinoma drobnih in večjih okroglih vzorcih. Ženske kravate pa so močnejših barv in črtastih vzorcev. Priznanje za najboljšo kreacijo na sejmu, ki je sad timskega dela v Svili, je prejela Svilanitova modna oblikovalka Magda Ribič.

V. MEJAČ

2. (prekinjena) seja občinskega sveta

Sprejet zazidalni načrt za Alprem

(Nadaljevanje s 1. strani)

Svet pa ni sprejel predloga komisije, naj se črta pooblastilo za odločanje o pridobitvi ali odsvojitvi premičnin v lasti občine v določeni vrednosti, ki pa je v predlogu osnovnega besedila ni bilo. Na seji je župan predlagal znesek do milijon SIT na mesec. Ker pa svet prav tako ni sprejel amandmaja SLS, SKD, SDSS in SND, naj bo ta znesek 500.000 SIT, je obveljal županov predlog.

Svet tudi ni sprejel predloga komisije, da se namesto določila, da občinsko upravo vodi tajnik, ki ga na predlog župana imenuje občinski svet, vnese določilo, po katerem občinsko upravo vodi župan. Potem ko je župan Smolnikar dejal, da svoje funkcije ne misli profesionalno opravljati, je tudi Marjeta Humar v imenu svetnikov SLS, SKD, SDSS in SND umaknila podoben amandma. Svet tudi ni sprejel predloga ome-

njene skupine, naj bi predsedniku sveta poleg vodenja sej dali tudi pristojnost predstavljanja sveta in opredelili naloge podpredsednikov.

Komisija, skupina svetnikov SLS in ostali so predlagali, naj bi predsednika in člane nadzornega odbora izvolil občinski svet, ne pa izmed svojih članov sam nadzorni odbor. Vendar občinski svet tega predloga ni sprejel. Prav tako ni bil sprejet predlog LDS, naj bi imel nadzorni odbor samo pet članov, tako da bi ga sestavljale samo opozicijske stranke.

Tudi amandma LDS, po katerem naj bi iz akta o organizaciji občinske uprave črtali organe v njeni sestavi, čeprav jih zakon več ne predvideva, ni dobil zadostne podpore svetnikov.

Občinski svet je sprejel tudi dopolnilo v zvezi z delovanjem krajevnih skupnosti. Predlagal ga je Anton Hočevnar, ki je mnenja, naj bo za delovanje krajevnih skupnosti, razen za zakonitost, za kar odgovarja vodstvo krajevnih skupnosti, odgovoren in pristojen župan. Svetniki Meršak, Perčič, Ovičaj in Novak so ta amandma posebej podprli, svetnik Ocepek pa je bil drugačnega mnenja in se je glasovanja vzdržal. Občinski svet je nato s 26 glasovi za in z enim vzdržanim sprejel statutarne sklep občine.

Kot smo že zapisali, je

F. SVETELJ

Kmetom je prekipelo

Nočno oranje na Duplici

Pretekli terek ob treh popoldne so se z vseh strani na polje za Stolom in Alkom na Duplici pripeljali kmetje s traktorji in začeli orati. Do desetih zvečer so preorali blizu petdeset hektarov polj, ki so jim bila pred desetletji odvzeta in podzavljena. S temi zemljišči trenutno gospodari podjetje Agroemona iz Domžal. Nekateri kmetje, s katerimi smo se srečali pri oranju, so nam dejali, da so se že naveličali čakati, ker po treh letih, odkar so na občino dali vloge za vrnitev zemlje, te še vedno niso dobili v svojo posest. Na papirju pa so nekateri že lastniki. Izvedeli so tudi da Agroemona državnemu skladu kmetijskih zemljišč že lani ni plačala nobene najemnine. Poleg tega pa ne mislijo čakati, da bi se zakon o denacionalizaciji spremenil v njihovo škodo!

Miha Novak, v. d. načelnika upravne enote Kamnik, ki rešuje denacionalizacijske postopke, je tak način reševanja zadeve s silo in v nasprotju s predpisi ocenil kot nesprejemljiv in se zavzel za strpen dialog.

Več o tem dogodku, ki je močno odjeknil v javnosti ter o sestanku odbora razlaščenec na občini, bomo objavili v prihodnji številki.

(fs)

Vi sprašujete – župan odgovarja

V dogovoru z županom Tonetom Smolnikarjem nameravamo uvesti stalno rubriko z gornjim naslovom, v kateri bo župan odgovarjal na vprašanja bralcev Kamniškega občana. Namen te rubrike bo pojasnjevanje in razčiščevanje tistih vprašanj, ki so zanimiva za širši krog naših občanov. Bralce vabimo, da svoja čim bolj jasna in konkretna vprašanja, ki naj bodo podpisana, navedena naj bosta naslov in telefonska številka, pošljejo na uredništvo Kamniškega občana, Glavni trg 24, Kamnik, z oznako Za rubriko Vi sprašujete – župan odgovarja. Anonimnih pism ne bomo upoštevali, upoštevamo pa lahko željo občana po anonimnosti. V uredništvu si bomo prizadevali, da bo odgovor objavljen najkasneje v enem mesecu.

UREDNIK

SOS TELEFON

za ženske in otroke – žrtve nasilja

Telefon:

061/97-82

061/441-993

vsak dan od 18.-23. ure

SVETOVANJE ZA MALE ŽIVALI

ZAJC RADOVAN DR. VET. MED.

TEL.: 728-753
HOMEČ, VII. ULICA ŠT. 17

Posvet LDS o pokojninah

V torek, 14. 2. 1995, je LDS iz Kamnika pripravila posvetovanje o zanimivi tematiki za upokojence, o problemih izplačevanja pokojnin. Na razgovoru sta sodelovala tudi mag. Černetič iz Sivih panterjev in Maks Lavrinc, oba člana Državnega zbora Slovenije, sicer člana stranke LDS.

Udeležba na tem posvetu je bila zelo skromna, saj je prišlo le nekaj ljudi. Pravega vzroka niso ugotovili, čeprav jih je verjetno več, od slabe informiranosti pa do tega, da upokojenci ne želijo svojih problemov reševati le na strankarskih posvetih. Nikakor pa neudeležbe ni mogoče pripisati nezaintere-

siranosti upokojencev.

V uvodnem delu je mag. Černetič govoril o splošni upokojenski problematiki, poskusih vlade, da bi zmanjšali zakonsko določene pravice in o možnih posegih, ki jim bodo izpostavljeni uveljavljeni pokojniki še v tem letu. Tudi v razpravi je bilo izpostavljenih več zanimivih ugotovitev. Nujno je, da se upokojenci dobro organizirajo in pri tem v polni meri angažirajo vse poslane Državnega zbora, sicer bodo zopet izgubili nekaj pokojnin. Ugotovljeno je bilo, da so upokojenci zaradi stalnih sprememb s tega področja od 1991. leta dalje izgubili najmanj sedem pokojnin.

Razpravljalci so si bili enotni v mnenju, da ni mogoče kar naprej govoriti o istih problemih, t. j. pokojninah, pri tem pa zanemarjati ostala vprašanja, ki bi v marsičem lahko reševala tudi finančna vprašanja bolj učinkovito in daljnosežno. Ni mogoče sprejemati vseh podatkov za objektivne in točne, ker je bilo z dosedanjim praksom že večkrat dokazano, da so ti bistveno drugačni.

Razgovor so udeleženci zaključili po kar dveh urah pestrega in polemičnega dialoga.

S. SIMŠIČ

Tone Smolnikar: Ne nameravam postati profesionalni župan

Občanov pogovor

Igor Podbrežnik, predsednik občinskega sveta: Odgovornost prvega med enakimi

Takoj po končanem triurnem nadaljevanju 2. seje občinskega sveta smo zaprosili za pogovor o pogledih na organizacijo in delovanje temeljnega organa odločanja v občini njegovega predsednika Igorja Podbrežnika.

Po kar razgibani seji, na kateri je bilo potrebno seveda na čim bolj demokratičen način voditi in usklajevati večkrat tudi nasprotujoče si predloge v razpravi, ki je bila na trenutke kar vroča, je bilo uvodno vprašanje namenjeno izkušnjam, ki si jih je v preteklih štirih letih pridobil kot podpredsednik občinske skupščine.

Menim, da mi te izkušnje kar pomagajo pri mojem delu. Tudi pri vodenju sveta bo potrebno skrbeti za usklajevanje pri sprejemanju aktov. Potrebne bodo določene veščine. Nekaj teh pa sem si doslej že nabral.

O vlogi in nalogah predsednika občinskega sveta slišimo kaj različne razlage, od tega, da bo vodil samo seje sveta, do tega, da bo predstavljal svet in širše usklajeval njegovo delo. Kakšno je vaše mnenje?

Ne glede na to, kakšen je trenutno zakon, bo le s statutom kot najvišjim aktom občine treba urediti tiste stvari, ki jih zakon ni uredil. Soglašam z dikcijo "prvi med enakimi". Tudi bivši predsednik občinske skupščine je bil prvi med enakimi. Seveda pa so tu še določene naloge, ki morajo zagotoviti, da bo ta organ lahko deloval. Če bi bila politična volja, da bi se ta najvišji organ tudi obglavil, potem se tudi to lahko stori. Vendar je veliko vprašanje, kako bodo potem delali le razne komisije, odbori itd., kako bi potekalo usklajevanje in kako bi potem sploh lahko kontaktirali z občani, ki pričakujejo, da bomo upoštevali njihove interese.

Bo svet obravnaval samo za dve, ki jih bo sproti navrgel čas, ali nameravate za njegovo delo sprejeti kak načrt?

Mislím, da bo potreben vsaj okvirni program dela, ne sicer razdeljen po mesecih, pač pa po vsebinskih sklopih. Funkcioniranje občine bomo namreč morali prilagoditi zakonodaji s področja lokalne samouprave. Prav tako bomo morali sprejeti neke krovne občinske akte, npr. letne programe dela občinske uprave, proračun, zaključni račun in podobne zadeve. Svet bo moral skrbeti tudi za funkcioniranje javnih zavodov v občini. V naslednjih letih bo treba imenovati več ravnateljev, direktorjev in drugih vodilnih delavcev. Tega pa brez nekega terminskega načrta ne bo moč učinkovito početi. Seveda pa bodo sproti prihajale na dnevni red tudi druge aktualne zadeve, ki se jih ne da predvideti. Seveda pa bo moral tudi župan predlagati zadeve, ki jih bo urejal svet, ker bo o najpomembnejših zadevah občine kot gospodarskega organizma odločal ta organ.

Danes je bila na seji sveta dana pobuda, naj se preuči ponovno odprtje prometne na Šutni. Ker je bivša skupščina lanske pomlad začela spreminjati odlok o ureditvi cestnega prometa v občini Kamnik, vendar zadeve ni dokončala, ljudi zanima, kdaj nameravate v svetu nadaljevati razpravo in odločiti o tem vprašanju, ki je za Kamničane zelo občutljivo.

V primeru, ki ste ga omenili, gre za pobudo SDSS in tudi za pobudo lastnikov lokalov na Šutni, kot neke oblike civilne družbe, ki se je tod organizirala.

Po mojem mnenju gre pri tej pobudi za spremembo prometne ureditve samo v tem delu mesta. Seveda pa pričakujem, da se lahko pojavi še kakšen

prometni problem. Pobuda je primerna, ker vidimo, da sedanjega odloka, kljub dokaj vestnemu delu inšpektorjev in policije, nihče več ne spoštuje. Očitno je določilo o zaprtju motornega prometa skozi Šutno anahronizem, ki ni v skladu z življenjem v Kamniku.

Res je, da bodo morali občinski svetniki upoštevati pobude in predloge svojega okolja. Kako pa bo po vašem mnenju z upoštevanjem interesov tistih območij, ki v občinskem svetu nimajo "svojega" svetnika. Za primer lahko vzamemo krajevno skupnost Kamniška Bistrica.

Povedal bi svoje mnenje, ne kot predsedujoči temu svetu. Razmišljam, kako naj bi se tega vprašanja lotili. Zavedati se moramo, da so predstavniki funkcije prevzele stranke. Seveda se lahko dogodi, da stranke, ki so na volitvah pobrale glasove, lahko sedaj v svetu uveljavljajo neke politične principe ne glede na odziv okolja. V Kamniški Bistrici res nimajo svojega svetnika, je pa svetnica iz sosednje KS Črna in svetnik iz Godiča. Če bo obveljal princip nezdružljivosti funkcij, bodo namesto svetnika, ki odhaja na tajniško mesto v občini, v Črni dobili še enega svetnika. Stranke, iz katerih izhajajo posamezni svetniki, bi morale upoštevati interes celotnega volilnega območja.

V Šmartnem, na primer, že deluje neka koordinacija svetnikov, ki je nadstrankarska oz. vključuje svetnike z območja Tuhinjske doline ne glede na strankarsko pripadnost. Zanimivo je, da so se rvpvega sestanka udeležili tudi vsi predstavniki KS s tega območja. Tudi sam sem izrazil željo, da bi me v Kamniku KS vabile na seje, vendar se bojim, da bodo mestne krajevne skupnosti izu-

mrle med prvimi.

Torej menite, da krajevne skupnosti nimajo bodočnosti. Kaj bi lahko rekli o drugačnem mnenju glede nadaljnje obstoja KS, ki ga imajo zlasti ljudje na podeželju?

Ne vem, ali je to, kar bom povedal, dvotretjinsko mnenje svetnikov, večinsko pa gotovo bo. Namreč, naj krajevne skupnosti zaenkrat obdržijo doseženi status, tudi z lastnostjo pravne osebe. Večina tudi omenjuje, da bi bilo v tem trenutku nespametno rušenje utečene načina odločanja o lokalnih vprašanjih. Temu mnenju se pridružujem tudi jaz.

Vendar sodim, da bo interes za krajevne skupnosti, zlasti v urbanih okoljih, na pr. v mestu Kamniku, počasi zamrl.

Danes ste na seji občinskega sveta sprejeli odlok o začasni organizaciji občinske uprave. Ali bo res treba kljub govorjenju, da je treba število delavcev v upravi zmanjšati, v občinski upravi zaposliti nove delavce?

To vprašanje bo prišlo na dnevni red že na naslednji seji, ko bo župan na podlagi danes sprejetega odloka predlagal sistematizacijo delovnih mest v občinski upravi. Če bo ta sprejeta, se bo verjetno pokazala potreba po zasedi več kot dvajsetih delovnih mest. Nujno bo treba usklajevati razporeditev delavcev med upravno enoto in občinsko upravo. V tem trenutku že vidimo, da občini ni ostalo zadosti strokovnih kadrov in bo treba nekaj ljudi dodatno zaposliti. V šestih mese-

cih pa bo treba razrešiti tudi občutljivo vprašanje presežka administrativnih delavcev.

Vloga in kadrovska zasedba državne upravne enote je za nudenje kvalitetnih storitev občanom gotovo tudi pomembna. Prav tako ne gre zavreči njene vpliva na uveljavitev Kamnika kot središča širše regije. Slišati je, da se nekateri deli uprave krepijo bolj v sosednji občini, pri nas pa naj bi imeli za določene službe le izpostave. Kakšno je vaše mnenje o tem?

Država naj bi določene pristojnosti in opravila prenesla na občine. Kolikor pa vem, da se to v nobenem primeru še ni zgodilo. Ko sem se zanimal, kako je z oddelkom za gradbene zadeve, sem dobil odgovor, da je treba počakati na nov zakon o graditvi objektov. To pa pomeni, da občina v tem trenutku ne more izdajati gradbenih dovoljenj.

Menim, da bi moral biti interes kamniške enote državne uprave, da se izvajanje določenih zadev z nekim dogovorom prenese na občino. Tako bi lahko Kamnik pridobil močnejšo, da nekatere zadeve opravlja morda tudi za širše obmo-

čje, morda tudi nekatere storitve za sosednje manjše občine. Tudi jaz se vprašujem, na kakšen način sedaj določeni državni posli potujejo proti Domžalam.

Na koncu še vprašanje, kakšne bodo naloge obeh podpredsednikov. Ali morda nameravate oblikovati neke vrste predsedstvo sveta?

Najprej moramo počakati na zakonske spremembe v zvezi z odbori občinskega sveta. Razmišljam o tem, da bi en podpredsednik spremljal in usklajeval zadeve s področja družbenih dejavnosti, drugi pa bi deloval na gospodarskem področju. Ne vem pa, če bo to politično možno izpeljati.

Druga možnost pa je, da oba sodelujeta pri pripravi sej, me nadomeščata ob moji odsotnosti ter da se v priprave sej vključijo tudi vodje poslanskih klubov. Tako bi že pri sami pripravi sej izluščili bistvene probleme, jih razjasnili in na enak način soočili. Vse bomo morali storiti, da bodo seje občinskega sveta čimkrajše, saj osemurne seje ne morejo prispevati h kvaliteti sprejetih odločitev.

FRANC SVETELJ

Nadaljevanje 2. seje občinskega sveta

Začasna organizacija občinske uprave

Nova občinska uprava bo pripravljala gradivo za seje občinskega sveta, skrbela za izvajanje gospodarskih in družbenih javnih služb, pripravljala koncesijske akte in upravljala z občinskim premoženjem.

Tako je med drugim zapisano v odloku o začasni organizaciji občinske uprave, ki ga je občinski svet sprejel 15. februarja na nadaljevanju 2. seje.

V upravi bodo štirje oddelki: za gospodarstvo, za družbene dejavnosti, za okolje in zavod za urbanistično načrtovanje.

Občina bo imela tudi sekretariat občine (župana) in sekretariat občinskega sveta.

Po sedaj veljavnih predpisih je določeno, da bo načelnike oddelkov na predlog župana imenoval občinski svet. Župan pa bo sprejemal občinske uradnike v delovno razmerje, odločal bo o njihovem napredovanju in jim določal plače.

Kljub pojasnilu župana Smolnikarja, da mora biti kmetijstvo obravnavano tako v gospodarskem kot v prostorskem odloku, so svetniki na predlog Toneta Ho-

čvarja (SLS) sprejeli amandma, da naj kmet vse zadeve opravi na enem mestu in to v sekretariatu za gospodarstvo.

Zelo vroča razprava se je razvila o predlogu sklepa o delnem povračilu stroškov organizatorjem volilne kampanje kandidatov za župana in za člane občinskega sveta. Po zakonu pripada za vsak dobljeni glas na volitvah 30 tolarjev.

Tako imajo organizatorji kampanje za župana v naši občini od 45.000 do 118.000 tolarjev, kolikor pripada izvoljenemu županu. Stranke pa imajo pravico do povračila od 9500 pa do 87.400, kolikor pripada SKD, ki ima največ svetnikov.

Polemično razpravo so povzročili svetniki SKD, ki so predlagali, naj bi pripadajočega denarja ne dobile stranke, pač pa naj bi ga namenili v humanitarne namene. S tem pa niso soglašali svetniki nekaterih ostalih strank (LDS, SLS, Zeleni). Po razpravi, v kateri ni manjkalo očitkov o demagogiji, na drugi strani pa, da je pameten organizator načrtoval tako kampanjo, kolikor denarja je imel, so sve-

tniki z 20 glasovi od 25 navzočih sprejeli predlagani sklep o povrnitvi stroškov.

Različna so bila tudi mnenja o predlogu Zelenih, obrazložil ga je Rudi Meršak, naj bi posebna sedemčlanska komisija proučila javni interes za delovanje podjetja Velika planina - Zaklad narave d.o.o., prav tako, če je bivši izvršni svet ravnal pravilno, ko je sprejel sporazum o prekinitvi pogodbe o najemu gostinskih objektov na Šimnovcu in na Zelenm robu ter priznal najemnikom 96.000 DEM povračila za vlaganja v objekte.

Po mnenju Zelenih naj bi bila ta odškodnina previsoka.

Večina svetnikov, ki so se oglašili, je imela pomisleke, ali je pametno imenovati to komisijo. Med njimi je bil tudi svetnik Rudi Capuder, ki je bil kot predsednik upravnega odbora podjetja Velika planina mnenja, da poročilo, ki bo dalo odgovor na vprašanja Zelenih, lahko v kratkem pripravi upravni odbor podjetja. Potem ko je svetnik Miha Novak, kot predsednik bivšega izvršnega sveta pojasnil ravnanje izvršnega sveta v zvezi s to zadevo, je Rudi Meršak predloge Zelenih umaknil. Svetniki pa so nato soglasno sprejeli sklep, naj upravni odbor podjetja Velika planina do naslednje seje občinskega sveta pripravi poročilo o gospodarjenju s premoženjem na Veliki planini.

Med pobudami, predlogi in vprašanji svetnikov velja omeniti pobudo Rudija Meršaka, naj v zvezi z nedavno sprejetim zazidalnim načrtom za Alprem predlagatelj seznaní občinski svet z rezultati dogovora s kranjskim Zavodom za naravno in kulturno dediščino. Če soglasja ne bo, je menil, bo moral župan dati veto na sprejeti sklep o zazidalnem načrtu. Tak predlog sklepa je podprl tudi župan Smolnikar. Svetniki so nato sklenili, da mora župan kot predlagatelj odloka do 15. marca obvestiti svet o soglasju zavoda k zazidalnem načrtu za Alprem.

(fs)

Posvet predstavnikov krajevnih skupnosti

O KS naj odločajo krajan

Kot smo na kratko že poročali, je LDS v okviru priprav na sprejetje občinskega statuta sklicala na posvet predstavnike in tajnike krajevnih skupnosti. Vodil ga je Stane Zarnik. Namen pogovora je bil pridobiti mnenja vodilnih ljudi iz krajevnih skupnosti o nekaterih, za delovanje KS najpomembnejših vprašanjih. Ta pa so zlasti: ali naj bo KS pravna oseba ali ne, ali naj ima svoj žiro račun ali ne, ali si sme privoščiti višji standard in hitreje reševanje dnevnih krajevnih problemov in zato razpisati samoprispevek, kakšen naj bi bil način financiranja KS, katere naloge naj bi ostale krajevnim skupnostim in prenašanje interesa KS preko svetnikov v občinski svet.

Glede vprašanja o nadaljnjem obstoju KS na posvetu sploh ni bilo različnih mnenj. Krajevne skupnosti morajo ostati, tudi zato, ker kamniška občina sodi med največje v državi. Strojnovni predlog je na območju sedanje občine sicer predvidel štiri občine, vendar jih krajan zaradi vrste nedorečenosti v sistemu lokalne samouprave, razen v enem primeru (Moste), na referendumu niso sprejeli. O interesnem pove-

zovanju npr. med Komendo in Motnikom pa je težko govoriti. Naj povzamemo nekaj značilnih misli iz razprave najbolj odgovornih ljudi iz nekaterih KS.

Po mnenju Vinka Ovičarja iz Most je treba predvsem upoštevati voljo ljudi, krajanov. Krajevnim skupnostim pa bi morali prepuščati več pravic, kot so jih imele doslej. Pripadati bi jim moral tudi del denarja, ki ga bo država prepuščala občini. KS bodo morale imeti svoje žiro račune. Zbor krajanov naj bi bil organ odločanja, svet KS pa le izvršilno telo.

Tudi Vinko Petek z Kržiža je za nadaljnji obstoj KS. Denar za uresničevanje programa pa naj se zbira na lastnem žiro računu. Enakega mnenja je bil tudi Karel Repanšek iz Kamniške Bistrice, ki meni, da je žiro račun potreben, saj se bodo na njem zbirala poleg dotacij tudi druga sredstva. Ker Kamniška Bistrica v občinskem svetu kljub 1800 krajanom nima svojega občinskega svetnika, je predlagal, naj bi v občinski statut čim bolj jasno zapisali status in pravice krajevnih skupnosti. Franc Modrijan iz Šmartnega je menil, da brez krajevnega samoprispevka ne bo šlo. Ta naj bi bil

tudi podlaga za dotacijo iz občinskega proračuna.

Tudi predstavniki ostalih KS (Tuhinji, Vranja Peč in drugih) so se zavzeli za samoprispevek kot način samofinanciranja del v krajevnih skupnostih. Na posvetu smo slišali tudi predlog, naj bi v občini napravili pregled za več let nazaj, koliko »občinskega« denarja so dobile oz. porabile posamezne krajevne skupnosti.

Maks Lavrinc, poslanec Državnega zbora, se je med drugim zavzel za to, da je treba čimprej napraviti tudi inventuro občinskega premoženja in ugotoviti, koliko denarja je šlo za druge namene, kot pa je predvideval občinski proračun. Glede povezovanja občinskega sveta s krajevnimi skupnostmi nekateri menijo, da bi bilo morda pametno v občinskem svetu oblikovati poseben odbor svetnikov, ki bi spremljal delovanje krajevnih skupnosti.

Nedvomno koristen in potreben posvet so zaključili z ugotovitvijo, da o nadaljnjem obstoju KS ne more biti več pomislekov, če smo resno mislili, ko smo dejali, da je namen reforme občin čim bolj približati ljudem odločanje o lokalnih problemih.

F.S.

Mestna godba Kamnik

vabi na VI. veliko zabavno glasbeno prireditev

VESELO V KAMNIK 95 — PUSTNE ŠTORIJE

v soboto, 25. februarja v športni hall Kamnik. Pričetek ob 20. uri.

Domači avtobusni prevoznik si prizadeva za delitev in enake pogoje dela

»Kamničanu« pa diši le smetana

Kaže, da je »Kamničanu« me-njava vozni redov prešla v kri, saj je v dobrega pol leta poskrbel že za tri spremembe. Pravzaprav za nenehna presenečenja na tirnicah Kamnik-Ljubljana-Kamnik vzorno redno skrbi vodstvo slovenskih železnic, ki včasih kakšen vlak primakne, drugič odvzame, spet tretjič poskusi še s sobotami in nedeljami...

Vloga potnika je v taki naglici sprememb malce nevhvalna, saj si je nenehne spremembe težko zapomniti, pa še zanesti se ni moč ne nanje ne na vlak. Še sreča, da je ob tem ponudba, ki ji je seveda treba prišteti še avtobusne prevoze, tako obsežna, da se nekaj minut gor ali dol niti ne pozna. Potnika kajpak tudi prav nič ne moti, da se zaradi slednje pogosto skrajno razkošno vozi v polpraznem vlaku ali avtobusu, kar si pač izbere, saj ob koncu tedna, denimo, največkrat sopihata v Ljubljano vlak in avtobus kar hkrati. Še več, potnik ob tem lahko na svojem osamljenem sedežu le navdušeno modruje, da je zanj pravzaprav hudo imenitno poskrbljeno, malo bolj razgledan

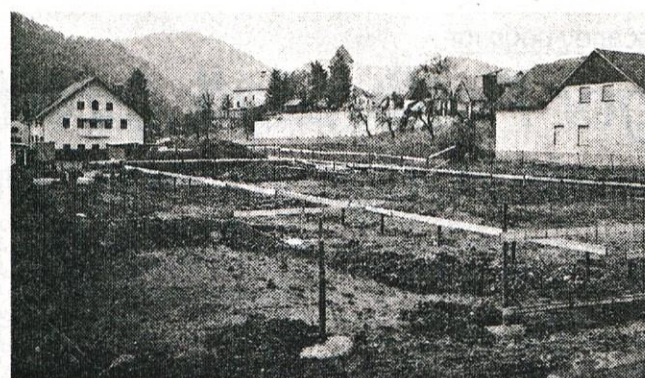
pa doda, da je to prav gotovo zaslug konkurence med cestnimi in železniškimi prevozi. Ko pa za vsak slučaj povpraša še za ceno, zanesljivo izbere skoraj pol cenejši vlak in se zamisli, kako je to sploh mogoče. Na koncu pa si pravi: »Kaj mi mar, nesramno drag avtobusar naj kar propade, saj se bom poslej vozil z vlakom, saj je udobnejše, nekoč bo tudi hitreje in ne nazadnje že dolgo uče, da je vožnja po tirnicah družbeno koristnejša...«

Res je, vožnja z vlakom ima sto in sto prednosti. Da bi le vsi začeli dreti nanj, da bi nanj končno preusmerili ves tovor, ki uničuje naše ceste in z nesrečami pobira tako visok krvni davek... Samo – eno je slovenska železnica in njen razvoj v celoti, drugo pa domača kamniška progra. Zakaj se kljub nespornim prednostim tirov nekateri še zmerom vozimo z nesramno dražjim avtobusom? Ker k nam vlaka ni! Tudi v Kamniku ga ni bilo leta in leta, ko so se naselja širila v povsem druge smeri. In tako je zdaj za marsikoga prepozno, saj je predaleč od proge. Ta še vedno ceni avtobus – pa

vendar jadicuje, da ni prav, da je dražji. In kaj na to poreče »obsojani« avtobus? Kaj bi rekel, le zavzdihne lahko, saj je čisto navadno podjetje, ki si mora samo zaslužiti za plače, za nove avtobuse... železnico pa medtem vsi ujčemo z državno subvencijo – denarjem vseh davkoplačevalcev.

Taka konkurenca – enemu vožnjo subvencioniraš, drugega prepustiš trgu – je menda v svetu nelojalna konkurenca. Pa to še ni vse. Ko avtobusno podjetje sklene, da ukine najbolj nerentabilne proge, kar naenkrat skoči vkup vsa gmajna. Vsi očitajo, prosijo, zahtevajo, da se prog ne ukine. Kaj bodo vendar potniki, ki se osamljeni vozijo v nočnih urah, ki se vozijo v najbolj oddaljeno zakonite kraje, saj jih s svetom povezujejo le te redke avtobusne zveze. Takrat so avtobusni prevozniki dobri, ko pa potrkajo na vrata subvencij, ni nikjer nikogar. Pa še to smo zvedeli pri kamniškem avtobusnem prevozniku, da si njihova železna konkurenca ob najbolj frekventni progi izbira le najbolj frekventne ure. Vse ostalo, vse osamljene potnike, nočne tiče, pijančke, pogosto tudi take, ki radi s pipcem cefrajo sedeže... prepustijo avtobusnemu prevozniku. O poštenem dogovoru in usklajenosti vozni redov na najdonosnejših progah dlje od besed ni nikoli šlo – ne na občinski, ne na republiški ravni. In še vedno ne gre. Zna pa se zgoditi, da bo nesramno dragemu avtobusnemu prevozniku enkrat vendarle zavrelo in bo zares ukinitelj najdonosnejše proge – od poznih nočnih do tistih, ki peljejo v najbolj oddaljene kraje. Jim bo železnica priskočila na pomoč ali pa bo še naprej izbirala le izbrano in se sladkala s smetano kamniških prevozov? Ali pa se bo morda vsaj na republiški ravni končno našel kdo, ki bo pripravljen pomagati delo pravičnejše razdeliti in obema prevoznikoma omogočiti poslovanje pod enakimi pogoji? Ne nazadnje ta čudna kamniška konkurenca, ki pohlepno golta subvencije, po nepotrebnem zapravlja tudi litre in litre dragocenega goriva, dodatno onesnažuje okolje...

A. P.

Šmartno v Tuhinju: čez slabi dve leti naj bi po načrtih na sedanjem gradbišču med gasilskim domom (bivšo šolo) stala sodobna osnovna šola.

Zasadili lopate za novo šolo v Šmartnem

Zadnje dni lanskega leta je kamniško podjetje Graditelj pripeljalo prve stroje na zemljišče v Šmartnem, kjer bo stala prva popolna osnovna šola v Tuhinjski dolini. Šola bo imela 14 oddelkov, telovadnico in ostale prostore v skupni površini 3939 m². Ocenjujejo, da bodo gradbena in obrtniška dela vredna okrog 293 milijonov tolarjev. Poleg tega pa bo treba za opremo zagotoviti okrog 30 milijonov tolarjev.

Seveda je najpomembnejše vprašanje, kako se bo ta gra-

dnja financirala. Občina je v lanskem proračunu zagotovila začetnih 85 milijonov SIT, po programu bi morala država letos prispevati 154 milijonov SIT, vendar pisnega sklepa ministrstva o zagotavljanju sredstev še nimajo. Letošnji delež občine naj bi bil 50 milijonov in prihodnje leto za opremo 30 milijonov SIT.

Če ne bo zapletov pri zagotavljanju denarja, bi moral biti po pogodbi tehnični pregled opravljenih gradbenih in obrtniških del 30. junija 1996, kar pomeni, da bi se učenci v šolskem letu 1996/97 že lahko vselili v novo šolo v Šmartnem. To pa bo pomenilo tudi razbremenitev matične osnovne šole Toma Brejca v Kamniku, kamor se sedaj vozijo učenci višjih razredov iz celotne Tuhinjske doline.

F. S.

SHARP
SERVIS
MENGEŠ
☎ 73 84 09

Kamniški kulturni dom – kdaj bo spet služil kulturnemu namenu, je tema dneva, ki odmeva tudi v klopih občinskega sveta. (fs)

Kulturni dom so gradili Barutanci

K pisanju me je spodbudil članek Ob kulturnem prazniku o Kamniškem »kulturnem domu«, ki je bil objavljen v prejšnji številki Kamniškega občana na tretji strani. Članek je posvečen slovenskemu kulturnemu prazniku. Vendar pa smo mnogi moji sodelavci in tudi sam postali pozorni na nekatere netočnosti, pavšalne ocene, nedorečenosti ali vsaj pomanjkljivega gledanja pisca članka na nekatera dejstva, ki so povezana s kemijsko industrijo Kamnik in kulturnim domom, kar je lahko za bralca zavajajoče.

Zaradi tega sem se odločil, da bralce seznanim še z zamolčanimi dejstvi. Najprej bi se morali zavedati časa in pogojev, ko je bil Kulturni dom zgrajen. To je bil čas pomanjkanja in velike ustvarjalne volje ljudi. Pri gradnji so sodelovali skoraj vsi delavci KI Kamnik z udarniškim delom, sama tovarna je skrbela za njihovo prehrano, izpolnjevala materialne potrebe s svojimi naročilnicami, skrbela za prevoze. Vse z namenom, da KAMNIK pridobi kulturni dom, ki si ga zasluži. Kulturni dom je bil dolga desetletja v lasti podjetja. Med tem časom smo doživeli več neuspešnih poskusov, da z Domom upravlja kulturna skupnost in Kino Kranj. Ko pa je bilo potrebno izvesti potrebna vzdrževalna dela, se je ta naloga prepustila podjetju.

Zato je boleča, nenavadna, nedobronamerna in za vse starejše delavce KIK-a tudi žaljiva trditev pisca članka, da se je končno ponudila možnost odkupa že skoraj izgubljenega Kulturnega doma, ki je bil že enkrat naš. Pisec bi lahko obiskal zemljiško knjigo in se prepričal o lastništvu.

Tudi za prodajo doma se v KIK-u nismo odločili z lahkim srcem, saj je bil zgrajen na mnogih krvavih žuljih »Barutancev«. Ob spreminjenih gospodarskih razmerah, ko se morajo podjetja olastniti, pač ni več mesta za vzdrževanje objekta, ki ni namenjen le tovarniškemu delavcem, ampak vsem Kamničanom. Odločili smo se za prodajo, vendar zopet ne kar tako, enostavno, samo zaradi pomanjkanja likvidnostnih sredstev za plače. Prav je, da bralci zvedo, da smo imeli tudi bistveno finančno ugodnejšo ponudbo, ki pa nas ni premamila. Raje smo se odločili za nižjo, finančno manj izdatno ponudbo, samo da je dom ostal Kamniku in Kamničanom, katerim je bil tudi ves čas namenjen.

Novemu občinskemu vodstvu želimo, da stavi uspešno vdihne dušo in da ne bo, kot se je pisec slikovito izrazil, »stavba le okostje spomina.«

FERDINAND ŠEŠ
Direktor kadrovskega
splošnega sektorja KIK

Pohod na Oseke

Po skoraj uri in pol hoje smo v nedeljo, 5. februarja, prišli iz Tuhinja na spominsko prireditve na Osekah. Na prireditvenem prostoru pred spomenikom padlim šlandrovcem se je zbrala velika množica ljudi. Mnogo je bilo krajanov, številni so prišli iz Kamnika in od drugih. Tokratnega srečanja se je udeležilo veliko mladih in tudi starejših. Do sedaj je bilo najbrž največ udeležencev, zagotovo najmanj 300.

Organizatorji iz Tuhinja (krajevna skupnost in Zveza borcev) so pripravili lep kulturni program.

Pevski zbor iz Tuhinja je zapel za uvod znano partizansko pesem Kot žrtve ste padli. Sledil je nagovor krajana Ivana Hribarja. Spomnil je na dogodke, ki so se odvijali na tem mestu pred 51 leti, ko je tu pod nemškimi streli padlo 18 partizanov, borcev šlandrove brigade. V nadaljevanju je podprl prizadevanja republiškega odbora ZB, da bi umirili razplamtele strasti, ki že v množičnem razdvajanju naš narod. Opozoril je na vse močnejše poskuse rehabilitacije domobranstva in zasramovanja osvobodilnega boja. Ob 50-letnici zmage nad silami nacifašizma in kolaboracije se bomo tudi Slovenci lahko s ponosom postavili ob bok vsem zmagovalcem. Naš slovenski narod je v času NOB prispeval velik delež k skupni zmagi. Teh zgodovinskih dokazanih dejstev ne more nihče zanikati ali prikrojevati trenutnim ozkim, sebičnim in

strankarskim interesom. Take težnje prihajajo do izraza tudi v slovenskem parlamentu. Vsaka vojna prinaša gorje in ne izbira ciljev. To smo najbolj okušali na lastni koži vsi tisti, ki smo se uprli okupatorju in njegovim sodelavcem. Za napake, storjene po vojni, je potrebno iskati globlje in dejanske razloge, ne pa vsepovprek obtoževati. Pravilno oceno vsega dogajanja od leta 1941 naprej naj da čas, končno besedo pa bo izrekala zgodovina.

Pevski zbor je zatem zapel še nekaj pesmi, poslušali smo recitacije otrok iz Tuhinja, na koncu pa smo vsi skupaj zapeli še borbeno pesem ob spremljavi harmonikarja Jožeta Jagodica iz Kamnika.

V ta čas sodi tudi krajevni praznik KS Tuhinj, ki so ga krajanje izbrali kot spomin na pomembne dogodke iz časov NOB.

Organizatorji so za vse udeležence pripravili topel in dober čaj. Ob prijetnem prasketanju ognja so se nekateri ogreli, kramljali in obujali spomine, delegacija pa je pred spomenik položila venec. Med udeleženci je bilo precej borcev in aktivistov NOB, ki so se spominjali na težke dneve pred več kot 50 leti.

Športno društvo Tuhinj je ob tej priložnosti organiziralo tudi smučarsko tekmovanje.

Prijetna družba se je po zaključku programa še nekaj časa zadržala, drugi so se začeli poslavljati. Nekateri pohodniki, ki so prišli na to spominsko prireditev, so želeli v dnevnik

Kulturni program srečanja na Osekah.

Na kratko

Snovišnico bodo uredili

Te dni na obrežju potoka Snovišnica v Tuhinjski dolini brnijo stroji. Podjetja za urejanje hudournikov, ki v okviru programa CRPOV delavcem pomagajo urejati strugo potoka. Ob njem teče cesta proti Snoviku in bodočemu turističnemu kompleksu, ki jo bo treba (okrog 1500 m) še do konca asfaltirati. (fs)

Pevski zbor MAVRICA

Mešani pevski zbor »Mavrica« iz Srednje vasi zelo uspešno deluje.

Redno nastopa na različnih krajevnih prireditvah in tudi v drugih krajih. Pevci marljivo vadijo dvakrat tedensko.

Mladi glasbeniki

Kulturno društvo Srednja vas pripravlja nastop mladih glasbenikov, ki živijo v tej KS. Prireditve bo v mesecu aprilu.

Terme Snovik

V Snoviku bodo kmalu nadaljevali z deli pri urejanju term Snovik. Rezultati, doseženi v lanskem letu, spodbujajo organizatorje, zato lahko pričakujemo viden napredek.

(S. S.)

Akvarelno slikarstvo Ceneta Griljca

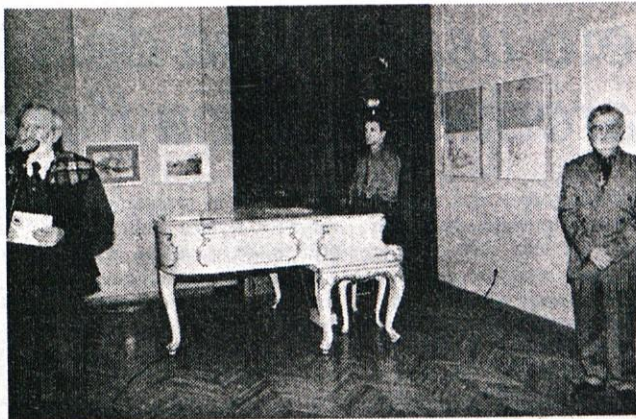
V razstavišču Veronika je bila od 6. do 21. februarja na ogled prva samostojna razstava slik Kamničana, alpinista Ceneta Griljca. Otvoritev so se udeležili številni ljubitelji likovne umetnosti in planin. Mnogi poznamo Ceneta tudi po požrtvovalnem in prostovoljnem delu v Gorskem reševalni službi Kamnik. Njen načelnik je že šestnajsto leto. V pozdravnem nagovoru ob otvoritvi je Tone Ftičar dejal: »Hrepenenja in želje po srečevanju z lepoto, odkrivanju novega in spoznavanju neznanega od nekdaj vabijo slehernika v vznemirljive svetove vsakršnih iskanj. Kajpak v različnih časih, različnih pogojih, za posameznike različnih posebnosti in načinov odzivnosti ter izraznosti različno: o tem ponekod enostavno ni priče, sledi, drugod kot pričevanja ostajajo pomenljiva umetniška dela; nekoga morda takšen iskateljski nemir vodi v znanost, drugje najde preprosto izpolnitev v življenju, ki navidez nespremenjeno teče naprej, a je vendarle bogatejša za dragocena doživetja, z dodatnimi izkušnjami obogatena spoznanja, na novo vznikla ali utrjena stara prijateljstva...
Ja, nadvse raznolike so lahko takšne sledi, in kdo ve, če so

– in če sploh kdaj bodo – v vsem razpoznavne. Toda nekaj je gotovo: za njihovo opaznost in prepoznavo ni potrebna nobena kričavost, še manj pompozna razvpatost. Prej nasprotno: prepričljivejša in učinkovitejša so intimna sporočila, pa naj gre za preproste sledi okornega rokopa ali velike umetnine, vznikle iz osebnih doživetij ali z njimi zaznamovane svojske izraznosti avtorjev.»
V programu otvoritvene slovesnosti je odlomke iz alpinističnih zapiskov slikarja ob glasbeni spremljavi Dominika Krta prebral Tone Ftičar. Zbrani so prisluhnili napetim dogodivščinam ob vzponu na najvišji vrh polarnega pasu, 6.195 metrov visok Danali in na trinajst nepozabnih dni na Aljaski leta 1991. »Bil sem šele na vrhu, na pol poti do cilja. Ta je v bazi, doma. Alpinizem ima start in cilj na istem kraju. Alpinist je človek, alpinizem pa je doživljanje različnih resnic.« To je le nekaj utrinkov iz Cenetovih zapisov, v katerih se je spomnil tudi svoje mame, ki se po njegovem na hribolaznje ni razumela. Med desetimi otroki ji je le Cene delal gorniške skrbi. Večkrat ga je spravila v zadrego z vprašanjem: »Kaj pa delaš potem, ko prideš na vrh?«

Avtorja in njegova dela je predstavil dr. Mirko Juteršek. Razstava sta materialno podprla sponzorja MIP, vodilni proizvajalec mesnih izdelkov, in Galjot, d.o.o. Zastopstvo delikatesa, Zagorica 8a iz Stahovice.
Razstavljeni dela so si številni Kamničani z navdušenjem ogledali in tako spoznali alpinista Ceneta Griljca tudi z druge strani. Tudi Cene Griljca se je ob otvoritvi prepričal, koliko naklonjenih prijateljev ima. S to-

plimi besedami, kot jih premore le plemenit in globok človek, kakršen pa Cene prav gotovo je, se je vsem lepo zahvalil.
V petek, 13. februarja, sta v istem razstavnem prostoru Cene Griljca in Tomaž Humar ob diapozitivih posredovali svoje vtise s poti po Nepal, Himalaji in Tajski. Obiskovalcev je bilo kar za dve taki dvoranici, zato pričakujemo, da bo ta zanimiva prireditev ponovljena.

VERA MEJAČ

Ceneta Griljca in njegove likovne stvaritve je ob odprtju razstave predstavil dr. Mirko Juteršek.

Osem desetletij Mirka Podbevška - Lada

V pozni februarski večer je v drevesa Prašnikarjevega drevoreda v Mekinjah tiho zadonela pesem. Naj čuje zemlja in nebo, kadar pobratimi zapoje... Peli so fantje kamniške Solidarnosti. Zapeli so svojemu dolgoletnemu tovarišu, ki je kar štiri desetletja in pol prepeval z njimi na številnih koncertih po domovini in v zamejstvu. S pesmijo so čestitali svojemu prijatelju Mirku Podbevšku - Ladu ob njegovi osemdesetletnici.

Da, osemdeset let se je že nabralo fantiču, ki je prišel na svet 15. februarja 1915. leta v zlatopoljski vasi Brezovici.

Ko je Lado ves mladosten in nasmejan te dni obujal spomine na svojo dolgo življenjsko pot, mu je najprej stopila pred oči slika, ko je kot 13-letni fantič šel v uk k domačemu krojaču Rapetu, kjer se je izučil za krojača. Delo ga je kmalu prišlo v mehovo in nato v Zidani Most. Leta 1935 pa se je spet vrnil domov začel "na svoje".

Čeprav življenje ni bilo lahko, imam lepe spomine na tista leta, pravi, ko se spominja telovadenja pri domačem sokolskem društvu. "Telovadili smo in peli. To nas je družilo. V Medvodah

sem spoznal tudi peka Franca Rozmana, s katerim sem skupaj telovadil pri Sokolu. Kasneje je postal znan kot partizanski komandant Stane."

Burna leta po vdoru nemškega okupatorja so mladega Mirka, kasnejšega pogumnega partizana Lada, skupaj z ženo Rezko in devetletnim sinom Jankom, kasneje najmlajšim partizanom Poldkom ter bratom Petrom potegnili v boj za osvoboditev domače zemlje. "Aprila 1942 sem bil osemindvajseti v kamniški partizanski četi," pravi, ko obudi spomine na številne partizanske akcije od moravške doline prek Črnega grabna do Tuhijskih hribov. Zagotovo pa ne bo pozabil boja v Palovčah aprila 1943, ko ga je sovražnikova krogla težko ranila. V Žiškem vrhu je takrat obležalo šestnajst njegovih tovarišev. S Kamniško zasavskim odredom in Šlandrovo brigado, katere borbeni pot se je končala 15. maja 1945 na Korškem, je Lado prekrizal velik del slovenskih gozdov.

Preveč je bilo žrtv in trpljenja, da bi to, kar smo preživeli, pravi, "lahko pozabili". Po osvoboditvi, ko je bilo treba obnoviti požgane zlatopoljske vasi, je bil Lado spet med prvimi, ki so se lotili dela. Zato so mu zaupali vodenje obnovitvene zadruge v Zlatem polju. "Leta 1946 pa me je poklical Luka Leskošek in dejal: Lado, šel boš v Titan za sekre-

tarja in sem seveda šel ter v Titanu, ostal kar 17 let, do leta 1963, ko sem se upokojil."

Čeprav je v življenju doživel nemalo težkih trenutkov, v partizanih je namreč padla njegova prva življenjska sopotnica in tudi brat Peter, je bil Lado vedno optimist. Tak je tudi danes, ko z ženo Elko in sinovi Jankom, Srečom in Dušanom obuja spomine na svojo življenjsko pot.

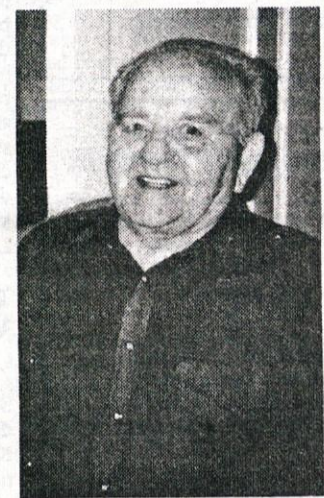
"Nekateri so se prebarvali, da imajo boljše položaje. Jaz se tega nikoli nisem šel in se nikoli ne bom," je zatrdil. Lado je vsakemu odkrito povedal, kar mu gre, čeprav je moral zato večkrat slišati kako grenko. To

pove tudi danes. "Mislim, da ljudje znajo presoditi in ceniti preteklo obdobje. Te stvari imajo v srcu. Vedo kakšne pravice so imeli", pristavi in se zazre skozi okno proti zasneženim kamniškim planinam.

Spet se vrneva k družini. Sinova Srečo in Dušan sta se verjetno po očetu navzela športnega duha. Oba sta alpinista in gorska reševalca. "Se posebej po nesreči kamniških alpinistov v francoskih Alpah ali pa ko je Dušan odšel v Himalajo, sva se vedno bala, da se ne bi komu kaj zgodilo. V takih trenutkih sem mislil, da se to da preprečiti, vendar sem kmalu spoznal, da se tega duha ne da zatreti, če je to človeku v krvi. Bo že tako prav," razmišlja oče Lado, na tistem ponosen na njune dosežke.

"Res ste me presenetili fantje," je ganjen nazdravil pevcem, s katerimi je kot prvi tenorist tolikokrat zapeel Mojce, Njav čez izaro, Bolen mi leži... Kjerkoli je pesem, povsod "pritegne" zraven. Že se njegov še vedno krepak tenor pridruži Solidarcem in lepi spomini se spet prepletajo s pesmijo. Lado, da bi zdrav in čil še dolgo prepeval, so mu zaželeli pevci, soborci in prijatelji.

F. SVETELJ

Mirko Podbevšek-Lado

Na obisku pri Jožefi Paglavac iz Mekinjah

V prijetni hišici na Cankarjevi ulici v Mekinjah živi in dela Jožefa Paglavac, ki je 15. 12. 1994 praznovala svoj 90-letni jubilej. Pravijo, da sodi med najstarejše ljudi v KS Mekinje. Naša jubilarica je med ljudmi v Kamniku poznana kot skromna, skrbna, delavna, odločna in poštena krajanka.

Rojena je bila 15. 12. 1904 na Dvoru pri Žužemberku v številni kmečki družini. Oče je bil dvakrat poročen. V obeh zakonih je bilo rojenih 16 otrok. Danes živijo še tri sestre in brat. Osnovno šolo je obiskovala na Dvoru. Hribovita kmetija ni mogla preživljati tako številne družine, zato je že s 14. leti odšla na delo v Reko. Zaposlitev je dobila v bolnici. Opravljati je morala vsa najtežja dela v kuhinji ali z bolniki. Kljub velikim naporom je svoje delo imela rada in ga pošteno opravljala skoraj 10 let. Odšla je na gospodinjsko šolo v Šmihel pri Novem mestu. S svojim delom si je privarčevala nekaj denarja. S prihranki si je pomagala v njenem bodočem življenju. V Kamnik je prišla leta 1927. Tu je podedovala hišico, v kateri živi. Z vsjo ljubeznijo se je vživela v novi položaj. Posvetila se je turizmu. Turistom in drugim gostom je dajala sobe in tudi prehrano, z umnim delom na vrtu

Pri narodnih nošah je vedno z veseljem sodelovala na zabavnih in kulturnih prireditvah

pa je pridelala precej živil. Vse to ji je omogočalo skromno, a trdo preživljanje. Dobesedno

se je preživljala s svojimi rokami. Vsako delo je opravila z ljubeznijo in odgovornostjo. Vojna leta je preživela v Kamniku. Leta 1946 se je poročila s Francetom, ki je bil šofer na reševalni postaji v Kamniku. Žal je že leta 1956 umrl. Od tedaj živi sama in se preživlja z družinsko pokojnino po pokojnem možu. Po njegovi smrti se je posvetila narodnim nošam. Nabavila si je vso potrebno opremo. Redno je sodelovala na mnogih kulturnih, zabavnih in verskih prireditvah. Obiskala je različne kraje. Skupaj z drugimi je mnogokrat obiskala kraje v Avstriji, Italiji in številna mesta v tedanji domovini. Narodnim nošam se ni nikoli izneverila. Zelo rada gleda slike narodnih noš s teh potovanj. Sedaj zaradi starosti ne sodeluje več, z vso skrbjo pa še danes neguje opremo in je ni pripravljena prodati, saj je nanjo vezanih preveč lepih spominov. Naša slavljenka je za svoja leta še kar vitalna in živahna. Velikokrat jo srečamo v Kamniku, ko gre na obiske ali nakupe. Še pred dvema letoma se je vozila s kolesom ali motorjem. Sedaj je tako vožnjo zaradi varnosti opustila. Pravi, da ji tudi noge pri hoji včasih odrekajo pokorščino. Do sedaj živi sama in tudi vsa dela opravlja sama. Ob našem obisku smo jo

srečali na vrtu pri pospravljanju. Vedno je vedra in prijazna, včasih pa tudi hudomušna. Še vedno rada pove kakšno smešno, v mladih letih pa je vedno držala družbo v smehu in veselju. S krajani je v dobrih odnosih.

Ob našem kramljanju o današnjem času nam je povedala, da nastajajo med ljudmi prevelike materialne razlike. Sama se ne pritožuje in je zadovoljna s tem, kar ima.

Povedala nam je, da je pogoj za dolgo življenje, da človek živi skromno, zlasti pa delavno. Tudi mladina se mora držati teh načel. Sama ni nikoli mirovala, posvečala se je tudi šivanju. Mnogim mladim je izdelala prešite odeje. Marsikdo jih uporablja še danes.

Ob njenem 90-letnem jubileju nam je povedala, da so jo obiskali številni znanci in prijatelji. Kar ni mogla verjeti, da so prihajali v tako velikem številu. Prinesli so ogromno rož.

Še smo govorili in obujali spomine, tudi na lepe trenutke iz njenih mlajših let. Pravi, da gre življenje pač svojo pot. To je pošteno in pravilno. Spoštovanja vredni jubilarici Jožefi Paglavac želimo še veliko prijetnih dni.

STANE SIMŠIČ

Občni zbor šmarskih gasilcev

Najmlajše gasilsko društvo v kamniški občini je G. D. Šmarca, ki je imelo v soboto, 4. februarja, ob 18. uri v prostorih G. D. letni občni zbor. Zbora se je udeležilo 47 članov, mladincev in pionirjev in 12 podpornih članov. Na občni zbor je bilo povabljenih tudi nekaj gostov iz sosednjih gasilskih društev: iz Homca, Duplice, Križa in Kamnika.

Vse navzoče je prvi pozdravil predsednik društva gospod Ivan Dolenc in se vsem zahvalil za udeležbo in obenem predlagal tudi program dnevnega reda, ki so ga soglasno sprejeli. Po sprejetju dnevnega reda so prešli na poročila predsednika, tajnika, poveljnika, blagajnika in gospodarja.

Iz poročil je bilo razvidno, da je društvo leto zaključilo zelo uspešno (brez večjih neizpolnitvev, požarov), bili pa smo na raznih akcijah in pomagali v neizpolnitvev. Tudi na izobraževanje naših članov nismo pozabili, zato smo se udeležili tečaja za izpranega gasilca, ki se ga je udeležilo nekaj naših članov in ga tudi uspešno opravili.

Zato mislimo, da smo kot najmlajše društvo z uspehom

končali leto 1994. Za vse to pa se moramo zahvaliti vsem članom našega društva, zlasti za uspešno zaključeno leto. Toda tudi brez naših zvestih in radosnih krajanov Šmarce ne bi bilo takega rezultata, če nas ne bi podpirali tako moralno kakor tudi finančno. Zato še enkrat hvala vsem, ki so nas podprli in nam tako vili še večje upanje za prihodnje leto, ki nas čaka.

Po končanem obnem zboru smo podelili tudi jubilejna priznanja, obenem pa smo še vse navzoče pogostili s skromno zakusko.

V prihodnje pa pričakujemo, da bi se še boljše razumeli in v naše društvo vabimo čim več novih članov.

Na koncu Vam kličemo z gasilskim pozdravom na pomoč!

za Upravni odbor
K. J., J. L.

SERVIS ŠIVALNIH STROJEV
Preserje, Kajuha 15
(v bližini Kemisa)
tel.: 723-324, 727-897

Delovni čas: 9.-12., 15.-17. ure
sobota: 9.-12. ure

Leto uspešnega dela Društva narodnih noš na Komendskem

3. februarja 1995 so člani Društva narodnih noš na Komendskem povlekli črto pod dogajanje v letu 1994. Bilo je uspešno in razgibano, usmerjeno k delovanju v novih razmerah. Zbor je bil v prostorih Glavarjeve bolnice v Komendi.

Prisotnih je bilo 45 članov od 86, kolikor jih šteje društvo, kar je glede na to, da je včlanjeno v društvo tudi 15 otrok, izreden uspeh.

Letno poročilo o delu pa je podala predsednica društva dr. Angelca Žerovnik. Povedala je, da so se člani društva v naro-

dni nošah udeležili naslednjih slovesnosti in srečanj: praznovanja 850-letnice Ljubljane, srebrne maše g. Jožeta Kluna v Zabrezovici pri Žerovnici, praznovanja 90-letnice gasilskega društva Vižmarje-Brod pri Ljubljani, slavlja družin v Stični, izseljenskega piknika v Postojni, žegnjenja (semenj) v Beljaku v Avstriji, kjer je bilo tudi tekmovalje narodnih noš (Komendčani smo zasedli drugo mesto); 120-letnice ustanovitve konjeništvu v Ljutomeru, praznovanja 800-letnice rojstva sv. Klara v Nazarjah, slavlja v cerkvi sv.

Ane v Tunjicah, praznika narcis na Planini pod Golico, praznovanja 100-letnice gasilskega društva Komenda, Mihaelovega sejma v Mengšu, 24. dneva narodnih noš v Kamniku, obnove trga pred župnijsko cerkvijo v Komendi, misijonske nedelje v Komendi, romanja v Grahovo na Notranjskem, kjer smo po maši cerkvi darovali sliko križvega pota, vredno nekaj nad 80.000 SIT in še nekaterih praznovanj in srečanj, ki so se jih udeležili posamezniki v narodni noši.

Poleg naštetega se je na pobudo in v organizaciji Društva narodnih noš začelo tudi učenje ljudskih (folklornih) plesov v osnovni šoli v Komendi. Prve ure se je udeležilo kar 76 osnovnošolcev. Učno uro je z igranjem harmonike vodil Ivan Kern iz Nasovč, pri plesu pa mu je bilo v pomoč pet parov, oblečenih v narodno nošo.

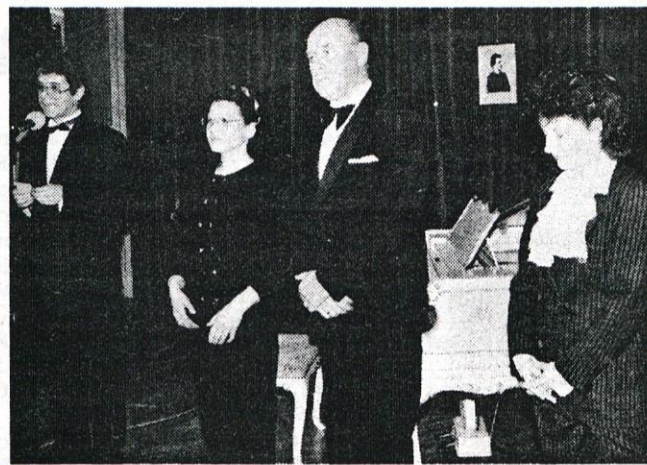
Poročilo predsednice so udeleženci zbora z navdušenjem sprejeli.

Po potrditvi finančnega poročila in določitvi članarine za leto 1995 v višini 500 SIT se je pričela živahna razprava o delu in načrtih v tem tekočem letu. Pri tem so bili sprejeti naslednji sklepi: nadaljuje se učenje ljudskih (folklornih) plesov; zbirali se bodo podatki o narodnih nošah s poudarkom na preteklosti in pristnosti (v zvezi s tem je predvidena tudi eventualna izdaja knjige); za obnovo cerkvenih orgel se bodo v društvu zbirala prostovoljna denarna sredstva (za sponzorstvo ali botrstvo); z letom 1995 bodo izdali članske izkaznice Društva narodnih noš na Komendskem; kakor v letu 1994 se bo društvo

tudi v prihodnje odzivalo na vabila in se s svojimi člani v narodni noši udeleževalo raznih srečanj in prireditev; organizirana bodo predavanja o narodnih nošah in ljudskih običajih; s prispevkom se bo društvo udeležilo radijske oddaje v »živo« na Križu; nadaljevala se bodo prizadevanja za pridobitev novih članov v društvo; ostali bomo odprti za nove, za narodno kulturo koristne naloge.

Zbor je trajal polni dve uri, nakar so se ob pogostitvi v prijetnem ozračju nadaljevali pogovori po skupinah.

DR. MARKO ŽEROVNIK

Družina Vremšak in Tone Ftičar v literarno-glasbenem recitalu.

Ob izidu Medvedovih pesmi

Zveza kulturnih organizacij Kamnik je v februarju pripravila bogat program kulturnih prireditev. Kot vse druge, je bil dobro obiskan tudi recital z naslovom PEPEL IN SPOMIN, posvečen slovenskemu kulturnemu prazniku, 8. februarju, in spominu na rojaka Antona

Medveda, predvsem pa izidu njegovih Izbranih pesmi v novi zbirki Znameniti Kamničani. Življenje in delo Antona Medveda je predstavil dr. Emil Cesar. Vladka Vremšak (klavir), Samo Vremšak (bariton, klavir) in Irena Baar (sopran) so na njegova besedila za bariton

in klavir ter sopran in klavir izvedli štiri pesmi: Ave Marija, Pepel in spomin, Pod cipreso in Pomladi. Barbara Božič in Tone Ftičar sta večer polepšala z recitacijami Medvedovih pesmi.

Pesnik in dramatik Anton Medved se je rodil 1869. leta v Kamniku. Po študiju bogoslovja v Ljubljani je kot kaplan in ekspozit služboval v ljubljanski škofiji; umrl je kot župnik 1910. na Turjaku.

Objavil je dva zbornika Poezije, zgodovinske tragedije Viljem Ostrovrhar, Kacijanar, Za pravdo in srce ter drame in veseloigre Krivica in do brota, Na odru življenja, Na ogledih, Cesar Friderik na Malem gradu, Posestrimi, Rande-z-vous, Črnošolec, Prvi april, Stari in mladi. Uredil je tudi Pomladne glase, Izbrano delo Simona Gregorčiča in Slovenske legende, oboje z ilustracijami Antona Koželja.

VERA MEJAČ

Dr. Emil Cesar je govoril o življenju in delu našega rojaka Antona Medveda.

Matična knjižnica Kamnik

Prireditve v marcu

torek, 7. marec, ob 19. uri

Robert Simončič, Status quo v duhovnosti, predavanje

sreda, 8. marec, ob 19. uri

Sanja Rozman, Sanje o rdečem oblaku
Srečanje z avtorico slovenske knjižne uspešnice in pogovor o različnih vrstah odvisnosti namenjamo ženskima praznikoma - 8. in 25. marcu, dnevu žena in materinskemu dnevu.

četrtak, 9. marec, ob 17. uri

Pravljica ura z znanim junakom iz slikanic - s kužkom PIKIJEM.
Vabljeni vsi otroci, obiskal nas bo tudi Pikl!

torek, 21. marec, ob 19. uri

pastor Martin Hlastan, Prijateljstvo v luči evangelija, predavanje

Zveza kulturnih organizacij Kamnik Vabimo vas...

Petek, 24. februarja, ob 19. uri

Razstavišče Veronika, Kamnik

ODPRTJE RAZSTAVE: FRANC ŽIDAN - SLIKE

Avtorja in njegova dela bo predstavil Dušan Lipovec, v glasbenem programu pa bosta sodelovala Rok Spruk - saksofon in Primož Krt - klavir. Razstava bo odprta do 8. marca.

Sobota, 25. februarja, ob 20. uri

Športna hala, Kamnik

VESELO V KAMNIK '95 - PUSTNE ŠTORIJE

Sodelujejo: Mestna godba Kamnik z dirigentom Francijem Lipičnikom
Narodnozabavni ansambli
Humoristi

Sreda, 1. marca, ob 19. uri

Razstavišče Veronika, Kamnik

PREDSTAVITEV MONOGRAFIJE »SV. PRIMOŽ NAD KAMNIKOM«

V kulturnem programu bodo sodelovali: recitatorka Nataša Špende, glasbeniki: Andreja Humar, Irena Baar, Vladka Vremšak, Ada Holcar, Marija Holcar in Samo Vremšak
Monografijo bosta predstavila avtor Ferdinand ŠERBELJ in založnik Milan ŠUŠTAR.

Sreda, 8. marca, ob 19. uri

Razstavišče Veronika, Kamnik

Koncert iz cikla MUSICA AETERNA: MICHAEL GRUBE - violina in IGOR DEKLEVA - klavir.
Vstopnina 500 SIT.

Petek, 10. marca, ob 19. uri

Razstavišče Veronika, Kamnik

ODPRTJE RAZSTAVE: VINKO ŽELEZNIKAR - SLIKE, GRAFIKE

Avtorja in njegova dela bo predstavil likovni kritik Franc Zalar, v programu pa bo nastopila kitaristka Alenka Okorn. Razstava bo odprta do 22. marca vsak dan od 10. do 12. in od 17. do 19. ure, ob nedeljah samo dopoldne.

Nedelja, 12. marca, ob 19. uri

Razstavišče Veronika, Kamnik

Matija Vastl: JOHANOVA POTEŠITEV

Zgodba o človeku, ki išče sam sebe sam. Gostuje gledališka skupina AVGIJEV HLEV, Škofja Loka.
Vstopnina 300 SIT.

VABLJENI!

Srednja vas - sodelovanje upokojenk s šolo

Ženska sekcija upokojenk v Srednji vasi že tretje leto zelo dobro deluje. Upokojenke iz te KS, ki so sicer članice Društva upokojenecv Kamnik, pripravljajo vrsto zanimivih srečanj in aktivnosti. V kulturnem domu so našle prostor za svoje delo, krajevna skupnost pa jim pri tem vedno pomaga. Na vsako srečanje pride od 20 do 30 članic.

Zadnje srečanje v torek, 7. februarja 1995, je bilo še posebej zanimivo. Namenile so ga slovenskemu kulturnemu prazniku. Otroci podružnične šole Toma Brejca v Lokah so pod vodstvom mentorice in učiteljice Jane Pavlič ženam pripravili lep in zanimiv kulturni program. Otroci so zelo dobro uprizorili igrco »Matilda«. Nastopilo je 15 učencev in učenek 3. ter 4. razreda. Svojo nalogo so nadvse dobro opravili.

Sodelovanje šole in KS Srednja vas vsekakor zasluži vse priznanje. Opazno je, da daje

šola pomemben utrip kraju in da je povezana z življenjem v kraju.

Med pogovorom z učiteljico g. Jano Pavlič smo zvedeli še, da imajo na šoli razvite tudi izvenšolske aktivnosti, ki dopolnjujejo splošno izobraževalni program. To so krožek ročnih del, dramski krožek in seveda pevski zbor, ki je zelo dejaven. Podružnično šolo obiskuje 37 otrok, med njimi dva albanske narodnosti. Oba že zelo lepo govorita slovensko. Naslednje leto, t. j. leta 1996, bo šola slavila 50-letnico dela. Na posebno svečanost se že sedaj temeljito pripravljajo. Zasnovali so projekt, ki so ga poimenovali NAŠA ŠOLA. Ta bo zajel vso prehojeno 50-letno pot. Prepričani so, da bodo lahko pokazali veliko zanimivega in poučnega.

Članice ženske sekcije v Srednji vasi so se po zaključku kulturnega programa še nekaj časa zadržale na družabnem sreča-

nju. Zapele so več ljudskih pesmi in se dogovarjale o uredništvu nalog v letu 1995. Tega srečanja so se udeležile tudi nekatere članice sekcije iz Kamnika. Njena predsednica Marjana Repolusk je v krajšem nagovoru pozdravila zbrane in jim zaželela tudi v prihodnje vsaj tako uspešno delo. Tem željam se je z nekaj besedami pridružil tudi predsednik Društva upokojenecv Kamnik.

Predsednica sekcije žena v Srednji vasi Silva Cevec je po-

ročala, da so v lanskem letu poleg rednih aktivnosti organizirali 8 avtobusnih izletov v različne kraje. Vsi so bili dobro obiskani, za letošnji 8. marec pa pripravljajo izlet v Goriška Brda. Posebej je poudarila, da imajo ženske v tej krajevni skupnosti polno podporo sveta KS, kulturnega društva in drugih. Z doseženim so zelo zadovoljni in si takega odnosa želijo tudi v prihodnje.

STANE SIMŠIČ

Otroci iz šole Loke, ki so uprizorili igrco Matilda, s svojo mentorico.

Matična knjižnica Kamnik

Vas vabi, da se prijavite na
DELAVNICO MARKA POGAČNIKA -
zdravljenje kamniškega prostora,
ki bo v soboto, 18. marca.

Dobimo se ob 9.30 pred vhodom na Mali grad, delavnica pa traja do 17. ure. Malico prinesite s seboj. Po kosilu se dobimo pri cerkvi sv. Nikolaja v Podgorju. Za delavnico vsak udeleženec prispeva po 500 SIT. Prijavite se lahko v knjižnici (tel. 812 597) na oddelku za odrasle.

STROJNI TEHNIK?

Zavod za izobraževanje odraslih

CONTINUA DOMŽALE

ponovno vpisuje v

nadaljevalni program za pridobitev
izobrazbe strojni tehnik.

Začetek 6. marca 1995.

Vpišejo se lahko kandidati s končano triletno šolo tehnične usmeritve.

Informacije tel.: 773-592.

Kultura, omika po naše

Tone Ftičar

Domotožje

Naj se zdi še tako nedostojno in morda vulgarno, je skušnjavec vendarle (spet) močnejši od kreposti; pa ne gre za kakšno posebno razuzdanost, ampak preprosto za dilemo, če je za uvod v pričujoče razmišljanje primerno uporabiti pesniško misel prvega tajnika Narodne čitalnice v Kamniku, pred stošestdesetimi leti rojenega pesnika in pripovednika Simona Jenka:

"Gorje, kdo nima doma."

Nikakor nimam namena "banalizirati" za slovensko literaturo in posebej še za kamniško kulturno zgodovino pomembnega avtorja, še manj pa, seveda, z natezanjem pesniških citatov na Prokrustovo posteljo bizarnega vsakdana zmanjševati ugled in pomen Jenkove umetniške zapuščine. Posebej še, ker je ta prežeta s pomenljivimi duhovnimi in eksistencialnimi vprašanji (odgovori), narodnimi in socialnopolitičnimi težnjami ter samosvojo filozofsko mislijo, kar vse je vredno spoštljivosti in občudovanja.

Predržnost "namenske" uporabe Jenkove ugotovitve /trditve in opozorila/, svarila iz iztrganega verza utegne biti morda opravičljiva s pojasnilom, da gre za zgroženost in zaskrbljenost, pravzaprav bivanjsko tragiko ob odsotnosti človekovega doma.

Izraz sam morda res najprej sproža asociacije s hišo, stavbo, zgradbo kjer nekdo prebiva, vendar je pomembnejša kot materialna, duhovna razsežnost tega pojma: dom je namreč bivališče za izbran krog soljudi, družino, sorodstvo, interesno skupino, občestvo soseske, mesta, občine, domovine; to so nezamenljiva razmerja med ljudmi, to je metafora za posebno vzdušje, odnose, povezave, stremeljenja; dom je sinonim za toplino, ljubezen, razumevanje, prijaznost, blagost, naklonjenost, tolerantnost, nenapadnost, varnost, je potemtakem zavetje in pribežališče, ki je seveda mnogo več kot fizična streha nad glavo. O domu je hkrati mogoče govoriti kot o prostoru in pogojih za delo in ustvarjanje, o "posodi" porajanja in dozorevanja različnih "vsebin", smislov človekovega dejanja in nehanja...

Gorje, kdor nima Doma!

O ubogi klatež, ki brezcljino blodiš okrog, siromašni brezdomec, ki zamaš iščeš varno zavetje, ogroženi podnajemnik, ki strahoma šteješ dni do izteka pogodbe, ubožni lastnik stanovanja, ki si v osamljenosti vklenjen med štiri gluhe stene, pomilovanja in sočutja vredni posestnik, ki kljub vsemu premoženju ne premoreš dostojnega prostora za svoje človeško domovanje...

Gorje!

Mar res samo vam?

Velika začetnica kot priznavanje posebne pomembnosti in spoštljivosti do pojma Doma, nas od splošnosti vodi tudi h konkretnemu primeru, zaradi katerega smo (zadnje čase) v Kamniku posebej občutljivi: gre za naš Dom kulture. Gre za naš duhovni DOM in za sedmo leto agonije, v kateri smo se znašli ob dejstvu, da ne premoremo (več) spodobnega prostora za kulturne prireditve, primerne koncertne dvorane, ustreznega gledališkega odra, prizorišča za srečevanje s sedmo umetnostjo, kratka potrebne posode, ki bi nam lahko dostojno ponujala primerne kulturne vsebine.

Gorje nam, bi torej lahko ponovili za pesnikom, kajti v tovrstnem (kulturnem) brezdomstvu se nam nezadržno izmikajo želeni kulturni programi, hkrati pa nam usiha tudi cela vrsta kulturnoumetniških dejavnosti (ne samo kino in gledališče!), ki so pri nas že bile pomembna sestavina kulturne ponudbe. V obliki različnih nadomestil, pogojenih s sprotno iznajdljivostjo, smo se prisiljeni sicer "zadovoljevati" z začasnimi rešitvami, ki pa so nam na pragu enaindvajsetega stoletja komajda za obliž, nikakor pa ne obet kulturnega zdravlja oz. duhovnega preživetja.

Zato je menda vsem lahko jasno, da stremeljenj po ureditvi Doma kulture v Kamniku ni mogoče označevati kot nenasitno stremuštvo in času neprimerno prestižnost, ampak gre za nujno, ki mora biti naša skupna skrb in obveza. Dom kulture, ki je po zaslugi skupščine in izvršnega sveta naposled v lasti Občine Kamnik, je nujno potreben del občinske, torej naše skupne infrastrukture, posoda, ki nam je potrebna tako kot zajetje zdrave pitne vode ali varno cestno omrežje, pa seveda še marsikaj drugega v domeni javnega interesa.

Ko na različne načine skušamo doseči, da bi ne mesto in ne občina Kamnik ne bila prostor kulturnega mrtvila, so pogostoma potrebni veliki napor prizadevnih "kreatorjev" najrazličnejših kulturnih programov, prireditelj ljubiteljskih in poklicnih ustvarjalcev. Volja, interes, zanimanje in pripravljenost na sodelovanje se potrjujejo vsak teden, prav tako tudi pozornost za rezultate tovrstnega početja, obisk publike na koncertih, razstavah, predstavah itd. Zato morda ni iluzorno, da bi kulturnim vsebinam, ki so pravzaprav odsev naše lastne podobe, zmogli zagotoviti primerno /ustrezno domovanje; edino s takšno povezavo bi lahko dosegli, da bi bil hram kulture res naš Dom, ne pa sterilna posoda nikogar vznemirjajočih zamrzlin časa, s čimer se, kot (premalom) vemo, ponekod tudi lahko srečujemo žal v povezavi s "kulturo".

Plediram torej za prijazen, uporaben, nam vsem koristen Dom, ki naj mu utrip in pomen odmerja živost kulturnega dogajanja in zadovoljstvo njegovih prebivalcev; za hišo srečevanj s soljudmi, združenih in povezanih s kulturnimi vrednotami, kar vse je, naposled, verjetno dovolj prepričljiv razlog za izposojeno Jenkovo verzo in splah tokratno pisanje.

Za domotožje, z eno besedo!

V sredo, 15. 2., smo naše misli posvetili Sarajevu in krajem, kjer je vsakdanjik zaznamovan z umiranjem. Na literarnem večeru smo se namreč srečali s sarajevskim pesnikom Josipom Ostijem.

Rodil se je leta 1945 slovenskemu očetu in bosenski Hrvat, diplomiral je iz jugoslovanskih književnosti, dolga leta pesnikoval, vodil zelo znane Sarajevske dneve poezije, prevajal v svoj materni jezik slovenske avtorje, za kar je prejel tudi visoka priznanja. Lani je bil dobitnik Vilenice 94.

Zadnja leta je živel med Ljubljano in Sarajevom, žena je namreč Slovenka, zdaj pa je samo v Ljubljani. Prislunili smo njegovim pesmim iz zbirke SARAJEVSKA KNJIGA MRTVIH, na koncu pa še ljubezenskim pesmim iz zbirke BARBARA IN BARBAR, ki jih je vse občuteno interpretirala Nataša Špende, v materinem jeziku pa pesnik sam.

Matična knjižnica Kamnik

...od močnejšega je močnejši tisti, ki se brani...

S pesmimi in pogovorom smo našemu dosedanjemu vedenju o vojni v Bosni dodali "tretjo dimenzijo", kot je rekel avtor sam. Za ruševinami je namreč mnogo zgodbic človeških usodah in o drobnih, za nas nenavadnih srečic, ki jim pomagajo vztrajati. Tako je oče med reševanjem svojega ranjenega sina, ki mu je od-

trgalo nogo, z grozo opazil, da je odtrgano nogo pograbil pes in jo odnesel – čeprav so psa lovili, ga niso ujeli. Šele naslednji dan so jo našli ogolodano do kosti, ki so jo shranili v spomin. Pesnikova mati, tako kot mnogi drugi Sarajevčani, pa se oklepa drobtinice človečnosti – npr. preštevata semena korenja, da si jih stanovalci lahko med seboj razdelijo.

Pesnik pravi, da je z razdelitvijo Sarajeva možna libanonizacija, saj napadalci niso samo zunaj, pač pa tudi znotraj mesta. Iz pogovora je bilo čutiti nostalgijo po prejšnjem multikulturalnem Sarajevu, v katerem so prijatelji skupaj praznovali bajram ali pa

veliko noč.

Avtor pravi, da mu je od vsega ostalo samo še to in njegov jezik. Aleš Debeljak pa je o njegovi Sarajevski knjigi mrtvih napisal, da knjiga predstavlja vrhunski dosežek dokumentarne lirike in da njegove pesmi iščejo ključ v prezrtih podrobnostih, ki nam razkrivajo, zakaj so nekateri tako zlahka postali rablji, mnogi pa se kljub grožnji s smrtjo nočejo odpovedati ljubezni, prijateljstvu in sožitju.

Njegove pesmi nas učijo, v kaj verjeti, kaj je življenje in kaj smrt.

BREDA PODBREŽNIK – VUKMIR

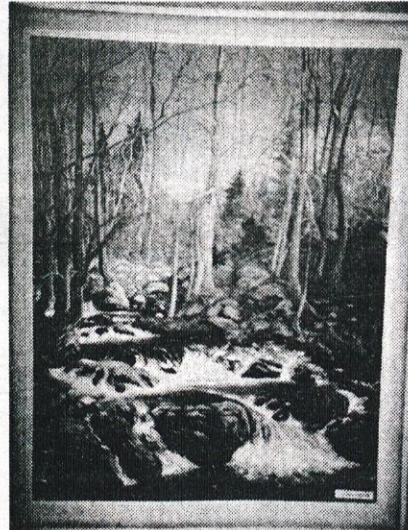
Likovna razstava gornika in alpinista

Alpinist in načelnik Gorske reševalne službe Kamnik CENE GRILJEC se tokrat prvič predstavlja širši javnosti v kamniškem razstavišču Veroniki kot risar in slikar.

Slikarjev prirojeni talent in kratko mladostno soočenje z likovno problematiko na Šoli za oblikovanje v Ljubljani, predvsem pa kasnejša srečanja z eksotičnim

torju kot alpinistu in gorskemu reševalcu vsekakor ne manjka.

V svojem slikarstvu se Griljec vrača tudi k svojim koreninam v okolico rodnega Kamnika. Tudi tukaj se zavzema za likovno perfekcijo, ki včasih zavzame kot odmev ali spomin na klasično tradicijo realističnega (in romantičnega) krajinarstva kamniških slikarjev Matije, Antona in Maksa Koželja.

Cene Griljec: Gorski potok (fs)

svetom Tibeta, Himalaje ali Aljaski, so v avtorju vzbudila neustavljivo potrebo po likovnem izpovedovanju. Kot svetovni gorski popotnik, alpinist in raziskovalec, ki je obredel dobršen del visokogorskega sveta, je tako likovno zabeležil vtise s svojih potovanj, raziskovanj, vzponov in sestopov, srečanja z ljudmi in živalmi. Če bi hoteli stilno opredeliti risarski in slikarski slog Cene Griljca, bi bil še najbližji uporabni termin fotorealizem. Tudi sicer si je slikar pri svojem delu pomagal s fotografijo, saj v krutih polarnih ali visokogorskih vremenskih razmerah ni mogoče beležiti s skicirko. Sicer pa uporaba fotografij kot slikarskih predlog načelno ni nič slabega. Že od izuma fotografskega postopka dalje so si likovni ustvarjalci občasno pomagali s tem medijem. Poznane so fotografske predloge, celo našega velikega impresionista Riharda Jakopiča. Znani slovenski "fotorealist", izborni portretist in eden izmed naših najvidnejših sodobnih slikarjev, Rudi Španzel, je po uspešnem študiju na slikarski specialki ALU v postdiplomskem zagovoru javno obelodanil, da si v svojem slikarstvu občasno pomaga tudi s fotografijo. Slikarski fotorealizem (ali tudi hiperrealizem) je nastal v šestdesetih letih predvsem v ZDA, od koder se je širil po svetu. Tudi likovno ustvarjanje Cene Griljca bi bilo lahko daljnji odmev na takšen način slikanja, posebno še zaradi njegove svetovljanske eksotične tematike. Veristično preslikovanje danega motiva, pa čeprav si avtor olajšuje delo s pomočjo fotografije, zahteva doberšno mero potrpežljivosti, zbranosti in koncentracije, ki je av-

Pust

Tako je pred približno 150 leti zapisal France Prešeren, sočustvujoč z mladim študentom, ki je predpustni čas preveseljačil, tako da je zanemaril študij, zapravljal materin denar, pa še dekle se mu je poročilo.

Ljudska pesem pravi: Hopsasa, drajsasa, pustna nedelja, polna klobas je in kislega zelja. Ljudsko reklo pa: pust ga je pobodel, kar naj bi pomenilo: slabo se počuti zaradi nezmerne uživanja hrane in pijače ob pustu. Na počitje po teh veseljačenjih najbrž namiguje ljudska primerjava: se drži kot pust v pratiki, kar pomeni čemerno. Veseljačenje, dobra hrana, zlasti svinjsko meso, krofi, flancati, poroke vse je značilno za pustni čas ali za predpust. Na pustno soboto, pustno nedeljo in na pustni torek ali pust pa se vsemu temu pridružijo še pustne šeme, maškare, kurenti, pusti, maškarade, karnevali ipd.

Predpust je čas od svetih treh kraljev, ki so 6. januarja, do pustnega torka. Beseda pust ima več pomenov. Tako se imenujejo dnevi pred pustnim torkom in pustni torek sam. Tudi moška lutka

iz slame in cunj, ki se ob pustnih norčijah vozi naokrog in se na pustni torek zvečer zažge ali na pepelnico sredo pokoplje, se imenuje pust. Maškare ali pustne šeme so v nekaterih narečjih kar pusti. Pust izhaja po mnenju raziskovalcev iz poganskih časov. S pustnim obredjem naj bi ljudje že od nekdaj preganjali zimo in se veselili pomladi. Tudi danes je pustni čas povezan s prvo pomladansko luno: pustni terek je približno štirideset dni pred veliko nočjo (ki je na prvo nedeljo po pomladanski polni luni), tj. zadnji dan pred štiridesetdnevni postom, s katerim naj bi se pripravili na praznovanje velike noči.

Da je pust res močno zasidran v slovenski zavesti in povezan z življenjem, kažeta bogastvo običajev in razčlenjenost tega časa. Pustni čas se torej začne po svetih treh kraljih, potem je prvi izraziti pustni dan ta debeli četrtek ali mali pust, ki mu sledita pustna sobota in pustna nedelja, vrh vsega pa je pustni torek ali pust.

Z vsem tem pa se seveda ukvarjajo tisti, ki proučujejo običaje in navade, torej etnologi. Nas zanima, kaj pravzaprav pomeni beseda pust, ki ni povsem razvidna. Preprosto povedano: vemo, kaj se dogaja ob pustu (ali: o pustu), ni pa razvidno, zakaj naj bi se temu času reklo prav pust.

Beseda pust je gotovo zelo stara. Zapisal jo je že Primož Trubar v šestnajstem stoletju. Raziskovalci jezikovne zgodovine (etimologi) menijo, da je verjetno nastala iz cerkvenoslovenske mesopusta, kjer naj bi bila pomenila štiridesetdnevni post. Mesopust tudi zapisal Fran Levstik leta 1858, imajo jo Srbi, Bolgari. Z njo poimenujejo zadnje dni pred postom, zlasti pa nedeljo in torek. Enak pomen ima beseda mesopust tudi pri Hrvatih, masopust pri Čehih, maslenica pri Rusih. Starejši pomen pa naj bi bil prvi postni dan ali postni dan sploh. Ni pa znano, kdaj naj bi bilo prišlo do premika poimenovanja na dan pred postom. To sklepanje se naslanja na romanski besedi carnelasciale ali carneleva, ki se dobesedno prevedeta opusti meso, iz njih naj bi bila nastala tudi mednarodna carnevale ali slovenska karneval, ki je prav tako značilnost pustnega časa. Taka razlaga besede pust je po mojem mnenju bolj ljudska kot strokovna in ni povsem prepričljiva, vendar zaenkrat ni druge. Kot so skrivnostni pustni običaji, tako je nerazvozljiva tudi sama beseda pust.

MARJETA HUMAR

Literatura:

Slovar slovenskega knjižnega jezika, Ljubljana 1970-1991, in drugi slovarji slovanskih jezikov. Janez Keber: Leksikon imen, Celje 1988.

Petar Skok: Etimološki rječnik hrvatskega ili srpskoga jezika (poni-ž), Zagreb 1973.

France Bezlaj: Etimološki slovar slovenskega jezika (K-O), Ljubljana 1982.

Akademski slikarja Veljko Toman in Dušan Lipovec z lastnikom salona Comfort Cibaškom na otvoritvi razstave.

Slikarja Dušan in Veljko Toman v salonu Comfort v Mostah

V okviru prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku so 10. februarja v novem salonu italijanskega pohištva Comfort v Mostah odprli razstavo slik akademskih slikarjev Kamničana Dušana Lipovca in Veljke Toman iz Ljubljane. Slikarja sta v prostranih prostorih salona razstavila vsak po okrog dvajset slik, pretežno temper in avarelov, ki s svojimi motivi lepo dopolnjujejo ambient razstavljenih dnevnih sob in salonov v moderni izvedbi.

Res je, kot je na vabilu zapisal Marko Mitja Feguš, da Lipovčevi listi delujejo tako, kot bi jih božal z rafinirano barvno paletno.

Za svojega kolega Veljke Toman pa Dušan Lipovec pravi, da je eden izmed kvalitetnih nadaljevalcev bogate slovenske krajinarske tradicije, to je delo slikarjev, kot so bili, denimo, Ivan Grohar, France Pavlovec ali Evgen Sajovic kot najbolj izraziti slovenski pejsažisti. Njegove razstavljene akrilne podobe izpričujejo drzne poteze čopiča kot značilen osebni slikarski rokopolis, intenzivna barvna lestvica in razporejen osebni slog.

Razstava v prostorih salona Comfort bo na ogled obiskovalcem do srede letošnjega leta.

(fs)

Kruh ponoči spi

Proslavo ob petindvajsetletnici pisateljstva Moščana Ivana Sivca je avtor pripravil v rojstnem kraju. Predstavil je svojo novo knjigo Kruh ponoči spi v sodelovanju z ZKO občine Kamnik in KUD Jurij Bobič iz Most. To je bila tudi prva in edina predstavitev te knjige v Sloveniji.

V programu so poleg avtorja sodelovali še Kamniški koledniki, gledališki igralec Andrej Kuret, harmonikar Franc Ferle in urednik Mohorjeve družbe Mitja Remše.

Knjigo, ki bo opisovala spomine na mladost in rojstni kraj, Moste, je Sivec napovedal Moščanom že pred kakšnimi petimi leti, vendar je takrat pripomnil, da to ni zanesljivo, ker je še malo starejši in mu pisanje ne gre več tako hitro od rok. Danes pa z veseljem ugotovljamo, da mu gre pisanje vedno bolj od rok in da je sedaj, ob 25-letnici njegovega vedno bolj

plodnega dela, knjiga Kruh ponoči spi pred nami. Po zaslugi Mohorjeve družbe je knjiga sedaj že v številnih domovih, tako po Mostah kot tudi po Sloveniji. Tako predstavlja tudi njegov rojstni dan. Pred dvema letoma nam je Ivan tudi obljubil, da bo knjigo predstavil v Mostah. Obljubo je zdaj tudi izpolnil.

Ko smo bili pred leti na predstavitvi Sivčeve knjige Godce pred peklom v Mengšu, so Mengšani z zadovoljstvom ugotavljali, da bodo poleg Trdine v kraju imeli še enega pisatelja – Sivca. Tudi v domžalski občini so si ga hoteli kar prisvojiti. Mi v Mostah pa pravimo, da kraj bivanja človek lahko zamenja, rojstni kraj pa je le eden, za vselej. Zato je Sivec toliko bolj tudi naš – moščanski. Posebno še, ker okolje, v katerem človek preživi mladost, človeka zaznamuje za vse življenje. To je dokazal s črtica-

mi v tej jubilejni knjigi. Ta knjiga je resnično moščanska in z njo se je avtor oddolžil kraju, domačiji, staršem, sorodstvu in prijateljem. V Mostah jo z veseljem beremo, zlasti starejši krajani, saj se z mislimi vračamo v mlada leta, v takratno življenje v Mostah ter se spominjamo na nekatere ljudi. Kaj vse se je v tem času spremenilo! Čeprav smo mladost preživljali na različnih koncih vasi, pa so bili posamezni dogodki zelo podobni.

Tudi v večini drugih Sivčevih del, ki jih je izdal v 25-ih letih, se zrcali življenje in zgodbe ljudi iz Most, zato je njegova obletnica pisateljstva tudi praznik Moščanov.

Ob koncu prireditve so se prisotni Sivcu zahvalili in mu zaželeli vsaj še četrto stoletje uspešnega pisateljstva ter obilo življenjske sreče. Izrazili

so tudi upanje, da to srečanje s Sivcem ni zadnje v njegovi rojstni vasi, zato so ga že povabili.

Sivec je na njemu svojski način vzpostavil prisrčen stik z obiskovalci, pri tem so mu uspešno pomagali nastopajoči. Skoraj triurna prireditev je kar prehitro minila, saj je bilo vzdušje res enkratno. Moščanska dvorana je bila po daljšem času spet premajhna za vse obiskovalce. Domači kulturni delavci upajo, da bo dvorana v bližnji prihodnosti še večkrat tako polna, ker so pričeli z oživljanjem svoje dejavnosti; z delom je že začela dramska skupina. Folklor pa še do konca februarja vabi plesalce in godce na začetni tečaj. Vsi kamniški občani, posebno mladina, ste dobrodošli. Pokličite nas po tel. 841-529 ali 841-364!

VINKO OVJAC

Bogati Kamničani

Ob veličini Ceneta Grilja se mi je utrnilo spoznanje, da smo Kamničani bogati, ker imamo zlate ljudi, kot je on, ob katerem lahko zapišemo – to je ČLOVEK!

V vsakem trenutku je pripravljen, da pohiti na pomoč nekemu, ki je v nevarnosti, ki je potreben pomoči. Ob vsakem vremenu s svojo ekipo ure in ure rine v hrib, v vršace, med skale, previse in pri tem nemalokrat tvega celo lastno življenje, tako kot vsi, ki so z njim. Lahko kdo nudi sočloveku še kaj več?

Ni samo gornik z dušo in telesom, tudi ustvarjalec je. Ponudil nam je na ogled svoje slike. S svojo ustvarjalnostjo in požrtvovalnostjo bogati vse nas. Prisrčno hvala za vse!

Vendar nikar ne mislite, da hočem povečevati samo njega; ne, še veliko je v Kamniku ustvarjalcev, ki so se nam že predstavili s svojimi stvaritvami, in tudi tistih tihih ustvarjalcev, ki se nam gotovo še bodo.

Na številnih prireditvah in razstavah smo imeli priložnost spoznati naše umetnike in vse tiste, ki se tako ali drugače ukvarjajo s kulturo.

Slikarje! Ti so nam na številnih razstavah nudili umetniške užitke ob ogledu njihovih del.

Pevce! Veliko pevcev je nastopilo v številnih pevskih zborih z visoko kvaliteto petja. Kateri narod, vas vprašam, pa še ima na tako majhnem prostoru toliko pevcev in toliko zborov? Osrečuje me misel, da smo verjetno edini.

Očarali so me in prepričana sem, da ne samo mene – Koledniki s svojim nastopom.

Glasbenike! Predstavila se nam je kar cela družina Vremšak s Samom – skladateljem na čelu.

Glasbenih skupin je veliko, tudi posameznikov, kot npr. Tomaž Plahutnik in še mnogi drugi. Lahko bi imenovala kar celo glasbeno šolo.

Pesnike! Predstavljajo se nam tudi mladi, sodobni ustvarjalci.

Pisce, rezbarje, razne oblikovalce in še in še!

Bodi dovolj naštevanja, saj se ne da vseh zaobjeti, vseh, ki nosijo bogastvo v svoji duši in ga razdajajo tudi drugim. Če bi zapisali posamezna imena, bi jih gotovo bilo za celo knjigo.

To je bogastvo! Duhovno bogastvo! Kamničani smo bogati, ker imamo toliko duhovnih veličin v zdajšnjem in preteklem času. To bogastvo je tisto pravo, neminljivo – zavedajmo se ga! Neki modrec je zapisal: "Če bi bili vsi bogati na duhu, živeli bi srečno, pa čeprav le ob vodi in kruhu".

Ne smemo podležiti tistim številnim, neutrudnim nergačem, ki jim ni nič in nihče všeč, ki samo šimfajo in iščejo le napake, dobrih lastnosti in dejanj pa namerno ne vidijo. Taki govorijo: "Ah, pa ta Kamnik, saj je vse zanič! Nobene prave prireditve! Nič pametnega!" In tako naprej brez konca in kraja.

Takšne negativne duhove je treba ignorirati, če se jih ne da preusmeriti.

Častimo tiste dobre in ustvarjalne ljudi, ki nam toliko dajejo! Da imamo zares številne kulturne prireditve, ki so na visoki ravni, se imamo zahvaliti predvsem Tonetu Ftičarju in Božu Maticiču, ki jih z veliko zavzetostjo organizirata.

Za popestritev poskrbi tudi Breda Podbreznik s prireditvami v knjižnici.

V svojem imenu in v imenu hvaležnih gledalcev ter poslušalcev se vsem lepo zahvaljujem!

DRAGICA FRIEDL

Asfaltiramo in tlakujemo dvorišča, ceste in parkirišča.

Opravljam zidarska dela celotnih objektov in adaptacije.

S. BOR d.o.o., Kamnik

tel.: 813-870 in 0609-623-268, Rastoder

Ljubljanska banka

Nova Ljubljanska banka d.d.
Podružnica Kamnik

Nova Ljubljanska banka, d.d., Podružnica Kamnik želi poenostaviti poslovanje in svojim komitentom prihraniti dragoceni čas.

Uvedli smo popolno bančno storitev po telefonu TELEDOM.

Svoje račune lahko poravnate 24 ur dnevno 365 dni v letu kar po telefonu. Paleta bančnih storitev, ki jih lahko opravite po telefonu je zelo pestra. Ne zgublajte časa z obiski v banki.

Pokličite nas od doma, iz pisarne, s potovanja, katerokoli uro, tudi ponoči, pomagal Vam bo prijazen bančni strokovnjak.

Pokličite številko 140 41 42.

Novo pri tekočem računu!

Imetnike tekočih računov, ki koristijo limit na tekočem računu, bomo poslej obveščali o poteku limita z izpiskom.

Nova Ljubljanska banka d.d.
– pravi naslov za denarne zadeve.

PEUGEOT
RODEX
Servis - prodaja
Rova 3/a, Radomlje

tel. prodaja: 727-798
servis: 727-010
fax: 727-319

Poleg osebnih vozil prodajamo tudi kombije Peugeot BOXER in kombinirana vozila PEUGEOT 806.

V prodaji že nov model
PEUGEOT 306 - PODALJŠANA LIMUZINA

Pisma, mnenja, odmevi – Pisma, mnenja, odmevi – Pisma, mnenja, odmevi – Pisma, mnenja, odmevi

Turistične (ne)informacije (2)

Čeprav je Kamnik v preteklem letu dobil državno turistično nagrado in naši turistični delavci za svoje dosežke zaslužijo vso pohvalo, članku Občanov komentar v prejšnji številki našega časopisa ni moč oporekati. Lahko le kaj dodamo z željo, da bi se zapisano kmalu uredilo.

Na glavnem trgu mesta Kamnik stoji nekaj kvadratnih metrov velika, zastekljena obvestilno-reklamna turistična tabla. Na polovici table je karta Kamnika z vrisanimi znamenitostmi, polovica pa delno služi za turistično-poslovna sporočila, delno pa je prazna. Za "otvoritev" panoja s turističnimi in poslovnimi informacijami je po občinskem pooblastilu pred časom (po)skrbela neka firma iz Ljubljane. Že kar preveč mesecev pa za obvestila in podatke v tej vitrini ne skrbi nihče. Nekatera obvestila oz. reklame so namreč že dolgo zastarela (vrtnarska trgovina se je iz Novega trga odselila že pred dobrim letom, diskonta na Križu že dolgo ni več, gostišče na Starem gradu ima že skoraj leto dni v najemu drugo podjetje...). Nekateri podatki torej zavajajo.

Marsikaj tistega, kar bi turisti na turistično-informacijskem panoju gotovo iskali, pa na njem žal ne najdemo. Tako obiskovalci Kamnika zaman iščejo podatke o železniškem voznem redu in kje se da kupiti vozovnico (saj še domačini večinoma ne vemo, da jih prodajo tudi turistični informativni center TIC!). Tudi avtobusni vozni red bi kljub bližini avtobusne postaje koristno zapolnil praznine turističnega informacijskega panoja. Vestni upravitelji

panoja pa bi gotovo objavljali tudi koledar aktualnih prireditev v Kamniku in okolici.

Sicer pa občinski turistični strokovni delavci dobro vedo, kaj na tak turistični panoj sodi. Le zavzeti se morajo in pričeti obvestila urejati sami, točno in sproti. Katerokoli storitveno podjetje (zakaj ne domače, kamniško) lahko prevzame le oblikovalsko-izvedbena dela.

Pa še to: turistično-obvestilnih tabel bi moralo biti več.

B. NOVAK

Zastrte zavese

Le redkim občanom je dano, da iz vljudnosti prestopijo prag stavbe, v katerem je po novem Okrajno sodišče Kamnik. Kaj se dogaja za zavesami pisarn v tej stavbi, delno vedo le tisti, ki nosijo breme sodnih odločb. Do konca preteklega leta so nekaj malega zvedeli tudi sodniki porotniki. Od zdaj pa bo ta posvečen prostor samo za ljudi, ki bodo tu delali, in za tiste občane, ki bodo kršili zakone. Družbeni nadzor nad delom sodišča je odpravljen in človek bo samo objekt procesnega postopka. V mislih nimamo sodnikove neodvisnosti, pač pa presojo, če gre za osebnost, ki je vredna opravljanja to družbeno funkcijo. V preteklem sodnem sistemu so imeli porotniki pri sojenju pravico sodelovati enakopravno s sodnikom. To odgovornost sedaj po novem zakonu prevzema na nižjih sodiščih sodnik posameznik. Oseba na tej funkciji mora imeti razvite lastnosti, kot so pravičnost, humanost in vljudnost.

Ta uvod sem napisal zato, da javno vprašam osebo z opisano sodniško etiko, po katerem predpisu je pred-

sednica sodišča Kamnik postavila na stranski tir tri sodnike porotnike, da niso bili več vabljeni na obravnave. Dobre dve leti in pol sem bil občasno redno vabljen na obravnave. V drugi polovici leta 1993 in 1994 pa obvestil nisem več dobival. Pismeno sem vprašal na sodišče, zakaj nisem več vabljen na obravnave, saj nisem nikoli izostajal. Medtem pa je bil sosed večkrat na obravnava. Ni mi bilo do tega, da posedam za sodnim pultom, vendar sem kot pošten občan in kot od občinske skupščine izvoljen porotnik hotel vedeti, kako si lahko nekdo v demokraciji prilasti pravico presoje, kdo ne bo več sedel v poroti. Res je, dobil sem odgovor še lani, da na obravnave nisem bil vabljen. Je to zgolj slučaj? Vsako vprašanje ima svoj odgovor, vendar ta ni bil prepričljiv. Morda sem tudi kdaj rekel ne in sem zato postal "persona non grata".

A. KONDA

Daljši porodniški dopust

Prah, ki se je dvignil ob predlogu za podaljšanje porodniškega dopusta, se še vedno vrtinči, saj ga dvigajo predvsem nasprotniki podaljšanja. Kot mati štirih otrok in ob dejstvu, da se mi ravno v teh dneh izteka enoletni porodniški dopust, podpiram podaljšanje na tri leta.

Ko se vračam nazaj v preteklost, vem, da ob prvem rojstvu nisem niti pomislila na možnost, da bi ostala doma. Bila je pač mama, ki mi je priskočila na pomoč in z veseljem popazila vnučko. Vendar pa je hkrati z večanjem števila družinskih članov rasla

zavest, da je delo v družini veliko in odgovorno. Moji otroci imajo pravico, da sem ob njih, da se name lahko vedno obrnejo in zanesajo. Vedno bolj sem bila prepričana, da je moje mesto ob otrocih. Vendar pa mi materialni položaj ni dovoljeval, da bi ostala doma. Gradili smo svoj dom in vsak prispevek k temu je bil vreden zlata. Tako sem bila še naprej prisiljena loviti ravnotežje med službo in domom in največkrat na svoj račun iskati prepotrebne čas za zadovoljevanje potreb in želja svojih otrok.

Kot sem že omenila, se mi iztekajo dnevi porodniškega dopusta. Čeprav sem poskušala izkoristiti možnost podaljšanja, mi to ni bilo dano, češ da je otrok zdrav. Pa naj gospa Simšičeva še tako razlaga na televiziji, da imamo možnost podaljšanja porodniške, to ni res. Kljub težkemu porodu in skrbi za štiri otroke mi ta pravica v praksi pač ne pripada. Zbodo me je tudi mnenje g. Belopavliča (Slovenec, 2. 2. 1995), da upravičene redko izkoristimo razne možnosti daljšega bivanja z otrokom. Povejte mi, draga gospa iz ministrstva za delo, družino in socialno varstvo, kako naj to možnost izkoristim, če pa so mi v isti sapi že zaprta vsa vrata. Pa ne samo meni. Po pripovedi zdravstvene delavke iz Kranja so mnogim mamicam skušali podaljšati porodniški dopust, pa jim to ni uspelo. Pač spet ena od papirnatih pravic, na katere se tako radi sklicujemo, kadar nam to ustreza.

Zato tudi podpiram možnost podaljšanja porodniškega dopusta, žene pa naj se same odločijo med poklično kariero in materinstvom.

I. P.

Trenutki lepega - iz Slovenije

Razkošje barv in besede umetnika Franceta Steleta

Slovenija je res čudovito lepa dežela, reče človek, ko s pravo obredno pobožnostjo prelista, nato pa odloži najnovejšo barvno fotomonografijo umetniškega fotografa Franceta Steleta z Gore, ki ji je dal naslov Slovenija, trenutki lepega.

Ko vsrkavaš vse to bogastvo, ki ga je avtorju uspelo pričarati s fotoaparatom nikon F90 in FM 2 in diafilmom fujichrome ter je s pomočjo litografske obdelave pri Gorenjskem tisku v Kranju in v tiskarni Jože Moškrič v Ljubljani zažarelo na papirju, bi najraje, tako kot naredi avtor, pobegnili iz "ukletosti" vsakdanjika, si v prvem primernem grmu urezal močno leskovo palico in "hajd po Sloveniji" podolgem in počez. Pa kaj, ko nas toliko resničnih in namišljenih "obveznosti", življenjska lagodnost in duhovna dremavost, gibanje med močno omejenimi življenjskimi točkami, potrebami in kraji priklepa, da se zlepa ne odločimo za kakšen pobež iz svoje "utirjenosti".

"Ali več, kakšen preizkus naredim pri Slovencih, da vidim, koliko poznajo svojo domovino?" me je lani na simpoziju na avstrijskem Koroškem vprašal živahni in debelušni urednik pri budimpeštanski televiziji, ki je s svojo zunanjo pojavo spominjal na pravega Hunu. "Vprašam ga, ali je že bil kdaj na gradu Žovnek". To so ruševine gradu jugovzhodno ob Braslovč v Savinjski dolini. Debelo sem požrl slino, saj si tudi jaz sam nisem še nikoli ogledal tega gradu. To sem mu tudi priznal, on pa mi je z zmagoslavnim leskom v očeh

dejal, da je bil na njem že trikrat. O Sloveniji je vedel toliko, da je tudi meni nekajkrat "zagomazelo" po hrbtu, če bi me začel kaj podrobneje spraševati, čeprav sem jo po službenih dolžnostih in zasebnih poteh tudi že dodobra prekrizal.

Te besede in njih nauk naj bodo povabilo vsem - tudi meni - da si kdaj pa kdaj le vzamemo čas od tistega časa, za katerega mislimo, kako je za nas pomemben, da v njem lahko postorimo to in ono, na koncu pa nezadovoljni, kot že tolikokrat prej, ugotovimo, da smo ga pravzaprav zapravili za manj pomembne ali celo nepomembne stvari. Odpravimo se tja, kamor hodi Stele, da bi ujeli trenutke lepega, si jih vtisnili v spomin in tudi živeli iz njih. Ustavimo se ob pomembnih umetnostno-zgodovinskih spomenikih, se pozanimamo, kdo jih je zasnoval in izdelal, vsaj v turističnem vodniku preberimo zgodovino kraja, da se ga ne bomo nazadnje spominjali le po velikosti zrezka na krožniku v eni od gostiln in po tem, koliko kozarcev vina je steklo po našem grlu.

Pri vaščanih se pozanimamo, če slučajno ne vemo, ali je bil mogoče v njihovi vasi rojen kakšen pomemben človek, si oglejmo kapelo, značilno staro hišo, drevo, ostaline protiturškega tabora, se ustavimo in poklepetajmo s človekom, ki se nam zdi pripraven za pogovor. Takšni pogovori dostikrat neverjetno obogatijo.

Dogodi pa se, da prišlek ve več o zgodovini kraja kot pa domačini. To sem izkusil tudi

sam, ko sem na neki slovesnosti ob koncu maše predstavil zgodovino obiskane vasi, cerkva in pomembnih ljudi v tisti vasi. Po maši so mi povedali, da je neka starejša ženica izjavila približno takole: "Toliko let že živim na... pa še nikdar nisem slišala, da je bilo nekdanje vse to pri nas in da so v naši vasi živeli tako pomembni ljudje!"

Povprečno razgledanemu in "gibljevemu" Slovincu (sicer pa smo Slovenci postali že kar precejšnji "vandrovc") večina prikazanih krajev, umetnin, znamenitosti in gora na Steletovih fotografijah ni nova. Novi pa so v glavnem zorni koti, iz katerih jih je avtor posnel s svojim fotoaparatom. Pri tem je dodobra izkoristil možnosti fotografske tehnike, fotografirane stvari pa v resnici večkrat niso povsem take oziroma v takšnem razmerju do okolice. To je pač pravica avtorjevega videja pa tudi našega strinjanja ali nestrinjanja. Poglavitno je, da nam je prikazal nekaj lepega od tu in tam, v vseh letnih časih, od jutra od večera, v bleščem soncu, po nevihti, v zimski zmrzali, prebujajoči se pomladi, pozni jeseni, po dolinah, v visokih gorah, ob bregovih deročih voda, po ravninah... Trenutke lepega iz Slovenije, ki so se utrnili v umetnikovi glavi, da jih je potem zabeležil, spremlja tudi njegovo jedrnat poetično sporočilo, prevedeno v angleščino in nemščino.

Oboje, čudovite fotografije in avtorjeva izvirna beseda, naj bodo tudi nam spodbuda, da bomo skušali s planinskih izletov, sprehodov po mestnih ulicah, z dopustov prinašati lepše

posnetke kot doslej, te pa tudi opremljati z izvirnimi in povednimi besedili. Kako to doseči, nam svetuje umetnik Stele s svojo najnovejšo zares lepo, estetsko razkošno in izbrušeno knjigo. Vabi nas, da odločneje stopimo na pot Lepega, odskrnemo vrata v njegovo svetišče in postanemo njegovi častilci.

JOŽE PAVLIČ

Mešani pevski zbor Mavrica iz Srednje vasi je požel odobranje občinstva tudi s pesmijo v Kernjakovi priredbi O ti preburna ženska stvar.

XVI. revija pevskih zborov občine Kamnik

S pesmijo za praznik

Ljubitelji zborovske pesmi, ki so v soboto, 4. februarja, povsem napolnili prireditveni prostor v Srednji šoli Rudolfa Maistra v Kamniku, so imeli lepo priložnost slišati, kaj so novega pripravili naši zbori v preteklem letu.

V programu, ki je bil uvodna

prireditev ob letošnjem kulturnem prazniku, so sodelovali: Mešani pevski zbor Mavrica iz Srednje vasi, (zbor Alojz Kolar), Ženski pevski zbor DKD Solidarnost iz Kamnika (zborovodja Olga Stela), Tunjski oktet (zborovodja Ana Stele), Oktet Svoboda iz Črne (zbo-

rovodja Franc Spruk), Moški pevski zbor Komenda (zborovodja Baldimir Kremžar), Mešani pevski zbor Titan (zborovodja Ana Stele), Moški pevski zbor DKD Solidarnost iz Kamnika (zborovodja Ivica Ropas), Mešani pevski zbor Cantemus iz Kamnika (zborovodja Janja Dragan) in Moški pevski zbor PSPD Lira iz Kamnika (zborovodja Marjan Ribič).

Vsak zbor je zapel tri pesmi slovenskih, nekaj pa tudi tujih skladateljev. Tako smo imeli priložnost slišati pesmi oziroma priredbe skladateljev Aljaža, Kernjaka, Gobca, Vremšaka, Tomca, Jereba, Forsterja, Adamiča, Venturinja in drugih.

Ker je bila to uvodna prireditev ob letošnjem kulturnem prazniku, sta povezovalca programa Marta Zabret in Tone Ftičar uvodoma predstavila zanimiv pregled pester kulturne dejavnosti v preteklem letu v naši občini.

(fs)

Smo fantje z vasi (R. Gobca) pa so zapeli fantje Tunjskega okteta, ki jih vodi Ana Stele.

Bilo je nekoč...

Podgorci in palice

Podgorje je razvlečena vas na severo-zahodnem delu Kamnika. Prične se nedaleč od prehoda železniške proge, nekaj sto metrov pred spodnjo železniško postajo.

V tridesetih letih v Podgorju ni bilo osnovne šole in vsi podgorci fantje so obiskovali šolo v Kamniku. Z njimi sem se torej vsakodnevno srečeval in resnici na ljubo je potrebno povedati, da se z nami, Kamničani, niso nikoli kaj prida razumeli. Vedno so bili bolj "zase", kot se temu reče, in nas meščane so običajno imeli za manj sposobne v fantovskih "vragolijah", torej kot "škrice", s katerimi se ni vredno kaj dosti družiti. Kot kmečki poglavci so bili telesno razvitejši, močnejši v pesteh in sprčo iz zivanja tudi nevarni, vedno pripravljeni na pretep. In Bog te obvari, če si se v takšen pretep tudi zapletel. Skoraj da ni bilo primera, v katerem bi se lahko nadejal zmage.

Vedno so hodili v skupinah in v šolo so prihajali praviloma zadnji, včasih tudi s precejšnjo zamudo. Seveda vsi naenkrat, da so imeli na voljo primerno opre-

vičilo.

Kar se znanja tiče, niso kaj prida kotirali. Učitelji so jih dobro poznali in večkrat se mi je dozevalo, da se jih vsaj nekateri celo malo boje. Janez Golob, učitelj, ki nas je "muštral od drugega do šestega razreda, ni bil med temi. Ker je bil doma na robu Podgorja, jih je kar dobro poznal, lahko bi celo zatrdil, da se je

tudi sam navzel običajnega, vendar s kulturnim "šlifom" prefingene, vendar še vedno sila rudimentarnega obnašanja prebivalcev te vasi.

V našem razredu jih je bilo kar nekaj, menda pet ali celo šest. Vsi, brez izjeme, so bili po kako leto starejši, tudi večji, razvitejši in močnejši. Golob jih je sicer razmestil v različne klopi, kar pa jih ni oviralo, da se ne bi samovoljno znova in znova preselili tako, kot je njim samim ugajalo - torej kar se da blizu drug drugemu. Ta njihova trma tudi nam ni bila neljuba, saj nam je mnogo bolj prijala, da jih nismo imeli za neposredne sode. Toda Golob je bil dosleden učitelj in takoj, ko je to opazil, že je z "večno" pripravljeno palico znova naredil red in jih razmestil na "uradno" odkazana mesta.

Njegove palice so bile sploh nekaj posebnega in enkratnega. Vsaj enkrat na teden jih je znova "naročil" in to prav pri Podgorcih. Morale so biti dovolj velike, primerno tanke, na spodnjem koncu elastično gibljive in seveda iz leske. Podgorcev ta naročila niso nikoli motila. Rade volje in z veseljem so jih prinašali, sem pa tja tudi medsebojno tekmovali glede dolžine in elastičnosti. Vedeli so namreč, da z njimi ne bo mlatil le njih, pač pa tudi druge sošolce. Takšen je bil pač običaj v kamniški osnovni šoli, kajti vsi ostali učitelji mlatenju s palico niso bili naklonjeni, pač neusposobljeni, kot bi se temu reklo. In

prvi, na katerih je Golob upravičeno ali pa tudi ne, preizkusil "vrednost" teh palic, so bili ravno Podgorci sami. Čim je prišla nova pošiljka, jih je takoj preizkusil.

"Nastavi roko...", je rekel tistemu ki je prinesel novo, "da vidim, če je dovolj dobra..."

Fant je nastavljal dlan desne roke, Golob je primerno ostro zamahnil in opazoval reakcijo.

"Dobra bo...", je na splošno odobravaje vseh ugotovil, se nasmešnil, pohvalil prinašalca in ga poslal v klopi...

C. M.

SAM d.o.o.

trgovina z gradbenim materialom

Krakovska 4b
61230 Domžale

tel.: 061 721-730
723-126
723-194
712-059
fax: 061 713-288

AKCIJSKE CENE V FEBRUARJU

- cement ANHOVO vreča samo 501,00 SIT
- apno vreča 369,00 SIT
- opeka MODULARNI BLOK za količino nad 3000 kd 55,00 SIT/kd
- styropor 5 cm 357,00 SIT/m²
- SALONIT PLOŠČE: 5,5 valjne 672,00 SIT
6 valjne 706,00 SIT
8 valjne 759,00 SIT

V cenah je vključen prometni davek!

Ugodne cene tudi ostalega gradbenega materiala: betonsko železo, schiedel dimniki, izolacijski material, kritine in še marsikaj, kar potrebujete pri gradnji hiše.

NOVO: možnost dostave z avtodvigalom.

Obiščete nas lahko vsak dan od 7.00 do 19.00, ob sobotah pa od 7.00 do 13.00.

SOS TELEFON

za ženske in otroke - žrtve nasilja

Telefon:

061/97-82

061/441-993

vsak dan od 18.-23. ure

Gostišče Groš
Perovo 27, Kamnik
tel.: 812-637

V poslovno-trgovskem centru na Perovem smo vam pripravili ugodno in kvalitetno gostinsko ponudbo:

- malice od 350 do 400 SIT
- sobotna in nedeljska kosila že od 680 do 700 SIT
- jedi po naročilu in druge gostinske storitve

Obiščite nas, prijetno boste presenečeni!

Trgovina z obutvijo Šuline

Kamnik, Maistrova 3
(nasproti Delikatese)

Na zalogi že spomladanska otroška, ženska in moška obutev.

Pestra izbira otroških usnjenih superg.

Možnost odloženega plačila ali plačilo s kartico LB in Activa.

Odprto non-stop od 9. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure.

Nekaj znamenitosti kamniških Alp – XXVII

Okno v cerkvi – Varvanju

Velika votlina z odprtino v stropu v jugozahodnem pobočju Rzenika levo od Martinj stene, nmv približno 1300 m.

Levo od stene, ki omejuje Požar proti severozahodu, stoji eden od vogalnih kamnov Rzenika, ki je sestavljen iz več prepadnih robov, stebrov, stolpov, "turnov". Eden izmed njih ima približno obliko cerkve in ga zato tako tudi imenujejo – Cerkev. Ta je že v pobočjih nad Kamniško Belo, od koder se jo tudi bolje vidi. Drugi je kamnit stolp, ki se dviga iz gozda in če ga gledamo s Kopsišča, ustvarja na levi strani srednje mejno rebro gmote. Požarja, Rzenika. Domačini ga v narečju imenujejo "Varvanje", kar bi lahko bilo v knjižni slovenščini "Varovanje". Kaj je bolj prav, bi težko rekli, saj še ni povsem raziskan izvor te besede, zato zapišimo obe imeni.

Levo spodaj od njega je precej nižja, značilna Kopa (1180 m), kjer je leta 1992 gorel gozd na severni, prepadni strani in so imeli gasilci veliko dela, preden ga je nato dežju uspelo povsem pogasiti. Desno je stena, ki se spodaj končuje z izrazitim, s Kopsišča dobro vidnim stebrom, imenovanim prvotno samo Turn pri Martinj stezi, pozneje pa martinj turn. Čez steno vodi namreč lovska steza, imenovana Martinj steza (pride iz Martinja steza, v narečju Martinj) oziroma, kot pravijo Brezjani, ki pasejo krave na Dolu, Martinova steza. In ime Martinj se je z alpinisti in plezalci preneslo še na Turn in steno, saj je v stolpu nekaj plezalnih smeri.

Na zunaj in od daleč se ne vidi, da bi bilo tam kaj posebnega, saj je takih reber, stolpov in stebrov vse polno. Toda ta vogalni kamen ni tako trden, kakor kaže njegova spodnja, bleščača, bela zunanja podoba. Od znotraj je votel, kakor da bi ga nekdo prevrtal. Že ko gremo po lovske stezi, srečamo na levi strani

manjši spodmol in desno od njega tudi majčkeno okence. Tudi stena na desni (orografsko levi) strani kaže manjše votline, spodmole, previse. Ko pa zavijemo s steze, je na levi spet spodmol. Če gremo od njega proti desni do samega vznožja skalnega čoka, nas v skalnem pragu pričaka pravi vhod. "Vrata" so trikotne oblike, široka 4 metre in visoka 3 metre. Sledi rov, ki vodi spočetka skoraj vzporedno z zunanjo steno in se nato po približno 20 metrih slepo konča. Malo pred koncem je odcep, ki vodi naravnost v goro. Nekaj metrov je še enostavno prehodno, nato pa se mu strop tako zniža, da je mogoče nadaljevati samo še s plezanjem. Nadaljevanje še ni povsem raziskano. Preden pridemo do najvišje votline, okna, sta še dva spodmola oziroma manjši luknji.

Vse to je bilo samo kot uvod v to, kar nas čaka, ko po strmih bukoveh gozdu prilezemo do skalne gmote. Pred nami se odpre velik vhod v vrh stebra, vendar ga zaradi dreves ne moremo povsem videti. Odprtina je široka čez 25 metrov in visoka tudi več kot 10 metrov. Nato se strop malo zniža, tla pa se precej zvišajo, tako da je okno na drugi strani bistveno manjše: visoko je približno 2 do 3 in široko približno 4 metre.

Votlina, pravzaprav rov, je lepo obokana, kot cerkev in ima tudi stransko "ladjo". Na desno vodi navzdol namreč kratek rov, bolj niša, visok, širok in globok nekaj metrov. Tla votline so v glavnem precej ravna, edino proti oknu se vzpenjajo, vendar ne toliko, da bi dostop predstavljal kakšno težavo. Na zunanji, zahodni strani je še kratka stezica do imenitnega razgledišča na Kopsiščih in na Martinj stezo

čez steno. Veter nanosi vsako jesen v to votlino veliko suhega listja, tako da so tla pokrita z njim in je korak mehak, istočasno pa moramo biti previdni, da se kje ne spotaknemo ob kamne, skrite v listju.

Med drugo svetovno vojno je bila ta votlina idealno skrišališče. Spomladi leta 1944 so v bližini Kopsišča, pri "Ta visoki griči" v smeri Požarja, postavili delavnico za izdelavo obutve. To so delali predvsem iz materiala, ki so ga na Veliko planino s padali odmetavali zavezniki. Za potrebe te delavnice so nato poleti istega leta v votlini v Varvanju postavili še kolibo, veliko 3x4 metre. Pri veliki nemški ofenzivi decembra 1944, ko je bila spodnja delavnica izdana in so jo Nemci uničili, ni bila odkrita. Zato lahko še danes tam najdemo originalne ostanke koč. Ta je bila še do pred nekaj let dobro ohranjena. Sedaj pa stoji samo še del lesenih sten, medtem ko je ostali del kolibe zložen ob strani.

Če gremo po strmim pobočju na rob, se nam odpre zanimiv pogled na Kalški greben, Grintovec, Zeleniške špice, Planjavo in navzdol v kamniško Belo. Malo naprej pod robom pa stoji zanimiv kamnit stolp, visok 15 do 20 metrov. Podobne stolpe, sohe lahko opazimo tudi v pobočju, ki se nato vleče proti Ojstremu robu.

Na dostopu vidimo ob poti še v spodnjem in srednjem pobočju Kope različne rove in jame. To so ostanki "rudarske" dejavnosti. V njih so namreč kopali boksit, ki se je izkazal za dobro čistilno sredstvo. Ker je celotno to območje last Meščanske korporacije Kamnik, je ta že leta 1853 sklenila pogodbo za kopanje surovine za čistilni prašek. Ker so bili zaslužki posrednikov tudi do 100-krat večji, kot pa je za najemnino dobil pravi lastnik, je bilo veliko sporov, dokler niso sklenili pogodbe s končnim porabnikom, trgovcem Radešičem iz Trsta. Po prvi svetovni vojni je Trst pripadel drugi državi in sodelovanje se je bistveno zmanjšalo. Še pred drugo svetovno vojno pa je izkopavanje teh kovinskih oksidov prenehalo.

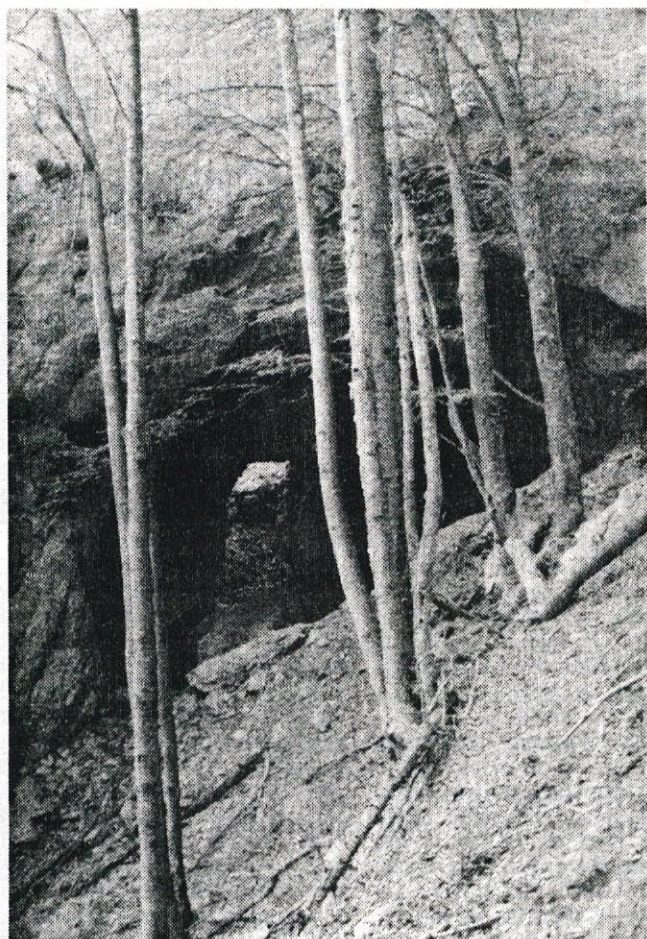
DOSTOP: S Kopsišča začnemo na severni strani planega sveta po slabi in razriti gozdni cesti, ki vodi levo od čebelarke plemenilne postaje navzgor. Slabih 100 metrov nad plemenilno postajo se cesti pridruži stezica, ki pride od gozdarske hiše na Kopsiščih. Naprej gremo po razriti cesti, kolovozu, da nato zavijemo na lepo lovske steze. Ta nas vodi mimo opuščanih jam in se najprej dviguje po južnem pobočju Kope, nato pa zavije pod Martinj steno, nekajkrat prečka žleb in se nato zagriže v samo Martinj steno. Na tem mestu je potrebno iti kar naravnost navzgor po Žlebu. Ko postane težko prehodno, za-

vijemo levo v gozd in nato pred skokom desno čez žleb na travnato pobočje. Po njem do votlin, spodmolov in levo nazaj v bukov gozd. Po njem levo strmo navzgor do votline.

Noben dostop do votline ni enostaven. Že spodaj je včasih težko najti pravo pot. Ko pa je potrebno iti s poti, se začne zahtevno brezpotje. Zato je zelo priporočljivo imeti s seboj primerne vodnike, tako zaradi orientacije kakor tudi zaradi varnosti (C, GV). Možen je tudi dostop iz doline Kamniške Bele, vendar je orientacijsko zelo težaven in tudi zelo zahteven, tako da je tam poleg ustrezne opreme močno priporočljiv tudi primeren vodnik (C, GV).

Kdor pa bi rad še kaj več zvedel o tej votlini in okolici, naj le prebere članke Vlada Valenčiča Bistriški gozd in kamniški meščani v Kamniškem zborniku III, 1957, Pavla Kunaverja v kamniški Bistrici nekdanj, Kamniški zbornik V, 1959, in Sreča Podbevška Zavetje v Varvanju Planinski vestnik, 1981.

B. POLLAK

Vhod v votlino v Varvanju

Tri leta Planinske sekcije v Komendi

Odkrijmo še neznane kotičke Slovenije

S temi besedami je predsednik Planinske sekcije Komenda pričel 1. redni občni zbor te sekcije. Planinska sekcija Komenda je bila ustanovljena 20. februarja 1992 kot podružnica Planinskega društva Kamnik. Glavni pobudnik ustanovitve je bil sedanji predsednik Milan Šinkovec. Sekcija je bila ustanovljena z namenom, da bi čimveč ljudi začelo hoditi skupaj v gore. Res je, da je bilo tudi prej veliko obiskovalcev gora, vendar pa je bilo vse to neorganizirano. Tako so že ob sami ustanovitvi v sekcijo privabili okoli 300 članov, zdaj pa jih je že 337. V okviru sekcije deluje tudi šolska planinska sekcija, ki jo vodi učiteljica Joži Uršič. Otroci opravijo okoli 10 izletov, redno pa se jih udeležuje od 8 do 15 otrok.

Z izleti v gore so začeli že takoj v letu 1992. To leto so se tudi odločili, da bodo prirejali po eno turo na mesec od spomladi do jeseni, brez zimskih tur. Izbrali so izredne točke iz cele Slovenije. Prvo skupno pot v gore so opravili maja 1992 to pa je bila Golica, na katero se je povzpelo kar 56 ljudi. Kasneje so obiskali še 8 slovenskih vrhov, med katerimi pa seveda ni manjkala najvišja gora v Sloveniji – Triglav. V letu 1992 je bilo na vsakem izletu prisotnih povprečno okoli 30 ljubiteljev gora.

V letu 1993 pa so se v sekciji odločili, da bodo pričeli tudi z zimskimi izleti. Seveda so bile

zimske ture po zahtevnosti precej lažje od ostalih, saj veliko planincev za hojo pozimi nima potrebne planinske opreme. V tem letu so organizirali kar 12 izletov, v povprečju pa je bilo na izletih prisotno že 35 planincev. Med najtežje v tem letu sta zagotovo sodila izleta "za Kanjavcem" ter Bovški Gamsovec, pa tudi dvodnevna tura na Kriške pode in okoliške vrhove ni bila od muh.

Lansko leto pa je bilo za člane Planinske sekcije nadvse uspešno. Uresničila se jim je skrita želja, da bi končno imeli svojo planinsko pot. To jim je tudi uspelo, saj so v mesecu novembru odprli komendsko planinsko pot, ki vodi iz Komende do Ambroža. Drugače pa so v lanskem letu organizirali kar 16 pohodov. Prvič pa jih je pot zanesla tudi izven Slovenije. Lani poleti so komendski planinci stopili tudi na tritisočaka. Odpravili so se na 3150 metrov visoki Sonnblick v Avstriji blizu znanega Grossglocknerja. Te ture se je udeležilo kar 34 planincev. Glede na veliko število izletov pa se je v lanskem letu v povprečju na izletu zbralo 29 ljubiteljev planin.

V letošnjem letu pa imajo člani Planinske sekcije Komenda v načrtu enotedensko potepanje po gorah v Evropi. V mesecu juliju nameravajo organizirati izlet v Italijo, Francijo ter Švico. Obiskati želijo Grand Paradiso (več kot 4000 metrov) v Italiji, ustavili pa se bodo še v Aosti, Chamonixu, Auiguilleu du Midi, obiskali pa bodo tudi sloviti Zermatt v Švici pod Matterhornom. Za ta izlet pa bodo potrebne seveda tudi posebne priprave.

Seveda pa to ne bo edini izlet, ki ga nameravajo organizirati v letošnjem letu. Do glavne sezone bodo organizirali po en izlet na mesec, v glavni sezoni pa po dva izleta, od katerih bo eden po zahtevnosti lažji, drugi pa že mnogo težji.

Plan, ki so ga zastavili v tem

letu, bodo poskušali tudi uresničiti. Njihov namen je, da bodo markirali pot od Ambroža do planine Osredok. Zelo pa si želijo v letošnjem letu kupiti tudi dve prenosni radijski postaji, ki bi v primeru eventualne nesreče v gorah prile vse planincem zelo prav.

Vse udeležence izletov Planinske sekcije Komenda vedno spremlja vsaj eden izmed domačih planinskih vodnikov. V sekciji so to Milan Šinkovec, Peter Zmrzlikar, Milan Kepic, Franc Vidmar, Janez Pogačar in Marjan Virjant.

Planinska sekcija vabi vse ljubitelje gora, da se jim pridruže na njihovih izletih, pa čeprav niste član nobenega planinskega društva ali sekcije. Važno je le to, da vse skupaj veže skupna ljubezen do gora in odkrivanja nečesa novega. Na vse izlete planinci pravočasno opozorijo s plakati, zato jih nikar ne prezrite, če se jih želite udeležiti.

Program izletov Planinske sekcije Komenda za leto 1995.

Februar: Lubnik (vodnik Franc Vidmar, težavnostna stopnja 1), **marec:** Gora Oljka (Milan Šinkovec, 1), **april:** Divje jezero-Idrija-Ravenska jama (Franc Virjant, 1), **maj:** Zelenica – Vrtača (Peter Zmrzlikar, 2), Kamniška jama (Franc Virjant, 2), **junij:** Kriška (Peter Zmrzlikar, 2), Velika planina (Janez Pogačar, 1), **julij:** Prisojnik (Janez Pogačar, 3), Aosta-Chamonix-Zermatt (Milan Šinkovec, avgust: Kukova špica (Milan Šinkovec, 3), Triglav (dvodnevni izlet, Franc Vidmar, 3), **september:** Kanin-Rombon (dvodnevni izlet, Milan Šinkovec, 3), Fužinske planine (Janez Pogačar, 1), **oktober:** Brana (Milan Kepic, 2), Kozji Vrh (Peter Zmrzlikar, 1), **november:** Kališče-Mali Grintavec – Srednji vrh (Franc Vidmar, 2), **december:** izlet v neznano (Peter Zmrzlikar, 1).

Legenda: 1-lahka pot, 2-zahtevna pot, 3-zelo zahtevna pot. **JURIJ KERN**

Bogato leto kamniških alpinistov in plezalcev (III.)

Da se športno plezanje razvija po vsej Sloveniji, se močno opazi tudi na našem alpinističnem odseku. Najbolj dejavna sta športna plezalca Uroš Perko in Maja Šuštar. Uroš je lansko leto to dokazal s smerjo Mrtvaški prt v Mišji peči, ki je bila ocenjena s čisto desetko (8b). Maja Šuštar je prav tako v Mišji peči preplezala smer Mozaik, ki je bila ocenjena z deveto stopnjo (7c).

V začetku leta 1994 je komisija za alpinizem pri PZS izbrala navezo perspektivnih alpinistov za mednarodno srečanje mladih alpinistov. Izbrala je Damjana Kočarja in Klemena Mali. Klemen se zaradi težav s potnim listom srečanja ni mogel udeležiti. Tako je Damjan Kočar sam odpotoval 2. julija v Španijo in Joan Ventosa I Calvell. Srečanje je potekalo do 10. julija. Imel je manjše težave z iskanjem soplezalca. Našel si je romunškega soplezalca, s katerim sta plezala športne smeri do 7b stopnje na pogled. S španskim plezalcem je preplezal dve daljši smeri, eno smer 6a, 200 m in 6b, 140 m.

Konec marca sta v ZDA odpotovala Matjaž Wiegela in

Veronika Radež. V ZDA sta ostala vse do konca maja. Obiskala sta plezalne vrte v zahodnih državah in centre, zanimive za alpinistično dejavnost. Plezala sta v državah Kalifornija, Nevada, Utah, Oregon, Idaho in Wyoming. Matjaž je plezal smeri do 5.12b stopnje (po ameriški oceni) na pogled, Veronika pa do 5.10a. ZDA je poleti obiskal tudi Uroš Perko. S prijateljem iz Trbovelj sta obiskala svetovno znana plezališča: American Fovk, Rifle, Red Rocks, Owens River George, Yosemite in Smith Rocks. Uroš je plezal smeri 5.12b stopnje na pogled in smeri ocenjene 5.13b po večjih poskusih in studijah.

V lanskem letu je bilo veliko narejenega, vendar tudi v letošnje leto ne vstopamo brez izdelanih načrtov. Marko Prezeli je že odpotoval v Patagonijo, Damjan Kočar in Klemen Mali odpotujeta poleti v perujske Ande, Tomaž Humar odleti marca v Kathomandu in sicer na Annapurno. Obiskali bomo tudi evropske hribe in plezališča.

(konec)
K. M.

JANEZ VREČEK

Zgornji Brnik 143 tel. (064) 422-778

Izdelujem in popravljam peči
za centralno ogrevanje na trda
in tekoča goriva.

Izdelujem cisterne za olje, peči
na olje in plin.

Na zalogi kombinirani boilerji.

75 let kamniškega nogometa (3)

Zastava kluba – zastava Kamnika

Avgusta 1945 so se po dolgi prekinitvi ponovno sestali tokrat maloštevilni odborniki kluba. Sestavili so načrt organizacije kluba, pri tem pa so bili dolžni upoštevati obvezno načelo množičnosti v športnih organizacijah. Posledica tega je bila, da se je na štirih igriščih v Kamniku pojavila kipeča množica pionirjev in mladincev, kar je onemogočalo vsak najmanjši poskus selekcije igralcev in strokovne vadbe. Dogajalo se je, da so bili otroci kar administrativno določeni, kdo bo igral nogomet oz. katerega od drugih športov. V nesorazmerju s tem pa je bila članska klubska vrsta, ki je imela maloštevilni kader, tako da je bilo sprva zelo težko formirati enakovredne igralce za prvo moštvo. Zaradi reševanja teh težav so se člani kluba neustrezno pripravili za vstop v ligaško tekmovalje. Pripadalo jim je mesto v 2. ljubljanski ligi. Mnogo let je moralo preteči, da so prebili administrativne in kadrovske ovire političnega značaja, ki so močno zavirale tekmovalni smisel športa.

Velika vzpodbuda vsem ta-

kratnim članom kluba ter priznanje bivšim članom pa je pomenila občinski odlok, da bo zastava mesta Kamnika nobile isti barvi kot nogometnega kluba: zgoraj bela, spodaj svetlo modra, z grbom v sredini.

Spet k žogi iz cunj

Do jeseni 1950 je klub ponovno preboleval otroške bolezni. Na uporabo so bila sicer štiri igrišča (Mekinja, sejmišče, Dornigov travnik, kjer danes stoji ETA, in igrišče med današnjo Ljubljansko in Kranjsko cesto), vendar nobeno ni imelo ustreznih garderob niti vode (z izjemo možnosti umivanja v Bistrici ali Mlinščici). Dresi in obutev so bili deloma še ohranjeni, manjkale pa so žoge. Po dolgem času so spet uporabljali sešite iz cunj, ki so jih, resnici na ljubo, poznali le iz pripovedi starejših igralcev. Ko pa je, menda je bilo leta 1947, nekdo od igralcev zaprosil sorodnika v Ameriki, naj mu pošlje nogometno žogo, je prejel – žogo jajčaste oblike (rugby). Predstavljajmo si njegov obraz, podaljškan kot tista žoga, ki jo je vrtel v roki, ne da bi vedel, kaj bi z njo.

Nočni pripetljaji

Težave s potovanji na tekme so bile večje kot kdajkoli. Javni prevoz je bil omejen zgolj na vlak, avtobusne povezave so bile izjema, tako da je bilo za daljša potovanja potrebno najeti kamion, opremljen s cetrado in klopmi. Pa tudi to ni bilo brez določenega tveganja, kajti tovrsten prevoz potnikov ni bil dovoljen in igralci so se morali skrivati pred preiskujočimi očmi miličnikov. Nekoč pa so v Kočevju poželi salve smeha, kajti iz kamiona so zlezli zeleni od strahu in popolnoma sivi od prahu.

Potovali so tudi ponoči. V spominu je ostalo potovanje mladincev v Črnomelj. Na pot so krenili v soboto, z zadnjim vlakom (20.45). Noč so preživel na ljubljanskih ulicah, ob gledanju izlozb. Ob 4. uri zjutraj so sedli v vlak za Karlovac in prispeli v Črnomelj tik pred tekmo ob 10. uri. Takoj po tekmi je sledila vrnitev in le za las so ujeli zadnji nedeljski vlak za Kamnik (ob 19. uri). Manj sreče pa so imeli člani, ki so ga zamudili. Do Ježice so se peljali s trolejbusom, do Trzina pešali, nato pa jim je nasproti pribrel UTOK-ov kamion.

Maja 1949 je bila odigrana doslej edina nočna tekma v zgodovini kamniškega nogometa. Igrišče na Dornigovem travniku »je žarelo, obdano z desetimi žarnicami in zbralo se je ogromno ljudi,« je zapisal takratni poročevalec. Električarja Janez Dolinšek in Vinko Habjan sta postavila stebre in električno napeljav, v goste pa so povabili nogometaše ljubljanskega Odreda. Žoge so med tekmo neprestano menjavali, kajti ustrezale so le bele,

barvo, ki se je neprestano prekrivala z blatom, pa so nanje mazali sproti. Zmaga gostov z 1:5 gostiteljem ni prinesla razočaranja, veselica je trajala do jutra. Velik denarni izkupiček je nato omogočil izvedbo še ene podobne nočne prireditve, ker pa je zadeva začela preseagati lokalne razsežnosti, za naslednjo niso več dobili dovoljenja.

M. MIHELČIČ
(nadaljevanje prihodnjici)

NK Kamnik, 1935. Od leve: Humar, Pepe Pavlič (Korobačev), Tone Rozman, Dušan Stare, Stane Krek, Ciril Benkovič, Franc Semeja, Drago Vidmar, Drago Nardin, Pepe Rozman, Miro Serčer.

Odbojka

Kadetkinje v slovenskem vrhu

Kamniške kadetkinje nadaljujejo z odlično igro v prvi slovenski kadetski ligi. Po šestih kolih so na odličnem drugem mestu, saj so do sedaj izgubile le z najboljšo ekipo v Sloveniji, Cimosom iz Kopra, pa še to v gosteh.

Pa pojdemo po vrsti. V tretjem kolu so premagale v gosteh ekipo TPV Novo mesto, pri katerih je igrala tudi kadetska reprezentantka. Zmaga ni bila vprašljiva niti za trenutek, saj so Kamničanke zmagale kar s 3:0, domačinkam pa so prepustile le 18 točk. V četrtem kolu so igrale z ekipo Kopra in po pričakovanju izgubile s 3:0. V petem kolu pa so igrale doma proti ekipi Bleda. Po rezultatih Gorenjke ne bi smele biti pretirno zalagaj, a se je obrnilo prav obratno. Nekoliko slabša igra in okrepitev v blejskih vrstah je bilo dovolj, da je ekipa Bleda povedla kar z 2:1 v setih in resno ogrozile zmago Kamničank. V četrtem setu so bile nato Kamničanke precej boljše in

tako izid izenačile na 2:2. Pravo dramo na igrišču pa je prikazal time break, ko nobena ekipa ni povedla za več kot dve točki. V zaključku seta pa so bile Kamničanke le srečnejše in boljše in zmagale s 3:2, v petem setu na 13.

V šestem kolu so zopet igrale z ekipo iz Nove Gorice, ki so jo v gosteh premagale s 3:0. Tokrat so v prvem setu zaigrale precej nezbrano in prvi set celo izgubile na 13. Nato pa so zopet zaigrale odlično in zmaga ni bila več vprašljiva. Kamničanke so zmagale s 3:1.

Tako bodo v sedmem kolu same odločale o tem, ali se bodo uvrstile med štiri najboljše ekipe v Sloveniji, saj morajo v gosteh premagati Tabor in da bodo tako zanesljivo v finalu. Sicer bodo imele popravni izpit v zadnjem kolu na Bledu.

Kamničanke so tako tik pred največjim uspehom in upajmo, da bomo v naslednji številki že lahko poročali o njihovem velikem uspehu.

Nadaljevali pa so se tudi boji v tretji ligi. V drugem spomladanskem kolu so igrale v Šempetru in dobro začele prvi set in vodile s 13:11. Takrat pa se je poškodovala Tina Jeras in Kamničanke so set izgubile. Nato pa se je kamni-

ška barka samo še potapljala in se potopila pri rezultatu 3:0.

V tretjem kolu so igrale doma proti najboljši ekipi v tej ligi, to je druga celjska ekipa. Kamničanke so zaigrale zelo dobro in v drugem setu celo zmagale, tako da je bil gostujoči trener že zelo na trnhi, ker je bil prepričan o gladki zmagi. Celjanke so nato zaigrale res boljše in zmagale s 3:1.

V petem krogu pa so Kamničanke gostovale pri ekipi Benedikta, ki so tako nepričakovano dosegle novi točki. Tekma je bila dolga kar dve uri in deset minut, na koncu pa so v petem nizu zmagale Kamničanke na 13. Domačini so bili tako presenečeni nad neuspehom svoje ekipe, da so celo pozabili javiti rezultat tekmovalni komisiji. Kamničanke so tako še naprej v boju za visoko uvrstitev.

Zaigrale pa so tudi pionirke, ki jih vodi Stanovnik, sestavljajo pa jih predvsem igralke OŠ Marjete Vere, Toma Brejca in Frana Albrehta. V tekmovalju niso bile preveč uspešne, saj niso zabeležile nobene zmage. Potrebno je povedati, da bodo prav vse igrice še drugo leto, pridružila pa se jim bo še državna reprezentantka Katarina Potočnik.

Cico 1.

Vaterpolo

V Kopru pokalno prvenstvo do 13 let

Prvi teden v februarju je bilo v Kopru pokalno prvenstvo za dečke do 13 let.

Kamniška ekipa v sestavi Uroš Trobentar, Grega Vozel, Mark Kavčič, Jure Zule, Tomaž Kovačič, Rudi Sedmak, Gašper Šenica, Miha Kambič, Žiga Jerman, Alen in David Lužar, Aljaž Kalan in Boštjan Vrvščar je odigrala v dveh dneh štiri tekme.

Prvi dan je igrala z Micom Koper (15:2) in Triglavom I Kranj (20:3). Igra je bila slaba. Naše fante je poleg slane vode, ki je niso vajeni, motila tudi nizka višina vode. Nasprotniki so se hitro znašli, dobro uporabljali možnost odrida od tal (posebno oba vratarja) in si tako pridobili prednost.

Po slabem začetku pa so kot prerogjeni zaigrali v tretji tekmi

prvega dne s Triglavom II, in vodili že kar s petimi goli, čeprav je bil končni rezultat 7:5 v korist nasprotnikov.

Po dobri večerji v Dijaškem domu Koper, kjer so tudi prenočili, so si fantje nabrali moči in odločenost, da dosežejo vsaj eno zmago. Zelo lepo so zaigrali proti ekipi Ljubljane in jih premagali z rezultatom 3:13. Ob koncu so z dvema točkama zasedli 4. mesto, kar je majhno razočaranje, saj so bili lani tretji.

Trener Dare Homar je zelo pohvalil Jureta Zuleta zaradi lepe igre v vseh tekmah in Gašperja Šenico, ki je bil z desetimi goli najuspešnejši kamniški strellec. Ostale gole za Kamnik so dosegli še: Zule 8, Sedmak 3 in Kambič 2

MačVa

TRGOVINA MOJCA

Medvedova 16, Kamnik
tel.: 817-381

- domača šunka	1050 SIT
- prekajena domača rebra	950 SIT
- prekajene domače krače	580 SIT
- sladkor (2 kg)	220 SIT
- kava club (100 g)	140 SIT
- margarina 1/2 kg	130 SIT

Upokojujencem priznamo 7% popusta
28. februarja, 1. in 2. marca.

Ob nakupu nad 2.000 SIT podarimo 100 g kave.

Tekači doma in na tujem

Kljub kislemu vremenu v nedeljo, 12. februarja, nismo ostali doma. Podali smo se na Pokljuko na Pokljuške teke, v okviru katerih so organizirali tudi državno prvenstvo v maratonu. Za naslov kralja ali kraljice smučarskih tekov, kot v Skandinaviji častijo zmagovalca, najtežje tekaške preizkušnje, se je pomerilo čez 200 tekačev. Članice, mladinke, mladinci in rekreativci so tekli na 21 km. Med predstavnicami nečnejšega spola so bili rezultati naslednji: 1. Nataša Lačen, 1.07.13 (ml.), 2. Andreja Mali, 1.09.42 (ml.), 3. Tadeja Brankovič, 1.12.39 (ml.)

Ker je Lačnova članica, je v mladinski konkurenci na državnem prvenstvu Andreja Mali osvojila že drugo zlato v tej sezoni. Med rekreativci je bil v ospredju Tomo Uršič.

Vztrajnejši smo tekli dva kroga po 21 km. Kralj smučkega teka je postal Joško Kavalarič, za njim pa so v cilju na Rudnem polju pritekli Dolenc, Keršajn, Vido- vič, Trstenjak, Torkar (udeleženi

nec letošnje univerzijade), Uroš Velepec in kot osmi MM. Kaj pomenijo dobri snežni pogoji, pove že to, da je največ tekačev iz Rateč (1., 3., 4., 5.) Milan Sedušak je v svoji veteranski kategoriji na najdaljši 42 km dolgi progi pritekel srebrno medaljo.

Konec januarja je Andreja Mali s slovensko reprezentanco nastopala na Alpskem pokalu v Seefeldu na Tirolskem. Že drugič

v sezoni je v tem tekmovalnem rangju v absolutni konkurenci pristala na 11. mestu. Naslednji dan je Andreja tekmovala še v štafetnem teku dvojic. Z Natašo Lačen sta prispinali na 6. mesto.

Naslednji teden sem čez Seefeld proti Oberammergau potoval na maraton Worldloppet. V tem kraju blizu Garmisch-Partenkirchna organizirajo največji nemški množični maraton v spo-

min na kralja Ludvika, ki je imel tu svojo najljubšo rezidenco. Oddrsali smo 51 km, seveda tudi mimo Ludvikovega dvorca, in med tisočglavo množico sem se uvrstil na 17. mesto.

V naslednjih številkah Občana pa boste izvedeli o vtisih Andreje Mali z mladinskega prvenstva in Milana Sedušaka iz Vasaloppeta, oboje bo marca na Švedskem.

METOD MOČNIK

Ob štartu se je na progo pognala množica tekmovalcev.

Kamniški strelci lani zelo uspešni

Dekleta in fantje iz Strelskega kluba Kamnik so v preteklem letu dosegli zavidljive uspehe tako posamično kot ekipno.

Tako je Sašo Podgornik v članski kategoriji na državnem prvenstvu s serijsko malo-kalibrsko puško v disciplini 3x20 strelv dosegel 1. mesto.

Ekipa članov v postavi Sašo Podgornik, Marjan Repič in Roman Radej so ugnali tekmece na državnem prvenstvu z malo-kalibrsko serijsko puško v disciplini 3x20 strelv in tako pristreljali 1. mesto.

Ekipa članov v postavi Sašo

Podgornik, Marjan Repič in Matjaž Oražem so prav tako na državnem prvenstvu dosegli 2. mesto v disciplini 60 strelv leže in v disciplini 3x40 strelv s standardno MK. Pri mladinkah je ekipa v postavi Špela Sitar, Bojana Bombač in Vesna Zore na državnem prvenstvu s standardno MK puško dosegla 1. mesto.

Špela Sitar je bila dvakrat prvakinja na državnem prvenstvu za mlajše mladinke s serijsko MK puško v disciplini 3x10 strelv in 30 strelv leže ter tretja pri mladinkah s standardno MK puško v disciplini 3x20 strelv.

Damjan Burja pa je bil pri mlajših mladincih dvakrat prvak na državnem prvenstvu s serijsko MK puško in to v disciplinah 3x10 strelv in 30 strelv leže.

Za vse te uspehe so ekipe in posamezniki prejeli plakete ZTKO Kamnik.

Za 30 let neutrudnega dela v občinski strelski zvezi je plaketo prejel Franc Kerec in za življenjsko delo v kamniškem športu, še posebej v strelski zvezi, pa Janez Tajč.

STANE SITAR

CIKLO – MOUNT BYKE CROSS

Kolesarsko društvo KIK Kamnik v sodelovanju s kolesarskim društvom Mengeš prireja v soboto, 11. marca 1995, ob 11. uri ciklo – mount byke dirko.

Tekmovalje bo potekalo po obronkih Gobavice mimo Mengeške koče. Start in cilj bosta pred osnovno šolo v Mengšu. Proga je zelo razgibana, v večini poteka po gozdnih poteh in makadamu, približno 300 m pa po asfaltu.

Štartnina znaša: – za študente 700 SIT,
– za ostale 1000 SIT.

Tekmovalce bomo razdelili v sledeče kategorije:

1. MLADINCI do 18 let
2. ČLANI od 19 do 40 let
3. VETERANI od 41 let naprej
4. ŽENSKE

Na tekmovalju je OBVEZNA UPORABA ČELADE!

Trije najbolj uspešni kolesarji iz vsake kategorije bodo prejeli medalje in praktične nagrade, vsak prvi iz vsake kategorije pa prejme še pokal.

Dodatne informacije po telefonu 061-815-077, interna 22, g. Peter Zarnik.

Kronika

V januarju so se poročili:

– CIGIĆ Blaž, absolvent kemije iz Metlike, in KRALJ Irena, absolvent kemije iz Šmarce
– ZLATNAR Franc, strojni svetovalec iz Kamnika, in KAVČIČ Andreja, referent II, iz Domžal
– ŠUŠTAR Tomaž, kmet iz Velike Lašne, in DROLC Veronika, negovalka iz Raven pri Šmartnem

V januarju so umrli:

– ZAKRAJŠEK Alojzij, upokojenec iz Kamnika, Ul. Jakoba Zupana 8, star 65 let
– PAVČIČ Uršula, gospodinja iz Ljubljane, Pot na Visoko 16, stara 88 let
– ŠTIRM Vida Alenka, upokojenka iz Ljubljane, Levstikova ul. 9, stara 84 let
– HRIBAR Franc, inv. upokojenec iz Ljubljane, Soteška pot 83, star 75 let
– KAVČIČ Jožefa, upokojenka iz Kranja, Planina 23, stara 84 let
– URŠIČ Francišek, upokojenec iz Kamnika, Jurčičeva 10, star 88 let
– GOLOB Katarina, druž. upokojenka iz Tunjic 34, stara 90 let
– POPIT Francišek, upokojenec iz Kamnika, Jakopičeva 25, star 71 let
– JAGODIČ Frančiška, km. upokojenka iz Podgorja 103, stara 96 let
– MOŽINA Jožef, upokojenec iz Šmarce, Sončna ul. 5, star 65 let
– GRUDEN Marija, druž. upokojenka iz Godiča 40, stara 85 let
– STELE France, upokojenec iz Košiš št. 8, star 84 let

Zgodilo se je v januarju

Trije pobegi po nesreči

3.1. Na Glavarjevi ulici v Komendi se je pripetila prometna nesreča, v kateri je voznik povozil pešca, ker je vozil preblizu desnega roba vozišča. Voznik je bil tudi pod vplivom alkohola. Zoper njega sledi kazenska ovadba.

5.1. Na Bakovniku je prišlo do nesreče, v kateri je vlak povozil občan. Ugotovljeno je bilo, da je ta stekla za psom, ki je ušel na tirnice, v tem trenutku pa je pripeljal vlak in jo povozil. Občanka je kasneje zaradi poškodb umrla.

10.1. Ponoči je neznan storilec z osebnega vozila znamke R4 odvzel prednje vetrobransko steklo in ga neznano kam odnesel. Za storilec se še poizveduje.

12.1. Ob poldeveti zvečer so bili policisti obveščeni, da sta dva mladoletnika razbila steklo na vhodu stanovanjskega bloka v ulici Matije Blejca. Policisti so na kraju ugotovili, kdo sta storilca in bodo zoper njiju ustrezno ukrepali.

13.1. V Ljubljanski banki na Bakovniku so sprejeli ponarejen bankovec za 200 DEM. Bankovec je bil zasežen. Ugotavlja se kdo ga je ponaredil.

19.1. Na regionalni cesti na Viru v Tuhinju se je ob polčetrni uri popoldne pripetila prometna nezgoda, v kateri je bilo udeleženo več vozil, vendar pa ni bil nihče telesno poškodovan. Povzročitelj, voznik osebnega avtomobila GOLF, črne barve, pa je odpeljal s kraja dogodka. Če bi kdo kaj vedel omenjenem vozniku, naj to sporoči na PP Kamnik.

23.1. Iz Bara Vijolica TPC Perovo je bilo ob poldnesi zvečer zaproseno za intervencijo. Na kraju sta policista ugotovila, da je občan K. J. prišel v lokal in se nato spril z J. L., nakar je K. J. vrgel kozarec in steklenico piva po tleh. Med prepiranjem in prerivanjem je J. L. segla po večjem nožu in z njim napadla K. J. ter ga pri tem porazila med prsti leve roke. Obema je bil izdan poškodbeni list; zoper J. L. sledi ovadba, zoper K. J. pa predlog.

28.1. Na PP je bilo zjutraj sporočeno, da je bilo ponoči

vlovljeno v podjetje Nabo na Ljubljanski cesti na Duplici. Storilec je na silo vstopil v notranjost, pregledal vsebino predalov in omaric, vendar ni ničesar odnesel. Kdo je dejanje storil, se še ugotavlja.

V Šmarci se je okoli 17. ure nasproti železniške postaje zgodila huda prometna nesreča, v kateri je bil povozen otrok. Voznik je pobegnil s kraja nezgode. Z zbiranjem obvestil in ogledom na kraju dejanja so ugotovili, kdo je storilec. Ta se je kasneje po iskanju na domu sam zgasil na PP v Ljubljani, kjer stanuje.

Istega večera ob deveti uri je prišlo ponovno do hude prometne nezgode v naselju Loke v Tuhinju. V nesreči je bil povozen pešec, ki je bil zaradi hudih telesnih poškodb odpeljan v UKC. Voznik je pobegnil s kraja nezgode, kjer je bilo

»Jutri ob 8.45 bo v vaši šoli eksplodirala bomba«. Kratko obvestilo in telefonska zveza je že prekinjena. Takšni in podobni telefonski klici so vse pogostejši. Sporočilo je kratko. Čuti se, da je glas ponarejen, dodan mu je še neki »tuj« nglas.

Kaj storiti ob takem primeru? Komentarji so zelo različni, trezni, omalovažujoči, sarkastični, cinčni... Sam menim, da se s takšnimi sporočili ne gre igrati. Potrebno je ukrepati v skladu z navodili in narediti vse potrebno, da se grožnja potrdi ali ovzre. Za to so odgovorni strokovnjaki. Ne verjamem, da si kdo upa prevzeti nase odgovornost in se delati, kot da ni nič.

V javnih medijih je dovolj dokazov, da se je tovrstni teror vseh povodov razširil. Tudi naša Slovenija ni več izjema. Skoznjo vodijo tihotapske poti prekupevanja z orožjem. Cariniki in policisti vse pogostejše odkrivajo velike količine orožja in razstreliva. Prekupevalcem je vseeno, komu ga prodajo, zato

najdeno vzvratno ogledalo vozila. Z zbiranjem obvestil so ugotovili, da je dejanja osumljen domačin iz Markovega. Zoper njega je bila kasneje podana kazenska ovadba, ker je zapustil poškodovanca v nesreči.

29.1. V športni hali, kjer je potekal turnir v malem nogometu, je prišlo do pretepa. Policisti so vzpostavili javni red in zoper dva najbolj razgreta pretepača podali predlog sodniku za prekrške, poleg tega pa ugotovili, da se je na prireditvenem prostoru točil tudi alkohol brez dovoljenja pristojnega organa. O tem so bile obveščene pristojne inšpekcijske službe.

31.1. Neznani storilec je vložil v vikend na Gozdu. Na silo je vstopil v notranjost, pregledal prostore, razmetal vsebino, vendar ni ničesar odnesel. Še vedno ugotavljajo, kdo je storilec.

DGv

Šolska šahovska tekmovanja

POSAMEZNO PRVENSTVO OBČINE KAMNIK ZA DEKLICE IN DEČKE ZA LETO 1994. Tekmovanje je bilo izvedeno v soboto, 14. januarja 1995, v organizaciji Občinske šahovske zveze v prostorih osnovne šole Komenda-Moste in ob sponzorstvu Športne zveze občine Kamnik. Naj navedemo rezultate po posameznih skupinah. **Skupina deklic do 10 let starosti:** 1. Jure Jerovšek (OŠ Komenda-Moste), 6 točk, 2. Jure Spruk (OŠ Stranje), 6 točk, 3. Ivan Teran (OŠ Komenda-Moste), 5 točk, 4. Tomaž Petek (OŠ Komenda-Moste), 5 točk itd. **Skupina deklic do 12 let:** 1. Danijela Jurgec (OŠ Komenda-Moste), 3 točke, 2. Tjaša Ipavec (OŠ Komenda-Moste), 3 točke, 3. Neža Žnidaršič (OŠ Komenda-Moste), 2 točki itd. **Skupina deklic do 14 let:** 1. Boštjan Zobavnik (OŠ Stranje), 5 točk, 2. Jernej Markelj (OŠ Fran Albreht), 4,5 točk, 3. Matej Kociper (OŠ Komenda-Moste), 4 točke, 4. Faruk Agović (OŠ Stranje), 3 točke itd. **Skupina deklic do 16 let:** 1. Marija

Pavlič (OŠ Komenda-Moste), 5 točk, 2. Simona Zupanc (OŠ Komenda-Moste), 4 točke, 3. Tina Vogrinec (OŠ Komenda-Moste), 2 točki itd. **Skupina dečkov do 14 let:** 1. Grega Krmavnar (OŠ Komenda-Moste), 5,5 točk, 2. Tadej Smole (OŠ Komenda-Moste), 5 točk, 3. Zijad Agović (OŠ Stranje), 3,5 točke, 4. Milan Čebulj (OŠ Komenda-Moste), 3 točke, 5. Uroš Jerovšek (OŠ Komenda-Moste), 2,5 točk itd. **Skupina dečkov do 16 let starosti:** 1. Sandi Spruk (OŠ Toma Brejca), 4 točke, 2. Boštjan Srebotnjak (ZUIM Kamnik), 1 točka, 3. mesto Tomaž Štefanič (OŠ Komenda-Moste), 1 točka.

MOŠTVENO PRVENSTVO OSNOVNIH ŠOL OBČINE KAMNIK. Tekmovanje je bilo izvedeno v soboto, 21. januarja 1995, v organizaciji Občinske šahovske zveze Kamnik v prostorih Osnovne šole Komenda-Moste in ob sponzorstvu Športne zveze občine Kamnik. V skupini mlajših deklic je zmagala ekipa OŠ Komenda-Moste, v skupini mlaj-

ga imajo tudi mladoletniki, ki pa se običajno še ne zavedajo vseh grozot in posledic, ki jih povzroči razstrelivo in orožje. V končni fazi pa kot mladoletniki niti niso odgovorni za svoja početja.

Sodobna tehnika uporabe pirotehničnih sredstev omogoča sprožitev nastavljenih min, kjer koli in kadar koli. V velikih objektih pa je takšne »mine presenečenja« skoraj nemogoče odkriti. Postaviti pa jih ni težko, saj so (morajo biti) šole odprte za dejavnosti, ki tečejo ves dan, objektov pa, zlasti večjih, ni mogoče povsem zavarovati.

Torej je edina prava odločitev, da se ob anonimnih grožnjah z eksplozijo (bomb) pokliče policijo, ki po svoji presoji sama reši primer ali pa pokliče na pomoč strokovnjake. Življenje učencev in delavcev šole ni mogoče zavarovati drugače, kot da jih pošljemo na varno, domov. Nobena »izgubljen« ura pouka ne more odtehtati niti ene same poškodbe, kaj šele življenja.

Groženj z bombami ne smemo kar tako spregledati. Tudi te grožnje so lahko klic na pomoč, lahko so posledica številnih stisk, ki jih preživljajo otroci. Lahko so posledica dolgotrajnega neuspeha v šoli. Mogoče si niso znali ali mogli poiskati pomoči. Mogoče se niso uspeli z nikomer pogovoriti in so sami prenašali težko breme, pod katerim so klonili. Mogoče? Mogoče pa je šlo za najstniško nagajivost in je bilo prav zabavno gledati, kako mu je »uspelo« spraviti na noge »celo šolo«.

Karkoli je že bilo, potrebno se je o tem pogovoriti prav v vsaki družini. Vprašanje pa je, če se v družini o takšnih in podobnih stvareh sploh pogovarjamo in oblikujemo svoj odnos do podobnih dogodkov. Ali so v družini ustvarjeni pogoji za takšne pogovore in razmišljanja?

Otrok mora najti v družini prostor, kjer bo našel zatočišče, varno zavetje, ljubezen in razumevanje. V družini dobi prve socializacijske izkušnje in vzorce vedenja, oblikuje si in sprejme moralne norme in vrednote, ki mu postanejo lastne in po katerih se ravna.

V družini si tudi ob skrbni pomoči staršev oblikuje delovne navade, ki so nujno potrebne za premagovanje naporov pri učenju. Otroku je potrebno dati potrebno svobodo, ki mu omogoča individualni vsestranski razvoj, vendar mu je potrebno stati ob strani in ga voditi, kadar je pomoči in vodenja potreben.

Pri vzgoji je poleg ljubezni potrebna tudi trdna volja in vztrajnost. Vzgoja ne dopušča dvoličnosti, ki je vse prepogosta. Kadar smo neuspešni v vzgoji, radi odgovornost prelozimo na »druge«. Kaj ne bi bilo bolje »druge« poklicati na razgovor in skupaj najti ustrezno pot. Življenje ni ravna stezica prek polja, ampak je polna ovir, ki jih je potrebno premagati, se včasih spotakniti, se ponovno pobrati in nadaljevati pot. Tudi na padce se je potrebno navaditi. V takih primerih naj otrok v starših čuti oporo, ki jo bo izrazil, kadar se sam ne bo mogel pobrati. »Crkljati« otroke in jih vnaprej obvarovati vsega, kar jih »ogroža«, ni dobro. Postal bo nesamostojen in bo vedno nezadovoljen sam s seboj, izgovore za neuspehe pa bo iskal izven sebe. To pa je najboljša pot za neuspeh tako v šoli kot v življenju.

Otroke je potrebno navaditi na red in na izpolnjevanje dogovorjenih pravil in obveznosti. V šoli pa se učitelji zelo pogosto srečujemo z navidez banalnimi stvarmi. Učenci k pouku ne prinašajo potrebnih učbenikov, delovnih zvezkov in drugih pripomočkov. Pozabljajo napisati domače naloge... Kaj storiti s »kroničnimi bolniki«? Ali je učitelj odgovoren, če učenec v šolo ne prinese tistega, kar nujno potrebuje za pouk? Ali je vedno učitelj kriv, če je zaradi tega delo otežkočeno, če že ni onemogočeno?

Dokler je delo organizirano tako, kot je, morajo starši prav tako odgovorno opraviti svoje delo. Spremljati morajo delo svojega otroka, se veseliti napredka in mu pomagati, ko zaide v težave. Več težav ima otrok, tesnejše bi moralo biti sodelovanje s šolo, ne samo z razrednikom, ampak z vsemi učitelji, s svetovalnimi delavci in z ravnateljem. V šoli pa se

srečujemo prav z nasprotnim. Starši učencev, ki nimajo težav, redno sodelujejo s šolo, starši, katerih sodelovanje s šolo bi bilo nujno potrebno, pa ne preidejo, čeprav jih kliče. »Kar v šoli se z njim ukvarjajte, mene tako nič ne uboga«, je pogost odgovor. Verjetno je bilo res marsikaj zamujenega, vendar puške ne smemo vreči v koruzo. Nikoli ni prepozno za odkrit pogovor, če je dovolj ljubezni, odkritosti in poguma. Družina mora stati na trdnih temeljih zaupanja, ljubezni in spoštovanja. Znati je treba tudi odpustiti. Graditi je potrebno na pozitivnem, na tistem, kar nas osrečuje in nam daje moč za nove napore. Potrebno se je tudi marsičemu odreči in najti čas za pogovarjanje.

Televizija je pridobitev sodobne civilizacije, žal pa ob nesmotrni uporabi nosi v sebi tudi klico družinskega razkroja in je vir številnih negativnih vplivov, zlasti če se o oddajah ne pogovorimo. Raziskave v šoli kažejo, da otroci vse preveč časa presedijo ob televizorju, da ne načrtno gledajo programe, včasih vse od kraja in dolgo v noč. Za učenje in veselje v odkrivanju novega in zanimivega jim zmanjkuje časa. Postajajo pasivni gledalci. V šolo prihajajo pogosto utrujeni in neprespani. Niso se uspeli naučiti, narediti naloge, dati v torbico vse, kar potrebujejo v šoli za naslednji dan. In že so v šoli težave, slabše počutje, otrok se »boji« povajajo se stresne situacije in razni bolezenski simptomi...

V šoli poskušamo narediti vse, da bi bila ta »prijazna«. Svoje pa mora opraviti tudi družina. Če bomo vsak s svojimi najboljšimi močmi in znanjem opravili svoje obveznosti, bo manj težav, manj stresnih situacij in groženj z bombami ne bodo potrebne. Samo srce je potrebno imeti na pravem mestu.

ANTON KAMIN

Športni dan

Pred kratkim smo imeli športni dan. Izbrali smo lahko med drsanjem, smučanjem, fitnesom ali pa pohodom. Odločila sem se za drsanje. Pri avtobusu smo se dobili ob 8. uri.

Voznja z avtobusom se mi je zdela neznansko dolga, ampak zabavna. Ko smo prispeli na Bled, smo najprej malicali, nato pa šli v dvorano.

V garderobi smo se preobuli, nato pa šli drsat. Na začetku je bil led zelo gladek, zato sem imela nekaj težav. Glasba, ki je donela iz zvočnikov, je bila fantastična.

Komaj sem začela uživati, že mi je užitek pokvaril nekdo, ki je z veliko hitrostjo pridrvel mimo mene in me skoraj podrl. Padla nisem samo zato, ker je bila prevelika gneča.

Drsali smo se dve uri in na koncu smo bili še hvaležni učitelju, da nas je poklical in nas peljal do lokala, kjer smo se do sita najedli »kremšnit«.

Avtobusi so nas čakali pred dvorano in nas popeljali domov. Vrnitev je bila bolj zanimiva kot jutranja vožnja na Bled. V avtobusu je bil tudi televizor, katerega smo bili neznansko veseli. Med vožnjo smo gledali akcijski film Silvestra Stalloneja, ki je bil še posebej v veliko veselje fantom.

Kamnik nas je pričakal sončen in jasen. Domov sem prispela utrujena pa tudi vesela.

Ta športni dan je bil eden najlepših v mojem življenju.

Ana Ernestl, 5. a.
O. š. Frana Albrehta

naši rezultati sledeči: 18. Jernej Markelj (OŠ Fran Albreht), 4 točke, 21. Boštjan Zobavnik (OŠ Stranje), 4 točke, 24. Faruk Agović (OŠ Stranje), 3,5 točk. **V skupini deklic do 14 let** smo v konkurenci 20 igralcev dosegli: 2. mesto: Tina Vogrinec (OŠ Komenda-Moste), 6,5 točk, 3. mesto: Marija Pavlič (OŠ Komenda-Moste), 5,5 točk, 6. mesto: Simona Zupanc (OŠ Komenda-Moste), 5 točk, 7. mesto: Andreja Peterlin (OŠ Komenda-Moste), 5 točk.

V skupini dečkov do 14 let so se v konkurenci 37 igralcev naši predstavniki odrezali takole: 1. Zijad Agović (OŠ Stranje), 7,5 točk, 3. Uroš Jerovšek (OŠ Komenda-Moste), 6,5 točk, 7. Primož Podbelšek (OŠ Komenda-Moste), 6 točk, 12. Grega Krmavnar (OŠ Komenda-Moste), 5,5 točk, 13. Tadej Smole (OŠ Komenda-Moste), 5,5 točk, 28. Milan Čebulj (OŠ Komenda-Moste), 3,5 točk. **Skupina dečkov do 16 let** v konkurenci 18 igralcev: 3. Sandi Spruk (OŠ Toma Brejca), 6,5 točk, 16. Boštjan Srebotnjak (ZUIM Kamnik), 3 točke.

FRANC POGLAJEN

Strpnost – naša vrlina?

Letošnje leto so Združeni narodi razglasili za mednarodno leto strpnosti. Po vsem, kar se dogaja po svetu, zlasti pa blizu nas, pa tudi v našem okolju in v nas samih je to povsem umestna in upravičena odločitev. Kaj pravzaprav pomeni strpnost, komu lahko rečemo, da je strpen človek, kdo premore to vrlino?

V Slovarju Slovenskega knjižnega jezika piše, da je strpen tisti človek, »ki dopušča o določeni stvari drugačno, nasprotno mnenje, nazor«, strpnost samo pa označuje kot lastnost strpnega človeka, ki jo na primer kaže do nasprotnikov, pri vzgoji, do člana drugega naroda, človeka drugačne politične, druge vere. Strpen človek, politik, se strpno vede do drugače mislečih ljudi, podrejenih, tako sodi, zagovarja takšno stališče, ima takšen odnos do ljudi, pojavov.

Strpnosti s tujo besedo latinškega izvora (tolerantia) pravimo toleranca, pri njej pa je v Verbičevem slovarju tujk zapisano, da gre za posebno obliko našega vedenja »do drugačnih naziranj, posebno verskih«, beseda pa ima še druge pomene, ki pa nas v tem primeru ne zanimajo. Poleg besede strpnost sta pri razlagi te tujke zapisani še besedi strpljivost in pa prenašanje; slednja ne zaobsega v polnem pomenu besede strpnost.

Marsikomu je znan »tolerantni patent« ali edikt cesarja Jožefa II. iz leta 1781, s katerim je dovolil versko svobodo članom drugih krščanskih (nekatoliških) veroizpovedi. S tem dejanjem se je ta znani avstrijski cesar prav gotovo izkazal za versko strpnega oziroma tolerantnega (lat. tolerans, tolerare) človeka.

Za strpnega se je do malteških vitezov izkazal tudi turški sultan

Sulejman Veličastni, ki je 26. decembra 1522 po šestmesečnem obleganju otoka Rodos, na katerem so se vitezi zatekli, končno zaradi izdaje premagal majhno število izredno pogumnih vitezov in vojakov. Dovolil jim je, da so se umaknili z vsem svojim premoženjem, orožjem, arhivi in relikvijami, pri tem pa jim posodil celo nekaj svojih ladij! To je naredil musliman! Pri tem dejanju je izjavil: »Težko mi je, da sem prisiljen tega junaškega starega moža (velikega mojstra L'Isle Adama) izgnati iz njegove domovine.«

Kako pomembna vrlina je strpnost, nam zelo lepo pove že pokojni premočno ocenjeni slovenski duhovni veleum in pesnik, teolog Vladimir Truhlar: »Če je strpnost na človeški ravni notranje prav grajena, ne nastaja iz skeptične indifferenčne, brezbriznosti za resnico. Temelji na zakonitosti pluralizma v mislih in težnjah, na ponižnosti pred bližnjim, na ljubezni in spoštovanju do njega, na upoštevanju njegove vesti, ki je nikoli ne sme izdati, na prepričanju, da z nasiljem ni mogoče doseči nič iskrenega in da bi bilo zato nemoralno, siliti drugega h kakršnikoli lažni zunanji drži.« (Leksikon duhovnosti) Tem mislim ni kaj dodati, še vedno pa imam živo v spominu njegova predavanja, ko nam je odkrival govorico in sledenje Absolutnemu pri znanih slovenskih mojstrih vezane besede.

Za nameček pa pogledimo še malo na tuje, kako tam gledajo na strpnost. Krščansko oznanilo – holandski katehizem za odrasle, ki je izšlo leta 1972 in pomenilo svež duhovni veter s severa, je tej vrlini posvetilo celo stran. Nič čudnega, če pomislimo na tedanja duhovna trenja med Ri-

mom in Cerkvijo na Nizozemskem, ki so se k sreči le umirila in izbistrila.

Ta knjiga pravi: »Strpnost ne pomeni le, da spoštujemo v prepričanju soljudi krščansko vsebino, temveč da spoštujemo njihove nazore tudi tedaj, kadar so nekrščanski, kadar torej mislimo, da je človek zaradi njih revnejši.« To je bilo tisto, zaradi česar so šrilanški budisti dvignili glas proti papežu Janezu Pavlu II. ob njegovem nedavnem pastoralnem obisku, vrhovni poglavar katoliške Cerkve pa jim je lepo povedal, da so katoličani dolžni spoštovati v vseh religijah, kar je dobrega, plemenitega, tradicionalno duhovno ukoreninjenega. Pokazal se je strpnega, posredi pa je bilo časnikarsko izkrivljanje resnice, ki je povzročilo bojko papeževskega obiska s strani budistov.

Prvi del stavka o strpnosti iz holandskega katekizma pa lahko navežemo tudi na spoštovanje nevernih ljudi do vernih in njihovega življenjskega prepričanja. Kako je bilo s tem še nedavno v komunističnih državah, žal tudi pri nas, verni dobro vemo, vendar ne bom naenkrat tega vprašanja, da mi ne bo kdo očital, da sem kakorkoli nestrpen. Cerkve namreč uči, naj vsak človek sledi glasu svoje vesti, da se človeka ne sme k ničemer duhovno prisiljevati, da je treba spoštovati njegovo notranjo svobodo in s tem povezane odločitve, kolikor so te narejene v skladu z življenjem na vseh, njegovimi spoznavnimi zmognostmi ter prizadevanjem za resnico.

Dogaja pa se in se je že, da je kdo preveč vneto in celo na nedovoljen način širil določeno versko ali drugo prepričanje, nazor, poglede in v tem duhu tudi ukre-

pal (prekrščenja). Ta prav gotovo ni ravnal v duhu strpnosti, marveč pretirane verske gorečnosti (prozelitizem).

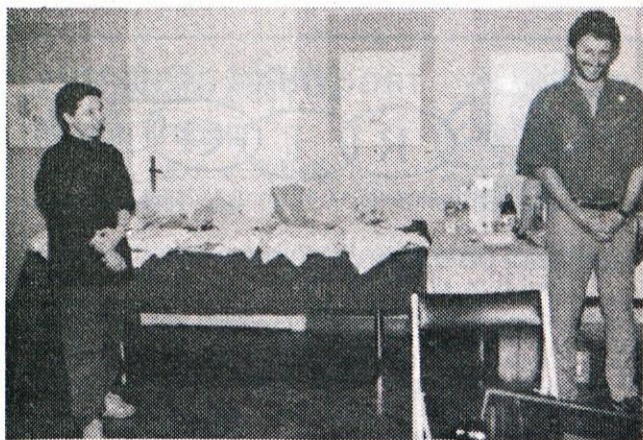
Do kakšnih strahotnih zlorab, hudobij in zločinov lahko pride, kadar se neka blodna ideologija sprevrže v gonjo, strast, obsedenost, nam najbolj kaže v zadnjih dneh tolikokrat omenjeni nacizem in z njim povezana »dokončna rešitev judovskega vprašanja«. Podobno usodo so doživljali tudi dostikrat pozabljeni Romi. 50. obletnica osvoboditve nacističnega taborišča Auschwitz nam je znova priklicala v zavest vso tragiko človeške miselne zablodnosti, povezane z izkrivljeno ideologijo, ustanovami, državo in končno z ljudmi na vrhu, ki se tam nikdar ne bi smeli znajti.

Nikdar več Auschwitz, gulagov, Golega otoka, nas opominja silno grenak zgodovinski spomin! Naj utihne orožje po vsem svetu, v Bosni in Hercegovini, Čečeniji, Ruandi... Naj ne bo več rase diskriminacije, antisemitizma, raznih oblik zasužnjevanja ljudi, njihovega izkoriščanja! K vsemu temu in še marsičemu drugemu nas vabi strpnosti posvečeno mednarodno leto.

Svet in razmere, v katerih živimo, pa nas opozarjajo, da smo še daleč od prave strpnosti, ko »človek bil bi bratu brat, po srcu vsakemu enak«, kot poje pesem. Obenem pa nas vabijo, da začnemo tudi mi živeti in udeležati to vrlino doma, na delovnem mestu, v okolju, kjer živimo in se gibljemo. V mišljenju, besedah, vedenju in končno v ravnanju.

Strpnost je namreč dejavno človekovo notranje zadržanje, ne le golo prenašanje drugega, je sprejemanje bližnjega, takšnega kot je. Strpnost je sožitje z njim, do nje pa je pogosto dolga in trnova pot. Zato stopimo že danes nanjo, kajti veliko korakov nas čaka, da bomo zares postali strpni do drugih in drugo do nas.

Jože Pavlič

Ivana Skamen pozdravlja Toma Križnarja, svetovnega popotnika, kolesarja, ljubitelja oddaljenih neznanih krajev.

Slovenske ambasadorke dobre volje spet na poti

V sredo dopoldne, 22. februarja, se je pet kamniških kolesark, članic športno kulturnega društva **Dober dan, naši iz Kamnika** podalo v Novo Zelandijo, v deželo dolgega belega oblaka, pogosto opevano kot raj na zemlji.

Približno na dve leti odhajajo na daljšo pot. Pričele so leta 1984, ko so sedle na kolo, moške pa postavile za štedilnik in prekolesarile 400 km poti. Sledilo je nešteto prevoženih kilometrov, najprej k zamejcem v Italijo in Avstrijo, potem čez lužo v Kanado. Leta 1991 so obiskale daljno Avstralijo, od koder so se le nekaj dni pred vojno vrnile kot slovenske ambasadorke dobre volje na kolesih; tako jih je poimenoval dr. Boris Cizelj, takratni ambasador v Avstraliji. Po osamosvojitvi Slovenije so prekolesarile srčko Evrope – Nizozemsko, Belgijo, Luxemburg. Po enajstih letih uspešnega delovanja odhajajo zdaj na drugi konec sveta Ivana Skamen, Mojca

Korošec, Nina Osolin, Mara Prčič in Katarina Rožman.

Dva dni pred odhodom, na težko pričakovano popotovanje, so prijazne in delovne kamniške kolesarke pripravile srečanje. Številne prijateljke, znanke in sorodnike je pozdravila Ivana Skamen. Povedala je, kako dolgo in pridno so delale, da so si prislužile vstopnice za potovanje na ta del zemeljske oble, a brez njihove pomoči in razumevanja jim to ne bi uspelo.

Priznala je, da so srečne, ker jim je dano takšno potovanje, za srečo na poti pa so same odgovorne.

Na srečanje so povabile znane svetovnega popotnika Toma Križnarja. Ob diapozitivih je predstavil Novo Zelandijo, ki jo je s kolesarske perspektive že odkril in spoznal.

Naše kolesarke se bodo vrnile 15. marca.

V imenu uredništva jim želimo srečno pot.

VERA MEJAC

Skrivnostni svet Julijcev

Podobno kot Kamniško-Savinjske Alpe nas vabijo v gorski objem tudi Julijci, bodisi pozimi bodisi poleti, vedno so enkratni in čudoviti.

Julijske Alpe (skrajšano Julijci) so najobsežnejše gorovje na slovenskem etničnem ozemlju. Odlikujejo se s prostranimi visokogorskimi planotami, z globoko zarezanimi dolinami, nad katerimi kraljujejo visoki skalnati vrhovi. Pri tem je najbolj veličastna podoba severnih dolin, v osrčju Julijcev, ki se končujejo povečini s krnicami ali kočnami, obdanimi z visokimi stenami.

Ko človek zaživi ta svet, se mu upočasi korak, obstane in občuduje raznoterost njihovih oblik: skalne vrhove in grebene, porasla strma pobočja in nad njim gorske trate, vintgarje in korita, doline s širokim ploskim dnom, struge hudourniških »suh«. Zaustavimo se tudi pri izvirih gorskih potokov, ob brzicah in v lesketajočih se barvah bistre Soče, ob enkratni lepoti Zelencev pri izviru Save Dolinke, ob slapovih, katerih vode buče na svoji poti proti dolini; katero oko se ne bi z radostjo odpočilo tudi na mirnih jezerskih vodah v dolinah, ali na vseh tistih, ki so kot biseri razsuti po višjem gorskem svetu; med temi so najzlahnejša jezera v dolini Triglavskih jezer, jezero pod Krnom in Kriška jezera.

Ogromno prostranstvo apnenčastih Julijcev, ki daje značilno sivo-belo barvo kamnu, je močno razjedeno in preoblikovano in ima tipične poteze visokogorskih kraških oblik, kakor so škraplje, kotlički, brezna, suhe doline itd.

Julijci so znani kot gorovje z obilnimi padavinami. Namočnost je sicer sorazmerno obilna povsod (na leto nad 2000

mm padavin), najbolj pa je namočeno zahodno območje, saj pade na Muzcih na leto kar okoli 3600 mm padavin. Zaradi takšnega podnebja je v Julijcih na leto precej padavinskih dni, v katerih ob obilnejšem deževju tudi poleti dež na višjih vrhovih rad preide v sneg. Sicer pa je zima dolga in snežena, z visokim snegom, zato smučarji v zimskem in spomladanskem času radi obiskujejo smučišča. Nad gozdno mejo, ki poteka v Julijcih v višini med 1500 do 1700 m, se sneg zadržuje skoraj devet mesecev; v večjih višinah in v osojnih predelih pa se ohranjajo številna snežišča tudi čez vse leto; pod Triglavom (2864 m) in na Kaninu (2592 m) se nahajata celo prava ledenika. Ne smemo prezreti dveh podnebnih posebnosti, ki dajejo gorskemu svetu pravo alpsko obeležje. Ob lepem, stabilnem vremenu veje s pobočij proti dolini blagodejni »nočnik«; njegovo stalnost in jakost je v preteklosti izrabljala mlin na veter na Koprivniku. V hladni polovici leta nastane ob toplotnem obratu znamenito »meglino morje«, nad katerim se dvigajo vrhovi gora, od sonca osijani kot osamljeni otoki sredi morja. Na južni strani, po dolini Soče, prihajajo na obrobje Julijcev izdatni blagodejni vplivi sredozemskega podnebja, ki omogočajo uspevanje vinske trte celo na nižjem Tolminskem.

Človek je že v prazgodovinski dobi poselil južna obrobna območja Julijcev (Bovec, Reklana, Tolmin...), kar je najbrž pogojeno z njihovo relativno dobro prometno prehodnostjo. Že stare prometne poti so v polnosti izrabile reliefno ugodnost dolin in prevalov (Kanalnsko in Železno dolino; Predel, 1156 m; Bohinj–Bače, 1281 m). Sicer pa obdaja Julij-

ce danes pomembnejše in modernizirano prometno omrežje z vseh strani, od katerega vodijo številne ceste čez osrčje Julijcev (cesta čez Predel; Vrščič, 1611; čez Soriško planino v dolino Bače; bohinjska železnica na vzvodu, trbiška na zahodu, na severu pa v letu 1870 zgrajena proga Jesenice–Trbiž, ki je bila na območju od Rateč do Jesenic ukinjena leta 1965). Prav poseben je užitek peljati se po gorski cesti čez Vrščič ali na Mangrt, 2072 m. Številne dobro označene in zavarovane so tudi planinske poti, ki vodijo do gorskih postojank in na vrhove. S postavitvijo in obratovanjem žičnic (Kranjska Gora–Vitanc, Vogel, Kanin, Višarje...) pa nam se je odprla nova dimenzija gorske panorame.

K poselitvi Julijcev je največ pripomogli rudarstvo (Trenta, Rabelj, Bohinj). Arheologi domnevajo, da je bil najprej poseljen jugo-zahodni in vzhodni predel Julijcev, precej za njim, v drugi polovici srednjega veka pa tudi severni del, v Dolini in Kanalnski dolini. Julijske Alpe so bile prvotno v celoti na slovenskem etničnem ozemlju, danes pa je slovenski živelj v Zahodnih Julijcih samo še v Reziji, medtem ko v dolini Dunje in Reklane prevladuje furlansko prebivalstvo.

V Julijskih Alpah prevladuje strnjena naseljenost; naselja so v glavnem na dnu večjih dolin in le redka so si izbrala selišča na pobočju višin (Predel, Gorjuše, Koprivnik, Podjelje, Strmec); ob Bači in na pobočju Pokljuka pa so si poiskale selišče redke samotne kmetije.

Daleč stran od naselij, večinom nad gozdno mejo in na plazinah, so se ohranile planine s planšarijami in tamariji; na mnogih od teh so še ohranjene

folklorne zanimivosti, ki jih v novejšem času oživljajo zlasti na turistično zasnovanih prireditvah.

Poleg skromnega kmetijstva je gozdno bogastvo najpomembnejši vir avtohtonega (domačega) prebivalstva, medtem ko so se nekmetijske gospodarske panoge razvile povečini na obrobju Julijcev (Jesenice, Trbiž, Tolmin, Kobarid itd.). Zato nas ne presenečajo opuščene planine in kmetije, prazni in počasnemu hiranju prepuščeni domovi. V tem je tudi iskati poglavitni razlog, da je avtohtono prebivalstvo še vedno podvrženo dokajšnji depopulaciji (krčenju števila prebivalstva). Posebno atraktivna značilnost v Julijcih je alpska hiša, ta je prostorna, z lesenim hodnikom na zunanji strani, kjer običajno visijo zeleno-rdeče preproge kranijskih nageljnov. Hiša je spodaj zidana, zgoraj lesena in pokrita s strmo skodlasto streho. V južnem delu, v Posočju, se ta tip hiše prepleta z značilnostmi hiše mediteranskega tipa, ki pod Srpenco popolnoma prevlada. Sredozemskemu tipu podobno hišo najdemo tudi v dolini Bele in v Reziji. Tudi v »bovškem tipu hiše« se že opazi prehod alpske hiše v mediteransko. Drugače je v dolini Bače, kjer prevladujejo kmečki domovi škofjeloško-cerkljanskega tipa.

Vzporedno z industrializacijo se je postopoma razvijala tudi turizem, ki je našel ugodna tla za razvoj tako v osredju Julijcev kot na njegovem obrobju, kjer so zrasla številna in pomembna turistična središča: Bled, Bohinj, Bovec, Kranjska Gora, Trbiž, Planica, Pokljuka, Višarje–Zabnica, Tolmin...

Človek, ki se odzove vabilu narave, najde v njej mir, spokojnost in sproščenost in s tem voljo in moč do premagovanja novih življenjskih ovir.

DR. MARKO ŽEROVNIK

Športni dan

Že navsezgodaj zjutraj smo se z avtobusom odpravili na smučanje v Cerkno. Po polurni vožnji se nam je pokvaril avtobus, zato smo morali pol ure čakati na drugega. Ko smo prispele, smo zagledali smučarske proge. Iz avtobusa smo vzeli smuči in se pripravili na smuko. Gospa Steblajeva nam je razdelila karte in potem smo šli smučat.

Skoraj ves čas smo se vozili po bolj položni progi. Smučali smo se skupaj s 6. č razredom. Na smučišču je bil v glavnem umetno narejen sneg. Veter je zelo močno pihal in če si se hotel normalno smučati, si moral imeti smučarska očala. Ob pol dveh smo odšli na obilno kosilo, potem pa spet smučat. Tovariš Prosen nas je odpeljal na najdaljšo in najstrmejšo pro-

go. Ob štirih smo se vsi odpeljali do avtobusov, ker je bilo konec smuke. Smuči smo spravili v avtobus in se odpravili proti domu. Na avtobusu smo jedli in malo popili. Veliko smo se nasmejali in vožnja je zelo hitro minila. V Kamniku so nas pričakali starši. Športni dan mi je bil zelo všeč.

GAŠPER KLEMEN 6. c.
OŠ FRANA ALBREHTA

AV SERVIS RTV in TRGOVINA KONCILIA

Vrhpolje 41, Kamnik
(v gasilskem domu)
tel: 831-383

Odrpto od 8. do 12.
in od 15. do 18. ure,
ob sobotah
od 10. do 12. ure.

PODJETNIKI, OBRTNIKI!

Vabimo vas k oglaševanju v Kamniškem občanu, ki vsakih štirinajst dni zaide v vsa gospodinjstva naše občine. Prejemajo ga tudi podjetja, ustanove, zasebniki in drugi naročniki iz kamniške in sosednjih občin.

PREDSTAVITE SVOJO DEJAVNOST, STORITVE, PROIZVODE...

Pokličite po tel. 831-311 ali 815-361.

TEČAJ PRVE POMOČI ZA BODOČE VOZNIKE

bo 6., 7. in 8. marca, s pričetkom ob 19. uri, na Ljubljanski cesti 1 (stari Zdravstveni dom). Izpiti bodo v torek, 14. marca.

tel.: 811-697, OO RKS Kamnik, Ljubljanska c. 1

Tomšičeva 17, Kamnik (v bližini tržnice)
tel. 831-888

vam nudi po ugodnih cenah:

vse vrste barv in lakov, Jupol, Belton, Beltop, ročno orodje, čopiče, valjčke, belo tehniko Gorenje, Candy, email posodo, porcelan, plastično posodo, gospodinjske strojčke, veliko izbiro kristala Rogaska, bojlerje Tiki, armature Armal, WC školjke, umivalnike, razne verige, žičnike, lepila za les in parket, sekire Krmelj...

Prodaja na 3 čeke.

Strokovni nasveti iz silkopleskarske stroke.

Odperto od 7. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure.

Homar, d. o. o., trgovina Veriga se priporoča!

TURISTIČNA AGENCIJA

Perovo 26, Kamnik
tel./fax: 815-677

Cenjene stranke obveščamo, da smo se preselili na novo lokacijo na Perovo 26 (na obvoznici).

ZA PRVOMAJSKE PRAZNIKE VAS VABIMO:

- V GRČIJO Z LADJO IZ BENETK (7 dni)
- V PROVANSO (7 dni)
- NA TAJSKO (11 ali 8 dni)
- GRADOVE LUDVIKA BAVARSKEGA (3 dni)
- V PRAGO (4 dni)
- V BUDIMPEŠTO (3 dni)

Posredujemo tudi prodajo letalskih vozovnic ADRIE AIRWAYS. Za zaključene skupine organiziramo izlete po želji.

SE PRIPOROČAMO!

INFORMACIJE IN REZERVACIJE PO TEL.: 815-677.
URADNE URE VSAK DAN OD 9.00 DO 12.00
IN OD 14.30 DO 18.00 URE. V SOBOTO OD 9.00 DO 13. URE.

KLEPARSTVO KROVSTVO

Prezelj Bogdan
Kamnik, Podgorje 2a
tel.: 812-231

CHEMO - KEMOSTIK

TRGOVINA »NEVA«

Kamnik, Perovo 27, tel.: 812-873
(ob obvoznici)

- lepila, avtokozmetika, brusne parte itd.
- barve, laki, jupol, jubolin
- **UGODNO:** italijanska cvetlična korita

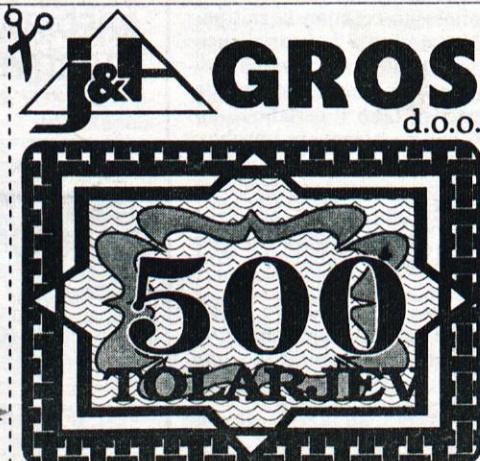
Cenjene stranke obveščamo, da imamo ponovno na zalogi lamelni parket po ugodnih cenah.

Odperto od 8. do 12. in od 14. do 19. ure,
ob sobotah od 8. do 13. ure.

Imamo vse, kar imajo največji!

market KOLIČEVO
Vir pri Domžalah
market GAŠPER
Srednja vas, pri Kamniku

Ob nakupu
nad 5.000 sit
je ta BON
vnočljiv!

mini
MARKET
mana
Trdinova 7/a,
Kamnik
tel.: 814-680

AKCIJA!

- Persil (3 kg) 899,90 SIT
- Weisser Riese (3 kg) 799 SIT
- sladkor 1/1 110 SIT
- sladkor 2/1 220 SIT
- olja-razna 165 SIT
- kava barcaffa 100 g 140 SIT
- pivo (Union, Laško) 80 SIT
- vino 153,10 SIT

Odperto od 8. do 12. in od 14. do 19. ure,
ob sobotah od 8. do 13. ure in
ob nedeljah od 8. do 11. ure.

kemijska industrija

KAMNIK

Fužine 9

tel.: 832-711, 831-011

int. 340

**Vabimo vas v tovarniško
prodajalno k nakupu
pirotehničnih izdelkov.
Od 1. februarja dalje
cene znižane za 20%.**

Izkoristite priložnost in si popestrite
pustni čas, svoje najbližje presenetite
ob različnih jubilejih, porokah,
obletnicah itd.

Za ugoden nakup se vam priporočamo!

Trgovina je odprta vsak dan od 10. do 18. ure,
ob sobotah od 8. do 13. ure.

VELIKA PLANINA

ZAKLAD NARAVE

**vabi na ugodno smuko
in lepe sprehode.**

SERVIS ŠIVALNIH STROJEV

Marko Senožetnik
Kamnik,
Mengeška ul. 5
tel.: 811-861

Mali oglasi

Obrezovanje in cepljenje sadnega drevja. Tel.: 711-875.
Garažo v bližini Šutne najamem. Tel.: 831-102.

V najem oddam večjo njivo v okolici Kamnika. Naslov je v uradni listi.

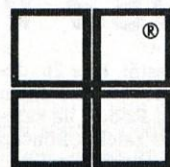
Seno, balirano, sušeno v kozolcu, prodam. Rešič, Perovo 5, Kamnik, tel.: 812-060.

Iščem osebo za enkrat tedensko pomoč v gospodinjstvu. Tel.: 815-008 po 15. uri.

Zidano garažo na Trgu talcev v Kamniku (ob progi) prodam najboljšemu ponudniku. Ponudbe pošljite na uradno pod šifro »Garaža«.

Iščem osebo za enkrat tedensko pomoč v gospodinjstvu. Tel.: 815-008 po 15. uri.

SHARP
SERVIS
MENGES
73 84 09

induplati

INDUPLATI

— IDEJA KAMNIK

Šutna 35, Kamnik

tel.: 831-019, 832-563

Bliža se pomlad. Ali ste že pomislili na to, da si tudi vaša sedežna garnitura in vaša vrtna garnitura želita novo preobleko?

Preobleko jima lahko kupite v naši prodajalni od 1. marca, kjer imamo veliko izbiro tapetniških tkanin in pestro izbiro tkanin za vrtno garniture.

V kolikor pa vrtno garniture še nimate, vam sporočamo, da smo razširili našo ponudbo s kvalitetnim vrtnim pohištvom BOHOR, katerega si lahko priskrbite pri nas.

Vabljeni ste v našo trgovino, kjer se lahko prepričate o naši ponudbi.

Odperto imamo vsak dan od 7.30 do 19. ure,
ob sobotah od 8. do 12. ure.

MATEJA MARKET

Kovinarska 3/a, Kamnik
tel. 812-608

vabl z ugodno ponudbo

- šink 995 SIT/kg
- sir gauda 792 SIT
- benko kakao (1/2 kg) 170 SIT
- šunka prešana 775 SIT
- pizza šunka 695 SIT
- čokolada lešnik, mlečna (100 g) 82 SIT
- Welser riese 3 kg 846 SIT
- čokolino 148 SIT
- čokolešnik 151 SIT

Pripravljamo narezke po vaših željah!

GOSTILNA MARJANCA

Kamnik, Kolodvorska 5
tel.: 831-015

Na pustno soboto, 25. februarja,
pripravljamo za vas

**veselo
pustovanje**

s pričetkom ob 19. uri

ob prijetni glasbi harmonikarja.

Za pijačo in jedačo bo poskrbljeno.
Rezervacije osebno ali po telefonu
831-015. **Vljudno vabljeni!**

Qrbim
d.o.o.

Trg svobode 6, Kamnik

(v prostorih AMD Kamnik)

Tel.: 81 13 42, 81 71 34, 81 71 44

- TELEFONSKI APARATI
- TELEFONSKE HIŠNE CENTRALE
- TELEFAXI
- SIGNALNE VARNOSTNE NAPRAVE

Delovni čas: vsak dan, razen sobote,
od 8. do 12. in od 14. do 17. ure.

Se priporočamo!

Cvetličarna LOKVANJ

GLAVNI TRG 21, KAMNIK, tel. 817-276
(za gostilno Planinka)

V marcu še posebno pestra izbira:

- * svežega in suhega cvetja
- * lončnic
- * aranžmaje
- * daril

Obiščite nas od 8. do 19. ure,
ob sobotah od 8. do 13. ure.

Lidex

AVTOŠOLA

Šutna 66, Kamnik
tel.: 831-955

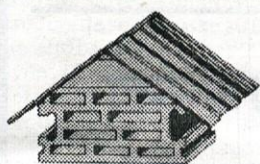
Vabimo na

dopoldanski tečaj CPP, ki se začne 27. februarja ob 10. uri.

Pričetek vožnje je možen takoj
na vozilih Clio in R5 diesel.

Vpis in informacije osebno na sedežu avtošole LIDEX
v Kamniku, Šutna 66 (nasproti Ideje) ali po tel. 831-
955 (ponedeljek, sredo, petek od 10. do 12. ure, torek
in četrtek od 15. do 17. ure).

Vpis in informacije tudi v Mostah, tel.: 841-469, v
trgovini Mimi.
Interesenti lahko pričnejo uro vožnje v Mostah.

CEMENTNINARSTVO AVBELJ

Spodnje Loke 8, Lukovica
tel.: 0609-624-215

Izdelujemo:

- vse vrste betonskih blokov
- vogalnike
- tlakovce
- strešno opeko v različnih barvah

Možnost dostave na dom. Odprto non-stop.

AGROPROMET CERKLJE

Ul. 4. okt. 10, Cerklje
tel.: (064) 421-283, (064) 421-294
Odprto od 7. do 18. ure,
ob sobotah od 7. do 13. ure

Spomladanska ponudba:

- vrtna semena (uvožena in domača)
- semena poljščin (pesa brigadir, črna detelja, lucerna, travnik II, jara grašica, okrasna trava, krmno korenje)
- krmila za piščance (BRO-starter, BRO-finišer)
- krmila za purane (PUR-starter, PUR-grover, PUR-finišer)
- krmila za prašiče, za nesnice, za molznice, za teleta
- žitarice (koruza, ječmen, oves, sončnične tropine, sojine tropine, pšenični otrobi)
- moka TIP 500, cena 49 SIT/kg, sladkor
- kokoši pred nesnostjo
- vsa žita tudi zmeljemo in zmešamo po vaši želji.

Pri nakupu semen priznamo 5-10% popust.

KRMILA PRODAJAMO PO TOVARNIŠKIH CENAH.

gorenje maloprodaja

POOBlašČENA PRODAJALNA

AST AHAČIČ Domžale,
SERVIS Prešernova 1/a,
TRGOVINA tel. 722-107

AKCIJA!

- sušilci perila 39.500 SIT (za gotovino)
- ali na 5 enakih obrokov po 8.598 SIT
- hladilniki že od 29.000 SIT naprej

Ugodno!

- pralni stroji od 51.120 SIT naprej,
- na zalogi novi modeli
- hladilniki, zamrzovalne omare in skrinje
- štedilniki
- globinski sesalci za mokro in suho sesanje
- BTV Gorenje - 8% popusta
- videorekorderji Schneider - 8% popusta
- glasbeni stolpi - 8% popusta
- in še in še...

Brezplačna dostava.

Plačilni pogoji:

- 5-25% gotovinski popust
- 1+5 obrokov brez obresti
- 1+8 obrokov minimalne obresti

Odprto od 9. do 19. ure,
ob sobotah od 8. do 12. ure.

AVTOBUSNI PREVOZ

Marijan Vrankar
Buč 20, Laze v Tuhinju
tel./fax: 847-124

Organiziramo enodnevni nakupovalni izlet v
Italijo v Portogruaro 4. marca in dvodnevni
nakupovalni izlet na Češko 23. marca.
Vozimo tudi na Madžarsko.

Pokličite po tel.: 847-124. Se priporočamo.

UGODNO UGODNO UGODNO

TRGOVINA »PRI BRINU«

Gozd 10/a, tel.: 825-484

vam nudi pestro izbiro artiklov po ugodnih cenah:

- olje rastlinsko 179 SIT
- domača, kuhana šunka 1.240 SIT
- stročji fižol 1/1 126 SIT
- grah, uvoz od 81 SIT daje
- sir trapist 776 SIT
- ženske hlače nogavice 99 SIT
- »Nitos« pralni prašek 4,5 kg, z darilom 1.380 SIT
- Nitos mehčalec 2/1, z darilom 361 SIT

Odprto od 8. do 12. in od 14. do 18. ure, ob sobotah od
8. do 15. ure, ob nedeljah in praznikih od 8. do 11.30.

Foto STUDIO EXPRESS

PREŠERNOVA 1
KAMNIK
☎ 061/832-180

Odprto: 9.-12. ure, 14.-18. ure - sobota: 9.-12. ure

ZAHVALA

Na prezgodnjo zadnjo pot smo
pospremili našega dragega

MILANA MAVRIČA

iz Mekinj, C. dr. T. Zajca 13

Prisrčno se zahvaljujemo vsem, ki ste mu v slovo darovali
cvetje, sveče in se s prijazno mislijo poslovili od njega. Hvala
vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom za izrečene tople
besede sočutja, darove za sv. maše, govornikom za besede
slovesa, g. župniku za opravljen pogrebni obred in pevcem za
občuteno zapete žalostinke.

Žalujoci: vsi njegovi

Februar 1995

Nenadoma nas je v 90. letu
starosti zapustila naša draga
mama, stara mama, prababica,
sestra in teta

KATARINA GOLOB

Iskreno se zahvaljujemo vsem za izrečeno sožalje, podarjeno
cvetje, sveče, za sv. maše in spremstvo na njeni zadnji poti.
Hvala g. župniku za opravljen pogrebni obred, ga. Petkovi za
poslovilne besede in pevcem za zapete žalostinke.

Žalujoci: vsi njeni

Februar 1995

Življenje naše je kot knjiga,
za listom list,
za dnevom dan...
Nič ne ve, kdaj bo roman,
kdaj bo končana zadnja stran.

ZAHVALA

V 62. letu življenja nas je
nenadoma zapustila naša draga
žena, mama, babica, sestra in teta

ALOJZIJA KLADNIK

roj. Hančič

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, sosedom Mik-
lavčeve ulice, njenim in našim sodelavcem iz Titana za pomoč,
izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in spremstvo v njen prerani
zadnji dom. Hvala tudi pevcem, g. Krtu za zaigrano Tišino,
g. Modicu za poslovilne besede in g. župniku za opravljen pogrebni
obred.

Žalujoci: mož Jože, sinova Danilo in Sašo z družino,
hčerka Bojana z vnukinjo Gajo in drugo sorodstvo

Kamnik, Kregarjevo, februar 1995

Dom, rože in gore
bili so Tvoja ljubezen.
Zdaj k Njemu odšla si,
neznane cveče iskat...

ZAHVALA

Z bolečino v srcih sporočamo, da je za vedno zaspala naša
ljubljenka

DRAGICA SEMEN

cvetličarka iz Preserij

V poslednji dom smo jo spremili na Homškem pokopališču
15. februarja 1995. Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom,
prijateljem, sosedom in znancem za izrečena sožalja, poklonjeno
cvetje, sveče, darove za cerkev in tako številno spremstvo na
njeni zadnji poti. Hvala gospodu župniku, pevcem, gospodu
Koritniku za besede slovesa, praporščakoma Društva vrtnarjev
Slovenije in Obrtnega združenja Domžale. Hvala vsem, ki z
nami delite bolečino.

Žalujoci domači

Solza, žalost, bolečina te zbudila ni,
tiha, nema je gomila, kjer počivaš mama ti.
(narodna)

ZAHVALA

V 86. letu življenja nas je zapustila
draga mama, tašča, stara mama,
prababica in teta

MANCA RIHAR

rojena Juhant
iz Gmajnice pri Komendi

Najiskreneje se zahvaljujemo vsem, ki ste nam v času, ko smo
se poslavljali od nje, pomagali in sočustvovali z nami. Še posebej
se zahvaljujemo g. dekanu Pavlicu za tople poslovilne besede
in lepo opravljen pogrebni obred ter komendskim pevcem za
občuteno zapete pesmi.

Žalujoci: vsi njeni

Februar 1995

Zaman je bil tvoj boj,
zaman vsi dnevi upanja, trpljenja,
bolezen bila je močnejša od življenja.

ZAHVALA

V komaj 35. letu starosti nas je
zapustil naš ljubljeni sin, brat, stric
in nečak

DARKO MAKŠE

iz Godiča pri Kamniku

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem,
sosedom, Društvu SOŽITJE - društvu duševno prizadetih oseb,
celotnemu kolektivu INCE Mengeš, sodelavcem INFORM-a in
vsem ostalim za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in številno
spremstvo na njegovi prerani zadnji poti. Posebno zahvalo
izrekamo dr. Andreji Krti in sestri Miheli za dolgotrajno zdravljenje
in pomoč, dr. Ivanetiču in dr. Logarjevi. Zahvaljujemo se tudi
g. župniku za lepo opravljen pogreb, vsem pevcem za izredno lepo
petje in trobentaču za zaigrano Tišino. Vsem še enkrat hvala.

Žalujoci: oči, mami, sestra Melita z družino in drugo sorodstvo

Februar 1995

NAPREDEK DOMŽALE

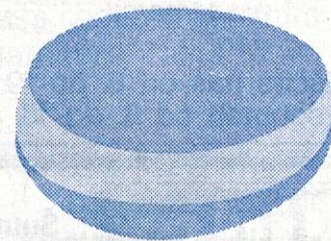
PUST
PUST
PUST
PUST

V soboto, 25. februarja, pred blagovnico Vele v Domžalah

ob 10. uri KURENTI Z DRAVSKEGA POLJA
od 10.30 dalje IZBOR 3 NAJLEPŠIH OTROŠKIH MASK
3 NAGRADE

V Vele, mini blagovnici Zarja v Mengšu in v živilskih trgovinah bogat izbor pustnih mask in vse za pusta.

V vseh živilskih trgovinah in v Vele SVEŽI NAPREDKOVI KROFI

GOSPODINJSKI TEDEN V VELE od 6. do 11. marca

na oddelkih metraža, gospodinjske potrebščine, elektro in talne obloge

RAZNI POPUSTI IN UGODNOSTI

AKCIJA VSE ZA VRT

semena, gnojila, orodja

Kje: blagovnica Vele, živilske trgovine, Kōvinar...

PRIHAJA POMLAD – TUDI V NAŠE TRGOVINE

Pomladna konfekcija, obutev, novi modeli, zanimive kreacije

Kje: blagovnica Vele, Češminka –
predvsem uvoz iz Italije, Zarja Mengeš

NAPREDKOVA MODNA REVija

31. 3. 1995 OB 20. URI V DVORANI KOMUNALNEGA CENTRA

Modni program bo s svojim nastopom popestrila Helena Blagne.

V NAPREDKU VEDNO NEKAJ NOVEGA. PRIDITE IN PREPRIČAJTE SE!

gorenje maloprodaja

CERES

Kamnik, Usnjarska 9,
tel: 817-203

POOBlašČENA PRODAJALNA

AKCIJA!!

– sušilec perila 39.506 SIT
hladilnik 130 l – 32.760 SIT.
Za gotovinsko plačilo 10% popust.

Velika izbira rezervnih delov Gorenje.

PLAČILNI POGOJI za ves program Gorenje:

– 1+5 obrokov brez obresti
– 1+8 obrokov (obresti na 6., 7. in 8. obrok – 9%)
– ob plačilu TV ali radijskega sprejemnika nad 20.000 SIT
priznamo 8% popust.

Brezplačna dostava.

Zelo ugodno!

Posoda EMO, I. kvaliteta, ostanek od izvoza
po 596,10 SIT/kg

Obiščite nas na Usnjarski 9 v Kamniku od 9. do 12.
in od 14. do 19. ure, ob sobotah od 9. do 12. ure.

Avto Car d.o.o.

Svetčeva 1, Mengeš,
tel. avtosalon: 737-414

RENAULT

POOBlašČENI KONCESIONAR

tel: 737-279

fax: 737-431

*Ne iščite avtomobilov
RENAULT drugje,
pridite k nam v Mengeš!*

Ob vsakem nakupu
avtomobila Renault
vas čaka presenečenje!

K nakupu novih Renaultovih vozil vam
pomagamo z ugodnim kreditom
(R + 11%) in leasingom.

**Za ves RENAULTOV program
zagotavljamo kompletne servisne
usluge.**

Obiščete nas lahko vsak dan med 7. in 19. uro,
ob sobotah pa le v salonu med 8. in 12. uro.

SCORPIO

Moste 88 A

Prodajalna obutve in tekstila

GRASKO

JOŽE SKOK s.p., RAŠIŠKA CESTA 11,
MENGEŠ, tel. 738-858

PROJEKTIRANJE IN IZVAJANJE GRADBENIH DEL

- POMOŽNI OBJEKTI
- GOSPODARSKI OBJEKTI
- STANOVANJSKE HIŠE –
STANOVANJSKI PRIZIDKI
- POSLOVNI OBJEKTI
- ADAPTACIJE
- INDUSTRIJSKI OBJEKTI

Kamniški občan – Ustanovitelj Občina Kamnik, izdajatelj
Bistrica, d.o.o., Kamnik, Ljubljanska 3/a, direktorica Saša Mejač,
oec. Ureja uredniški odbor. Glavni in odgovorni urednik Franc
Svetelj. Strokovna sodelavka Vera Mejač. Lektorica Breda Podbrež-
nik Vukmir. Tehnični urednik Bojan Knavs. Na podlagi zakona o PD
in mnenja Urada vlade za informiranje (št. 23/231-93 z dne 15. 9.
1993) sodi časopis med proizvode informativne narave po 13. točki
tarifne številke 3, za katere se plačuje 5% davek. Kamniški občan
izhaja dvakrat mesečno v nakladi 11.200 izvodov in ga prejema vsa
gospodinjstva brezplačno. Naslov uredništva: Kamnik, Glavni trg 24
(občina), tel./fax: 831-311. Žiro račun: Bistrica, d.o.o., 50140-603-
53872. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Tisk DP DELO, Ljub-
ljana.

Zapoge 40
61217 Vodice
SLOVENIJA
telefon:
061/ 823 585
824 096
telefax:
061/ 824 158

POLOS

**Na zalogi imamo več vrst domačega
premoga, uvoženi češki premog,
bukova drva, lesne brikete, premogove
brikete, premog pakiran v vreče.**

Hitra dostava, ugodne cene, plačilo na čeki!

Se priporoča Jerman Jernej!